

Zašová č.p. 45, bývalý trinitářský klášter

Stavebně – historický průzkum

Jan Štětina – Radim Vrla

Národní památkový ústav, územní odborné
pracoviště v Kroměříži

2017

Obsah:

Základní identifikační údaje.....	4
Popis.....	5
Vnějšek.....	5
Objekt A1.....	6
Objekt A2.....	10
Vnitřek.....	11
Objekt A1.....	12
Objekt A2.....	29
Stavební vývoj kláštera.....	41
Nejdůležitější data z historie kláštera.....	41
Stavební historie kláštera.....	43
Nejstarší stavební fáze v objektech kláštera.....	43
Barokní výstavba klášterních budov (1725 – 1728).....	44
Pozdně barokní úpravy kláštera ve druhé polovině 18. století.....	51
Stavební vývoj objektu A 1 a A 2 v závěru 18. a v průběhu 19. století.....	52

Stavební vývoj objektu A 1 a A 2 od přelomu 19. a 20. století do poloviny 20. století.....	53
Stavební vývoj kláštera ve druhé polovině 20. století.....	55
Uměleckohistorické zhodnocení objektu.....	56
Hodnotné detaily.....	59
Závady objektu.....	61
Náměty na rekonstrukci.....	63
Popisy fotografií.....	65
Grafická dokumentace.....	87
Seznam základní literatury a pramenů.....	103

Základní identifikační údaje

Obec: Zašová, k.ú. Zašová, okres Vsetín, Zlínský kraj

Objekt: Zašová, č.p. 45

Původní využití objektu: budovy někdejšího kláštera trinitářů

Rejstříkové číslo v Ústředním seznamu kulturních památek České republiky: 19659/8-368

Charakteristika: bývalý trinitářský klášter v Zašové je rozsáhlým areálem, situovaným severně od jednolodního, orientovaného barokního kostela s dvouvěžovým průčelím, nacházejícím se v centru obce. Jedno - a dvoupatrové budovy kláštera uzavírají nevelký vnitřní dvůr, na severu se pak otevírají do většího prostranství s navazující zástavbou, tvořící širší součást celku klášterních budov. Severně od kláštera se nachází pozůstatky někdejší klášterní zahrady. Objekty, zčásti nověji upravené, mají prostá průčelí s obdélnými okny a sedlové nebo valbové střechy. Do areálu klášterních budov dále náleží dvojice hodnotných kamenných soch – křesťanská a socha sv. Jana Nepomuckého.

Předkládaný elaborát stavebně - historického průzkumu neobsahuje zpracování historických údajů, vztahujících se ke stavbě. V této části průzkumu plně využíváme kvalitní bakalářské práce, zpracované Janem Matyášem a obhájené v roce 2011 na Slezské univerzitě v Opavě:

Jan Matyáš, *Dějiny poutního kostela Navštívení Panny Marie v Zašové*, Slezská Univerzita v Opavě, Filozoficko-přírodovědecká fakulta, Opava 2011.

Tato práce obsahuje i citaci literatury a archivních zdrojů k pojednávané problematice.

Předložený materiál vyjadřuje pouze mínění zpracovatelů průzkumu. Žádná pasáž textu nenahrazuje vyjádření orgánů a organizací státní památkové péče ve smyslu zákona č. 20/1987 Sb.

Popis

1) Vnějšek (obr. 1 – 8)

Popis vnějšku sledovaného objektu se zaměřuje pouze na budovy bývalého kláštera, nezabývá se vlastním kostelem. Do popisu je zahrnuta i část, náležející farnímu úřadu (interiéry fary nejsou předmětem tohoto SHP). Sledovaný areál kláštera je možno rozdělit na 2 objekty. Objekt, označený zde A1 je tvořen trojicí různě utvářených křídel, uzavírajících ze Z, S a V strany intimní nádvoří čtvercového půdorysu. Z J strany se jedná o zčásti přízemní křídlo, opřené o S bok kostelní lodi, Z a S křídla jsou dvoupátrová a V je patrové, s předsunutým přízemním traktem (toto křídlo náleží zmíněné faře). Objekt A2 je prodloužením V křídla objektu A1 směrem k S. Jedná se o patrový dvojtrakt, krytý sedlovou střešou.

Objekt A1

a) Vnější fasády

S fasáda (obr. 9 – 17)

Fasáda objektu je zde dvoupatrová, vlevo na ni navazuje nižší budova objektu A2. S zakončení Z křídla objektu A1 vytváří v pravé části S fasády předstupující rizalit bez fasádních otvorů – výjimkou je pouze prostý výřez vstupu v přízemí (v levé části rizalitu), nad kterým je situovaný půlkruhový nadsvětlík (popis viz u interiéru). Fasáda rizalitu je ukončena plastickou, složitě profilovanou římsou, prolomenou uprostřed své délky dřevěným půdním vikýřem se sedlovou střechou a vetknutou drobnou železobetonovou deskou pod dvířky. Střecha nad rizalitem je ukončena valbou. V fasáda rizalitu je prolomena jednou okenní osou; okna, prosvětlující 1. a 2. patro jsou prostými, obdélnými výřezy s novodobými, dřevěnými, čtyřdílnými výplněmi. Přízemní partie V fasády rizalitu je zakryta drobnou, novodobou přístavbičkou, krytou pultovou střechou, protaženou k V. V fasáda přístavby je prolomena dvojicí oken nestejně velikosti a výřezem vstupu.

Levá část fasády je stejně vysoká, jako popsáný rizalit, je rovněž završena průběžnou, plastickou římsou stejné profilace. Střecha sedlového tvaru je na V ukončena zděným štítem; z její k S skloněné plochy vyrůstá hranolová hmota výtahové nástavby. Její pravá část je v úrovních 1. a 2. patra prolomena trojicí okenních os; jedná se o prosté, obdélné výřezy s novodobými, dřevěnými, čtyřdílnými výplněmi. V levé části fasády jsou 2 okenní osy; okna mají odlišné rozměry i výplně (jsou poněkud nižší, výplně jsou dvojdílné; spodní okno levé osy je drobnější a posunuté mírně vlevo) a jejich výškové umístění je odlišné. Důvodem je skutečnost, že okna osvětlují prostory mezipodest hlavního schodiště. Přízemní partie fasády je vpravo zčásti překryta zmíněnou přístavbičkou a dalším, drobným, dřevěným objektem. Mezi těmito přístavbami jsou ve fasádě situována dvě novodobá, obdélná, na výšku orientovaná okénka s plastovými výplněmi. V levé části přízemní partie fasády, která je kryta pultovou stříškou, je dochován vstup do sklepa, opatřený v kameni sekaným, profilovaným ostěním; jeho vnější okraj je provázen průběžnou, plastickou lištou, vytvářející pod stykem s překladem uši. Lišta je podložena průběžnou, mělkou ploškou, samotný výřez vstupu je provázen další ploškou, tentokrát vpadlou. Spodní část ostění je zakryta terénem, překlad je na stojky osazen poněkud neorganicky – je poněkud širší. Vstup je vybaven dřevěnou, svlakovou výplní. Nad vstupem je situován obdélný nadsvětlík, opatřený v kameni sekaným ostěním téže profilace. Nadsvětlík je opatřen kovanou mříží a za ní zasunutou novodobou, dřevěnou okenní výplní.

Z fasáda (obr. 18 - 22)

Z fasáda je kompaktní, dvoupatrová, završená plastickou, profilovanou římsou (přechází ze S fasády). Je pročleněna osmi okenními osami; prostory 1. a 2. patra prosvětlují okna, tvořená prostými, obdélnými výřezy, okna přízemí jsou vybavena v kameni sekanými, profilovanými ostěními. Vnější hrana překladu a stojek je zvýrazněna průběžnou, mělkou lištou, podokenní římsa je tvořena obdélným, plasticky vystupujícím prvkem, vybaveným subtilní, předstupující lištou v horní partii. Fasáda přízemí je dále členěna novodobou skříňkou elektrorozvodů, průrazem větrání a plechovou stříškou nad jedním z oken.

J fasáda (obr. 23 - 32)

J fasáda náleží podstatné části J čela Z křídla objektu, navazující v pravém úhlu na hlavní průčelí klášterního chrámu. Fasáda je završena plastická, profilovaná římsa (přechází ze S a Z průčelí). Fasáda je členěna trojicí okenních os. Pravá z nich prosvětluje všechna 3 podlaží, obě levé jsou prolomeny pouze do interiérů 1. a 2. patra. Jedná se o prosté, obdélné výřezy s novodobými, dřevěnými, čtyřdílnými výplněmi (okno v přízemí je vybaveno výplní šestidílnou). V levé části fasády přízemí je situován vstup do objektu, vybavený kvalitní architekturou rozměrného portálu. Samotný vstup obdélného tvaru je vybaven v kameni sekaným, profilovaným ostěním. Vnější okraj ostění obíhá obloun, podložený nízkou ploškou, vytvářející pod úrovní překladu uší, vlastní výřez vstupu pak provází zasunutá ploška, provázená z vnější strany drobným, odsazeným oblounem. Trnože stojek tvoří prosté, hranolové patky, kryté shora zešíkmenými stříškami. Nad překladem portálu je osazena plasticky předstupující, profilovaná římsa. Na ní jsou po stranách na podstavcích osezeny kamenné polokoule, mezi nimiž je situována vysoká, půlkruhem završená nika, završující architekturu vstupu. V nice je situována socha sv. Josefa s Ježíškem, stojící na nízkém, polygonálním podstavci. Nika je podložena plastickou páskou, flankovaným na okrajích drobnými pilastry, završenými plastickými prvky s vegetabilními motivy. Vstup je opatřen historickou, dvojkřídlovou, dřevěnou výplní, pobitou z vnější strany pláty plechu, zpevněnými diagonálně kladenými železnými pásy; jednotlivá pole jsou zdobena plastickými rozetami, styk křídel je překryt profilovanou lištou, završenou plochou hlavicí.

V fasáda (obr. 33 - 38)

V fasáda tohoto objektu náleží faře, pro úplnost zde však uvedeme její stručný popis:

Fasáda je patrová a člení ji 7 os; v patře se jedná o prosté, obdélné výřezy s novodobými, dřevěnými, čtyřdílnými výplněmi, v přízemí jsou okna vybavena v kameni sekanými, profilovanými ostěními. Vnější hrana překladů a stojek je zvýrazněna průběžnou, mělkou lištou, podokenní římsa je tvořena obdélným, plasticky vystupujícím prvkem, završeným oblou římsou, podloženou mělkou lištou. Ostění obou krajních oken jsou ještě zdobena průběžnou, vpadlou ploškou, obíhající vnitřní hranu stojek a překladů. Okna jsou vybavena kovanými mřížemi a novodobými, dřevěnými, čtyřdílnými výplněmi. Výjimkou je třetí okno od J, které je zaslepeno. S osa je v přízemí tvořena obdélným výřezem vstupu, který je vybaven v kameni sekaným, profilovaným ostěním; jeho vnější okraj je provázen průběžnou, plastickou lištou, vytvářející pod stykem s překladem uší. Lišta je podložena průběžnou, mělkou ploškou, samotný výřez vstupu je provázen další ploškou, tentokrát vpadlou. Vstup je vybaven dvojkřídlovou, dřevěnou, kazetovou výplní. Nad vstupem je ve fasádě obdélný výřez nadsvětlíku, opatřeného kovanou mříží a novodobou, zasklenou výplní. V soklové partii fasády jsou patrna 2 sklepní okénka, opatřená v kameni sekanými ostěními s mělkou lištou a novodobými mřížemi. Obnažený sokl průčelí je sesazen z kamenných kvádrů.

b) nádvoří (obr. 39 – 61)

Čtveřice křídel objektu A1 obklopuje nádvoří čtvercového půdorysu. Prostor nádvoří byl ještě na počátku provádění SHP na Z straně zúžen novodobou, parazitní přístavbou, jejíž interiéry jsou popsány v další části textu (prostory č. A1/113, 114, 115, 116, 117 a A1/206). Popis exteriéru je proveden po jejich odstranění, provedeném v listopadu r. 2017.

J fasáda (obr. 39 - 43)

Fasáda je utvářena poměrně složitě; V partie (levá) je přízemní, krytá pultovou střechou. Její hladká fasáda je prolomena dvojicí otvorů; levý z nich představuje přestavěný fasádní otvor, v jehož pravé části je dochována pata a část průběhu cihelného záklenku, v levé pak pozůstatek druhotného, drobného okénka, vylámaného v levé části záklenku. V současné době je provedeno doplnění záklenku a provizorní zaslepení otvoru nasucho kladenými cihlami. Napravo je situováno ve stejné výšce další, novodobé okénko (v listopadu 2017 zaslepené). Ve spodní partii byla proražena další 2 takováto okénka, dnes rovněž zaslepená. Pravá část fasády je zcela odlišná; je součástí patrového objektu a je prolomena jednou okenní osou; okna jsou tvořena prostými, obdélnými výřezy, v patře je opatřeno novodobou, dřevěnou, čtyřdílnou výplní, v přízemí má výplň ze skleněných tvárnic. Fasáda je korunována plastickou, profilovanou římsou (profilace je v horní části poškozena), plocha 1. patra je pokryta hladkou omítkou s nátěrem okrové barvy, přízemí nese stopy odstraněného interiéru výše uvedené přístavby. Ve vodorovném pásu nad oknem je zde však dochován fragment historické fasády, členěné strukturovanou a hladkou omítkou, pod touto partií je patrný průběh cihelného záklenku níže situovaného otvoru. K SV nároží zdiva patra této partie je přiložen cihlový komín, V fasáda této partie je v úrovni patra plná.

Z fasáda (obr. 44 - 48)

Fasáda byla donedávna ve své přízemní části překryta novodobou přístavbou s krytou terasou v úrovni patra. V současné době, po odstranění přístavby je fasáda čtyřosá, opatřená v 1. a 2. patře novodobými okny. Ve 2. patře se jedná o trojici obdélných, na šířku orientovaných oken s novodobými, dřevěnými, trojdílnými výplněmi a zámečnickými mřížemi, a o jedno menší okno na pravé straně, v 1. patře se jedná o trojici rozměrnějších otvorů s novodobými, šestidílnými výplněmi, doplněnými vpravo vstupním otvorem na bývalou terasu. Partie zdiva pod parapety oken jsou mírně zúžené. V partii, výškově odpovídající stropům v interiéru jsou ve fasádě dochovány druhotně vylámané kapsy po odstranění podlahy terasy a stropu odstraněné přístavby. V úrovni spodních okrajů horní řady otvorů jsou ve zdivu dochovány horizontální řady zazděných keramických desek (dlaždice?) s mírným pultovým sklonem směrem do nádvoří. Fasáda přízemí je prolomena dvojicí novodobě upravených, obdélných vstupů a dále jsou zde patrné pozůstatky dalšího, zaslepeného otvoru, rýsujícího se v omítkách na S straně.

S fasáda (obr. 49 - 51)

Fasáda byla donedávna ve své levé, přízemní části překryta novodobou přístavbou s krytou terasou v úrovni patra. V současné době, po odstranění přístavby je fasáda uvolněna. V úrovních 1. a 2. patra je členěna čtyřmi okenními osami. Okna jsou tvořena prostými, obdélnými výřezy a jsou

opatřena novodobými, dřevěnými, čtyřdílnými výplněmi. 2 levá okna v patře jsou opatřena zámečnický zpracovanými mřížemi. Fasáda přízemí je prolomena dvojicí okenních otvorů rozdílného utváření; pravé má přibližně čtvercový tvar a je opatřeno novodobou, dřevěnou, šestidílnou výplní, levé je budováno obdobně, jako okna 1. a 2. patra fasády. Levá část přízemní partie fasády je pokryta interiérovou omítkou s bílou ličkou (interiér odstraněné přístavby). Fasáda je nahoře završena mohutnou, plasticky předstupující, novodobou římsou, z roviny střechy vyčnívá trojice vikýřů.

V fasáda (obr. 52 - 61)

Fasáda přízemí, náleží chodbovému traktu, otevřenému do nádvoří trojicí fasádních otvorů. Prostřední z nich je vstup, vybavený v kameni sekaným ostěním. To zřejmě nebylo profilované, jedinými plastickým prvky byly předstupující trnože stojek. Ty také, jako jediné dnes vystupují před líc omítané fasády. Stojky jsou uloženy na kamenném prahu. Vstup je vybaven dvoudílnou, historickou, kazetovou výplní s původním kováním. Oba krajní otvory jsou okenní; jedná se o prosté, obdélné otvory s cihelnými špaletami a v kameni sekanou, profilovanou, podokenní římsou. Pod každým z nich je dochován pozůstatek obdélného, na šířku orientovaného sklepního okénka, vybaveného v kameni sekaným ostěním s průběžnou, plastickou lištou, obíhající jeho vnější hranu. J z nich má dochován pouze překlad, spodní část je přestavěna a v současné podobě nepřehledná, pod S oknem je v omítce patrná pouze část vystupující lišty překladu. Okna přízemí jsou vybavena novodobými, dřevěnými, čtyřdílnými výplněmi a novodobými mřížemi.

Fasáda patra, situovaná nad pultovou stříškou chodbového traktu (viz fasáda přízemí) je převážně hladká a je prolomena trojicí okenních otvorů; jedná se o prosté, obdélné otvory, podložené v kameni sekanými, profilovanými, podokenními římsami. Okna jsou vybavena novodobými, dřevěnými, čtyřdílnými výplněmi. Fasáda je nahoře završena profilovanou římsou, v plochách mezi zmíněnými okny vystupují z fasády další tři plastické prvky, situované v úrovni zmíněných podokenních říms a majících jejich rozměry a tvar (pozůstatky zaslepených oken?).

Objekt A2

Z fasáda (obr. 62 – 69)

Poměrně dlouhá fasáda patrového objektu je v S části přízemí prolomena dvojicí rozměrných vstupů se železnými, dvojkřídlými výplněmi, nad kterými jsou v patře situována 2 obdélná okna s trojdílnými výplněmi. Sokl fasády je (po celé její délce) rozšířený. Napravo odsud je fasáda pročleněna vysokým, úzkým prosvětlovacím otvorem s výplní ze skleněných tvárnic. Dole, v přízemí na ni navazuje vstup, krytý železobetonovou deskou. J část fasády napravo odsud je prolomena trojicí obdélných vstupů s obdélnými nadsvětlíky s luxferovými výplněmi. Otvory jsou novodobě upraveny, J z nich je rozměrnější. Kromě vstupů je fasáda přízemí prolomena i čtveřicí oken; 2 severní jsou obdélná s novodobými, dřevěnými, dvojdílnými výplněmi, pod pravým z nich je v soklu situováno prosté, obdélné sklepní okénko. Napravo od nich je situováno úzké, obdélné okénko, s dvojdílnou, horizontálně členěnou výplní. Poslední, J okno je obdélné, vybavené novodobou, dřevěnou, čtyřdílnou výplní a kovanou mříží stejného provedení jako u oken ve V fasádě.

Fasáda patra je pročleněna devíti fasádními otvory; 7 prostředních tvoří obdélné, na šířku orientované otvory s novodobými, dřevěnými, trojdílnými výplněmi. Levý, S otvor je užší a jeho výplň je dvojdílná, pravý má rozměry vstupního otvoru (francouzské okno), jeho výplň je jednokřídlá, členěná na 4 tabulky, z vnější strany je chráněna železným zábradlím secesních tvarů.

S fasáda (obr. 70)

Fasáda tvoří čelo objektu A2, završené trojúhelníkovým střešním štítem, na který navazuje napravo část pultového sklonu. Hladká fasáda je prolomena obdélným, na šířku orientovaným okénkem ve zmíněném štítu, obdélným oknem v patře a trojicí otvorů s luxferovými výplněmi v přízemí; nalevo od nich je fasáda přízemí prolomena vstupem. Sokl a spodní část pravého nároží jsou opatřeny keramickým obkladem.

V fasáda (obr. 71 – 77)

Poměrně dlouhá fasáda patrového objektu je pohledově rozdělena na krátkou S část, pokrytou tvrdou, břizolitovou omítkou a na delší část J. Ta je v prolomena osmi okenními osami a završena plastickou, profilovanou římsou, která je nad S oknem vystřídána římsou novodobou, dřevěnou. Okna v patře jsou tvořena obdélnými výřezy, podloženými plasticky předstupující plochou podokenních říms. Výplně oken jsou kastlové, dřevěné, čtyřdílné. Fasáda přízemí této části fasády je prolomena šesti obdélnými okny s kamennými, předstupujícími podokenními římsami. Výplně oken jsou kastlové, dřevěné, čtyřdílné. Okna jsou opatřena novodobými, zámečnický zpracovanými mřížemi. Pravá část této partie fasády je zakryta hospodářským přístavkem, krytým sedlovou střechou. Sokl je budován z kamenných kvádrů, pod 3. oknem od J je v soklu dochováno drobné, obdélné, na šířku orientované, sklepní okénko. Je opatřeno v kameni sekaným, neprofilovaným ostěním a provlékanou mříží. Fasáda výše zmíněné S části je prolomena trojicí okenních os, v patře jsou to obdélná okna s novodobými, dřevěnými výplněmi, přízemí pak osvětlují drobná, na šířku orientovaná okénka. Sokl je obložen keramickými obkladačkami.

2) Vnitřek

Popis je proveden podle jednotlivých místností, jejich číslování odpovídá výkresové dokumentaci, která je součástí tohoto elaborátu.

Objekt A1

a) sklepy (obr. 78 – 110)

Jedná se o půdorysně i výškově složitě utvářené prostory, přístupné ze dvou stran (jednak vstupem zvenčí, situovaným v S fasádě S křídla a z místnosti č. A1/103) a vzájemně propojené.

A1/001 (obr. 78 – 98)

Vstup z nádvoří je situován v nice s dovnitř se rozšiřujícími špaletami a segmentovým záklenkem, který výškově proniká nad čelo klenbičky, kryjící drobný prostor, přístupného zmíněnou nikou po 2 klesajících betonových stupních.

J stěna tohoto prostoru je tvořena nízkým prostorem, krytým klesající cihlovou, segmentovou klenbou (klenba vynáší rameno schodiště). Na V je prostor otevřen do vysokého prostoru schodišťového. Klenba popisovaného vstupního prostoru je valená s výsečí nad popsáním vstupem z nádvoří. Hrany výseče jsou opatřeny hřebínky.

Zmíněné schodiště, související s popsáním vstupním prostorem na V straně je jednoramenné; J část ramene je opatřena 19 v kameni sekanými stupni s fasetami na hranách, S je pak tvořena zábradlím oddělenou, betonovou rampou. S stěna prostoru schodiště je v dolní části prolomena zaslepenou okenní nikou se segmentovým záklenkem, dovnitř se rozšiřujícími špaletami a šikmým bankálem. Na vnější, S straně je nika opatřena subtilní zídkou ze smíšeného zdiva s obdélným výřezem okénka s pozůstatkem dřevěného rámu výplně. Výřez okénka je zaslepen cihelným zdivem. Nalevo od okna prochází S stěnou horizontální stupeň, kryjící rozšíření spodní části stěny o 8 – 10cm. Nad oknem prochází zdivem horizontální, konstrukční spára, nad kterou je patrna kapsa po trámu (lešení?) a dvojice nepravidelných nik. Nahoře je patrné čistě cihelné zdivo, související s klenbou prostoru (viz níže). J stěna schodiště je plná – výjimky tvoří druhotně proražený vstup z přízemí a níže situované, obdélné, novodobé okénko se železobetonovým překladem a dřevěným rámem výplně. Ve zdivu jsou rovněž patrné cihelné zadržky kapes (lešení?). V stěna je ve své horní části pročleněna vodorovnou, úzkou partií bez omítek, s lůžkem po trámu (zřejmě se jedná o otisk stavebního lešení). V dolní partii je tato stěna prolomena půlkruhem sklenutým průchodem do V části sklepa. Klenba schodiště je na Z straně tvořena stoupající cihelnou, segmentovou klenbou (pod ramenem výše situovaného schodiště), ve V části pak polem cihelné klenby křížové. Obě zmíněné části dělí oblý, cihelný pas.

Jak je výše uvedeno, asi uprostřed délky schodiště ústí do jeho prostoru jiné, jednoramenné schodiště, vycházející u místnosti č. A1/103 (viz tam). Vstup je druhotně proražen a ústí do úzkého, stoupajícího schodiště se 6 betonovými stupni; horní, 7. stupeň je kamenný. Schodiště prochází drobnou, vysokou místností s cihelnou, segmentovou klenbou. Ve vrcholu klenby je patrna anomálie (snad zazdívka otvoru?).

A1/002 (obr. 99 – 110)

Výše popsané schodiště ústí do příčně situovaného prostoru, krytého valenou klenbou s výsečemi nad ústím schodiště a u V stěny nad širokým pasem, kryjícím zaslepený vstup. Tento vstup je zaslepen režným, cihelným zdívem, nahoře je patrný poškozený, cihelný záklenek. S stěna prostoru je plná (půdorysně je zapuštěna za úroveň S stěny schodiště). Z stěna je prolomena vstupem ze schodiště; levá špaleta je v horní části vykrojena, vykrojení je shora kryto klenbou zmíněné lunety. J stěna je tvořena druhotnou, subtilní příčkou s průchodem a okénkem. Podlaha prostoru je betonová.

Průchod ve výše zmíněné příčce ústí do dalšího, klenutého prostoru, jehož J stěna je plná, ve V části pročleněná průběžnou nikou. Napravo od ní je ke stěně přizděno cihelné komínové těleso. Z stěna je plná, S je nalevo pročleněna průběžnou, hlubokou nikou, jejíž zadní stěna je pročleněna druhotně zřízeným okénkem, mířícím na výše zmíněné schodiště (viz tam). Dále vpravo je situováno další okénko a průchod ve zmíněné, subtilní příčce. Prostor je rovněž zaklenut valenou klenbou, příčně navazující na klenbu S prostoru (jednalo se o jediný prostor), členěnou výsečí nad nikou s okénkem. Na Z straně je místnost završena novodobým, sníženým rovným stropem.

b) přízemí

(obr. 111 – 252)

A1/101 (obr. 111 - 126)

Jedná se o chodbu, sestávající ze dvojice vzájemně kolmých částí.

Prostora je přístupná od S vstupem z nádvoří s novodobou výplní v ocelových zárubních, z vnější strany je otvor vstupu opatřen původním ostěním (cihelným?), orientovaným do interiéru místnosti. Nad vstupem je dochován půlkruhový výřez nadsvětlíku s rozšířeným ostěním na vnitřní straně a dřevěnou, zasklenou výplní.

Z část chodby má stěny obloženy novodobými dřevotřískovými obklady, stěny jsou pročleněny vstupy s novodobými výplněmi v ocelových zárubních, přičemž většina z nich je zaslepena a upravena v mělké niky. Funkční jsou 2 vstupy v Z stěně (přístup do místností č. A1/120 a A1/119), široký vstup v J stěně (do č. A1/105) a vstup ve V stěně do provozní místnůstky.

J část je utvářena podobně; na V straně souvisí s prostorem schodiště a její V stěna je prolomena novodobě upraveným vstupem do č. A1/103. J stěna je prolomena dvojicí vstupů; V z nich má segmentově sklenutou niku orientovanou do chodby, Z zase opačně (je zmíněn při popisu S části chodby). Mezi vstupy je situována mělká nika.

Obě části chodby jsou opatřeny novodobým, zavěšeným podhledem, kryjícím výtečně dochované valené klenby se styčnými lunetami. Hrany styků jsou vytaženy do hřebínků, stěny jsou opatřeny žlutým nátěrem, klenby jsou bílé.

Na V straně navazuje na chodby prostor trojramenného schodiště, začínajícího v přízemí. Schodišťové stupně mají teracový povrch, mezipodesty mají v teraccu vyvedené dekorativní obrazce. S stěna schodiště je nad 1. mezipodestou prolomena drobným oknem, jehož nika má segmentově sklenutý záklenek a teracový parapet, vně se otevírá obdélným výřezem s dvojdílnou, novodobou, dřevěnou výplní. Nad 2. mezipodestou je S stěna prolomena dalším, tentokrát obdélným oknem s novodobou, dvoukřídlou dřevěnou výplní a dřevěným parapetem, Z od něj je stěna rozšířena přízdívkou. Na bočních stěnách schodišťových ramen jsou instalována dřevěná madla, uchycená do zdiva kovanými konzolami.

A1/102 (obr. 127 – 133)

Modernizovaný prostor téměř čtvercového půdorysu, přístupný novodobým vstupním otvorem v J stěně (z č. A1/101), rozdělený novodobými příčkami na prostory sociálního zařízení a výtahu (ten je přístupný dalším novodobým vstupem od J. Od S je prostor osvětlen oknem, situovaným v okenní nise se segmentovým záklenkem a dovnitř se mírně rozšiřujícími špaletami (levá špaleta je druhotně upravena i s částí přilehlé klenby). Parapet je tvořen úzkou zdí, okno je druhotně příčkou rozděleno na 2 poloviny, výplň je novodobá, plastová. V SZ koutě je do zdiva zahlobena nika pro umývadlo.

Místnost je zaklenuta (vyjma výtahové šachty) valenou klenbou s jednou dvojicí styčných lunet s vytaženými hřebínky; vrcholnice klenby je situována ve směru V – Z. Stěny jsou obloženy novodobým, bělninovým obkladem, podlaha má novodobou, keramickou dlažbu.

A1/103 (obr. 134 – 139)

Drobná místnost, zaklenutá valenou klenbou s lunetami, pod kterou je na traverzách uložena ocelová cisterna. Místnost je přístupná novodobými dveřmi od Z (z č. V1/101), v S stěně je v prostém výřezu vstupní nika situována vstupní nika, vybavená na S straně rámovou výplní s prosklenou horní částí v tesařských zárubních; dveře vedou do sklepů A1/002 (viz tam).

Spodní část stěn je obložena novodobým keramickým obkladem, dlažba podlahy je keramická, novodobá.

A1/104 (obr. 140 – 145)

Drobná místnost, vzniklá vyčleněním dvojicí příček z prostoru dvoukřídlé chodby, v místě styku obou křídel (chodba zabírala dnešní místnosti A1/ 104, 105, 107, 108, 109 a 110).

V S stěně je situován obdélný výřez vstupu z č. A1/101 (špalety se směrem dovnitř rozšiřují) s novodobou výplní. Z stěna je zčásti zesílena přízdívkou s 2 nikami novodobé elektroinstalace, J stěna je opatřena obdélným výřezem průchodu do č. A1/105 – bez výplně. V stěna je prolomena obdélným výřezem vstupu do č. A1/107, s novodobou výplní v ocelové zárubni. Stěnou nad vstupem probíhá horizontální linie, nad kterou je zeď mírně rozšířená.

Strop místnosti je zaklenut částí plackové klenby (V část je v místnosti č. A1/107), podlaha má keramickou dlažbu.

A1/105 (obr. 146 – 167)

Dlouhá chodba, původně součást větší, chodby dvoukřídlé (viz u č. A1/104).

S stěna je opatřena obdélným výřezem širokého průchodu do č. A1/104.

Z stěna místnosti je prolomena dvojicí vstupů. J z nich je opatřen segmentově klenutou nikou a dovnitř se rozevírajícími špaletami (bez výplně) a míří do č. A1/106. S otvor je tvořen prostým, obdélným výřezem s novodobou výplní, situovanou v hloubce niky (otvor míří do č. A1/118).

J stěna je prolomena okenní nikou se segmentovým záklenkem, dovnitř se mírně rozšiřujícími špaletami a parapetem, obloženým historickými deskami s jednoduchou profilací čela. Výplň je dřevěná, novodobá, čtyřkřídlá (obdélná dolní křídla jsou dělena příčkami na 2 tabulky, horní čtvercová křídla jsou nečleněná).

V stěna je prolomena trojicí vstupů do místností č. A1/111, 113 a 114. Vstupy jsou obdélné s přímými překlady a dovnitř se rozšiřujícími špaletami. J má novodobou výplň v kovové zárubni, S. je bez výplně. V S části stěny je původní vstupní nika (?) do č. A1/117, zaslepená na V straně; do chodby je rozšířena přízdívkou s novodobým vstupem – její interiér je využit pro výlevku.

Strop místnosti je tvořen čtyřmi poli plackové klenby do příčných pasů, uložených na profilovaných patkách. Střídají se zde klenební pole čtvercového a obdélného půdorysu (3 čtvercová na okrajích a uprostřed -S pole je v č. A1/104 – mezi nimi jsou situována větší pole obdélná.

Podlaha je opatřena novodobými, keramickými dlaždicemi.

A1/106 (obr. 168 – 179)

Prostor obdélného půdorysu, volně navazující na chodbu č. A1/105, rozdělená novodobými příčkami na 2 prostory (příčky nesahají až ke stropu).

S stěna je plná.

Z stěna je prolomena okenním otvorem (v době průzkumu nepřístupným).

J stěna obsahuje rozměrnou niku vstupu se segmentovým záklenkem a rovnoběžnými špaletami, z vnější strany je nika opatřena v kameni sekaným ostěním (viz u vnějšku) s dvoukřídlými, dřevěnými vraty s velmi kvalitním kování (šestice závesů a krabicový zámek, zdobený rostlinným motivem). Kolem vyústění vstupní niky je dochována pozdější přizdívka, ve které byla osazena další, dvoukřídlá výplň. Zbyla z ní pouze zárubeň s háky pro závesy a s nadsvětlíkem nahoře.

Místnost je klenuta valenou klenbou s dvojicí protilehlých výsečí.

Podlaha je opatřena keramickou dlažbou jako č. A1/105.

A1/107, 108, 109 a 110 (obr. 180 – 204)

Místnosti jsou pozůstatkem S křídla chodby, zaujímající celkově prostor místností č. A1/ 104, 105, 107, 108, 109 a 110. Místnosti vznikly novodobým rozdělením chodby příčkami do 4 místností; dále je uveden pouze zjednodušený popis:

A1/107 – V J části místnosti 2 kóje WC, ve V a Z stěně novodobé průchody, strop tvořen odsazeným klenebním pasem a částmi plackových kleneb.

A1/108 – Průchozí místnost; ve V a Z stěnách jsou novodobé vstupy. Na J straně nízká příčka, vyčleňující oddíl umývárny. J stěna je pod klenbou dodatečně cca z ½ šířky odsekána kvůli rozšíření prostoru umývárny, prostor je zaklenut částí plackové klenby.

A1/109 – Místnost vzniklá z V části chodby, z J je osvětlena obdélným, na šířku orientovaným výřezem novodobého okenního otvoru s šestidílnou, dřevěnou výplní, na Z straně je místnost vymezena příčkami, oddělujícími ji od č. A1/110 a od drobné předsíně, zpřístupňující obě místnosti. Místnost je završena jedním polem plackové klenby a částí dalšího, odděleného odsazeným pasem.

A1/110 – Místnost, přístupná z výše zmíněné předsínky (viz u č. A1/109), průchodem v Z stěně je spojena s č. A1/108. J stěna je prolomena obdélným (na výšku orientovaným) oknem s novodobou, čtyřdílnou dřevěnou výplní. Místnost je završena částí chodbové klenby (jeden odsazený, příčný pas a po jeho bocích 2 části polí plackových kleneb).

A1/111 (obr. 205 – 209)

Místnost obdélného půdorysu, přístupná z J části chodby č. A1/105. Její stěny jsou do cca ½ výšky obloženy novodobým, keramickým obkladem.

S stěna je prolomena průběžnou okenní nikou s rovným překladem, okenní výřez je vyplněn luxfery.

Z stěna je ve své ose prolomena obdélným výřezem vstupu s novodobou výplní v ocelové zárubni.

J stěna je plná a V stěna je opět prolomena obdélným výřezem vstupu s novodobou, dřevěnou zárubní.

Strop místnosti tvoří jedno pole plackové klenby, s úzkými pasy na plastických patkách u klenebních čel.

Podlaha je tvořena novodobou dlažbou.

A1/112 (obr. 210 – 214)

Místnost, rozdělená v minulosti na 2 prostory, dělící příčka dnes odstraněna.

S stěna je prolomena jedním větším, značně poškozeným otvorem. Jedná se o původně segmentem sklenutou niku, přičemž V část záklenku byla později vybourána drobným, větracím okénkem a zbytek plochy otvoru byl pak zazděn při zřízení výše zmíněné příčky. Nalevo i napravo od tohoto otvoru jsou při podlaze druhotně proražené dva větrací otvory čtvercového tvaru. Další takový otvor je situován pod stropem u SZ koutu místnosti. V Z i V části stěny se v omítce rýsuje obvod segmentově sklenuté, zazděné okenní niky (okna jsou symetricky umístěna vzhledem ke střední (snad vstupní) nice).

Z stěna je prolomena obdélným výřezem vstupu v novodobou, dřevěnou zárubní.

J stěna je plná a tvoří ji příčka, představěná před původní zdivo.

V stěna je plná.

Podlaha místnosti je tvořena novodobou, keramickou dlažbou.

Strop místnosti je tvořen cihelnými, segmentovými klenbičkami, zděnými do příčně ložených traverz, líce kleneb i traverzy jsou omítány.

A1/113, 114, 115, 116 a 117 (obr. 215 – 226)

Jedná se o soubor novodobých místností, vybudovaných ve 2. polovině 20. století v Z části původní plochy nádvoří. Do zmíněného nádvoří jsou jejich V stěny prolomeny novodobými okny; Místnost č. A1/113 je přístupná z chodby č. 105 obdélným výřezem vstupu s rovným překladem a vně (k Z) se rozšiřujícími špaletami, J stěna je prolomena přibližně čtvercovým výřezem okna, vyplněným luxfery, V stěna obsahuje, kromě okna i vstup na nádvoří. Drobný komunikační prostor č. A1/114 je z chodby přístupný obdobně utvářeným vstupem, jako v č. A1/113, ve zdi mezi místnostmi č. A1/105 a A1/117 je situován rozměrný výklenek, využívající zřejmě původní niku okenního, či dveřního otvoru.

A1/118 (obr. 227 – 234)

Jedná se o nejrozměrnější prostor této části přízemí, přístupný vstupem z chodby č. A1/105. Jedná se o bývalou kuchyň, z velké části je zde ještě dochováno zařízení; stěny jsou až po paty kleneb obloženy novodobým, bělninovým obkladem.

S stěna je pročleněna v ose umístěným výřezem vstupu s ocelovou zárubní, do mělké niky situované v šířce zdíva výplní a dvojicí symetricky situovaných, obdélných, výdejních okének.

Z stěna je prolomena trojicí okenních nik s ustupujícími parapety, špalety se rozšiřují do interiéru místnosti, záklenky jsou segmentové. Výplně oken jsou novodobé, dřevěné, čtyřkřídlé, šestitabulkové. J stěna je plná.

V stěna je prolomena ve své J části obdélným výřezem vstupu s novodobou výplní v ocelové zárubni.

Strop místnosti tvoří valená klenba, pročleněna dvěma dvojicemi styčných lunet, jejichž hrany jsou vytaženy v hřebínky.

Podlaha je opatřena novodobou, keramickou dlažbou.

A1/119 (obr. 235 – 243)

Jedná se o rozměrnou místnost, přístupnou vstupem z chodby č. A1/105. Další vstupy vedou ze sousedních místností č. A1/118 a 120. Spodní části stěn místnosti jsou obloženy umakartovými (V a S) a bělninovými (J a část Z) obklady.

S stěna je pročleněna výřezem vstupu s novodobou výplní v ocelové zárubni, situovaným v Z části stěny. Nad obkladem je stěna natřena oranžovou ličkou.

Z stěna je prolomena dvojicí okenních nik s ustupujícími parapety, špalety se rozšiřují do interiéru místnosti, záklenky jsou segmentové. Výplně oken jsou novodobé, dřevěné, čtyřkřídlé, šestitabulkové.

J stěna je prolomena dvojicí novodobých, výdejních okének ze sousední místnosti č. A1/118.

V stěna je přibližně uprostřed své délky prolomena obdélným výřezem vstupu s novodobou výplní v ocelové zárubni.

Strop místnosti tvoří valená klenba, pročleněna dvěma dvojicemi lunet, jejichž hrany jsou vytaženy v hřebínky.

Podlaha je opatřena novodobou, keramickou dlažbou.

A1/120 (obr. 244 – 252)

Jedná se o rozměrnou místnost, přístupnou vstupem z chodby č. A1/105. Další vstup vede ze sousední místností č. A1/119. Spodní části stěn místnosti jsou obloženy umakartovými (J, V a Z) a bělninovými (S stěna) obklady.

S stěna je plná. Nad obkladem je stěna natřena oranžovou ličkou, na ní jsou výrazné skvrny vlhkosti.

Z stěna je prolomena dvojicí okenních nik s ustupujícími parapety, špalety se rozšiřují do interiéru místnosti, záklenky jsou segmentové. Výplně oken jsou novodobé, dřevěné, čtyřkřídle, šestitabulkové.

J stěna je prolomena mělkou vstupní nikou se segmentovým záklenkem, dovnitř se rozšiřujícími špaletami na novodobou výplň v ocelové zárubni.

V stěna je v S části prolomena obdélným výřezem vstupu s dovnitř se rozšiřujícími špaletami s novodobou výplň v ocelové zárubni.

Strop místnosti tvoří valená klenba, pročleněna dvěma dvojicemi lunet, jejichž hrany jsou vytaženy v hřebínky.

Podlaha je opatřena novodobou, keramickou dlažbou.

c) 1. patro

(obr. 253 – 322)

A1/201 (obr. 253 - 271)

Jedná se o soubor několika prostorů, neoddělených dveřmi; v SV části se jedná o drobnou místnost s podélnou chodbou, situované již nad půdorysem objektu A2, v J části je tento prostor propojen se schodištěm, situovaným v SV části objektu.

- SV část

S stěna je prolomena vstupem v dřevěné, obložkové zárubni s prosklenou, čtyřdílnou výplní

Z stěna je v S části rovněž prolomena vstupem v dřevěné, obložkové zárubni s prosklenou, čtyřdílnou výplní; J část stěny je oddělena příčnou zdí s obdélným výřezem průchodu a je z větší části plná, v J části je prolomena půlkruhově završeným otvorem (záklenek je odsazen), umožňujícím průchod do prostoru schodiště (viz JZ část prostoru A1/201).

J stěna obsahuje průběžnou okenní niku s rovným překladem, obdélný okenní otvor je opatřen novodobou, dřevěnou, čtyřdílnou výplní.

V stěna je v S části prolomena obdélným vstupem v dřevěné, obložkové zárubni s jednokřídlou, plnou výplní, zbytek stěny je plný.

Strop je plochý, omítaný.

Podlaha je kryta linem, spodní partie stěn jsou opatřeny novodobým, keramickým obkladem.

- JZ část

Jedná se o trojramenné schodiště, vycházející z přízemí (místnost č. A1/103); schodišťové stupně mají teraccový povrch, mezipodesty mají v teraccu vyvedené dekorativní obrazce. S stěna schodiště do přízemí je prolomena obdélným oknem s novodobou, dvoukřídlou dřevěnou výplní a dřevěným parapetem, Z od něj je stěna rozšířena přízdívkou. Na bočních stěnách schodišťových ramen jsou instalována dřevěná madla, uchycená do zdiva kovanými konzolami. Vyústění schodišťových ramen do prostoru chodby je shora podloženo železobetonovým trámem, zeď oddělující schodišťová ramena má zaoblená nároží. J stěna je prolomena vstupní nikou se segmentovým záklenkem a přímými špaletami a novodobou výplní v kovové zárubni Na záklenku je patrné, že nika byla druhotně, z V strany zúžena přístavbou komínu). V od vstupu je ve zdivu komínový rizalit. Na Z straně je chodba ukončena novodobou, dřevěnou, prosklenou příčkou se vstupem do č. A1/2011

Podlaha je na podestě kryta linem, spodní partie stěn jsou opatřeny novodobým, keramickým obkladem. Stupně a mezipodesty jsou teraccové.

Stropy jsou rovné, omítané, v chodbě mají po okrajích drobné fabiony.

A1/202 (obr. 272 – 275)

Jedná se o obdélnou, plochostropou místnost, přístupnou z chodby č. A1/201.

S stěna je prolomena vstupem, opatřeným novodobou výplní v kovové zárubni.

Z stěna je prolomena vstupem, opatřeným novodobou výplní v kovové zárubni.

J stěna je členěna dvojitými obdélnými okenními otvory s novodobými, dřevěnými, čtyřdílnými výplněmi.

V stěna je plná.

Podlaha je opatřena linem.

Strop je plochý, omítaný s fabiony na okrajích.

A1/203 (obr. 276 – 279)

Obdélná místnost, přístupná z č. A1/202 a 204, podobných proporcí i utváření, jako místnost č. A1/202.

S stěna je plná.

Z stěna je prolomena vstupem, opatřeným novodobou výplní v kovové zárubni. Vstup je situován v mělkém, obdélném výklenku, stěna nad vstupem a nalevo od něj je probrána zúžením, ukončených nahoře vodorovnou linií.

J stěna je členěna dvojitými obdélnými okenními otvory s novodobými, dřevěnými, čtyřdílnými výplněmi.

V stěna je prolomena vstupem, opatřeným novodobou výplní v kovové zárubni.

Podlaha je opatřena linem.

Strop je plochý, omítaný s fabiony na okrajích.

A1/204 (obr. 180 – 282)

Chodba obdélného půdorysu, ze které jsou přístupné místnosti č. A1/203, 206, 205, 207, 208, 209, 210 a 211. Spodní partie stěn jsou z převážné části opatřeny novodobým, umakartovým obkladem.

S stěna je v ose prolomena obdélným vstupem s novodobou výplní v kovové zárubni.

Z stěna obsahuje 4 obdélné výřezy vstupů, vybavené novodobými výplněmi v kovových zárubních.

J stěna je přibližně v ose prolomena širokým, obdélným vstupem s novodobou výplní v kovové zárubni.

V stěna je v S části prolomena obdélným vstupem s novodobou výplní v kovové zárubni; vstup je situován v levé části mělké, obdélné vpadliny s horními zkosenými rohy. Napravo od vstupu je

situována trojice téměř čtvercových okenních otvorů s novodobými, zdvojenými, šestidílnými dřevěnými výplněmi. Napravo od nich je stěna procleněna obdélným vstupním otvorem na terasu č. A1/206. Otvor je vybaven novodobou, prosklenou, dřevěnou, dvoudílnou výplní.

Podlaha je kryta linem.

Strop je plochý, omítaný, po okrajích provázený fabiony.

A1/205 (obr. 283 - 290)

Obdélná, klenutá místnost, přístupná z chodby č. A1/204 a místnosti č. A1/207.

S stěna je prolomena dvojicí otvorů; levý z nich je vstupní, segmentem sklenutá nika s dovnitř se rozšiřujícími špaletami a novodobou výplní (zdívo nad výplní ve vodorovné linii mírně rozšiřuje). Pravý otvor je průběžná okenní, segmentem sklenutá nika s dovnitř se rozšiřujícími špaletami a novodobou, čtyřdílnou dřevěnou výplní. Parapetní zídka je dole rozšířena nízkým, vodorovným stupněm.

Z stěna je v ose prolomena vstupem do místnosti č. A1/207). Vstup je tvořen segmentem sklenutou nikou s dovnitř se rozšiřujícími špaletami a novodobou výplní.

J stěna je prolomena obdélným okenním otvorem s novodobou, dřevěnou, čtyřdílnou výplní.

V stěna je plná.

Podlaha je pokryta linem.

Strop je tvořen dvěma poli plackové klenby, oddělenými a na okrajích ohraničenými oblými pasy.

A1/206 (obr. 291 – 294)

Jedná se o novodobou, zastřešenou terasu, vzniklou na vestavbě v Z straně rajského dvora, podlaha je z keramických dlaždic, okna v Z straně jsou situována v mělkých, průběžných nikách, z V je terasa vymezena mříží, zastřešení z Lexanu je neseno železnou příhradovou konstrukcí. V rámci úprav, prováděných v době zpracování SHP, byla terasa i s traktem pod ní odstraněna.

A1/207 (obr. 295 - 300)

Velká místnost téměř čtvercového půdorysu, situovaná v JZ nároží klášterní budovy; přístupná je z chodby č. A1/204 a místnosti č. A1/205.

S stěna je plná.

Z stěna je prolomena dvojicí průběžných okenních nik s přímými překlady, vybavenými novodobými, dřevěnými, čtyřdílnými výplněmi.

J stěna je prolomena dvojicí průběžných okenních nik s přímými překlady, vybavenými novodobými, dřevěnými, čtyřdílnými výplněmi.

V stěna je prolomena dvojicí obdélných vstupních otvorů; levý z nich má obdélnou niku s přímým překladem a podobně jako sousední vstup, je vybaven novodobou výplní v železné zárubni.

Podlaha je kryta linem.

Strop je plochý, omítaný, po okrajích provázený fabiony.

A1/208 (obr. 301 – 303)

Místnost obdélného půdorysu, přístupná z chodby č. A1/204. Spodní partie stěn jsou z větší části obloženy novodobým, umakartovým obkladem.

S stěna je plná.

Z stěna je prolomena jednou průběžnou okenní nikou s přímým překladem, vybavenou novodobou, dřevěnou, čtyřdílnou výplní.

J stěna je plná.

V stěna je prolomena vstupním otvorem; jeho nika je obdélná s přímým překladem a je vybavena novodobou výplní v železné zárubni.

Podlaha je kryta linem.

Strop je plochý, omítaný, po okrajích provázený fabiony.

A1/209 (obr. 304 – 305)

Místnost obdélného půdorysu, přístupná z chodby č. A1/204. Spodní partie stěn jsou z větší části obloženy novodobým, umakartovým obkladem.

S stěna je plná.

Z stěna je prolomena jednou průběžnou okenní nikou s přímým překladem, vybavenou novodobou, dřevěnou, čtyřdílnou výplní.

J stěna je plná.

V stěna je prolomena vstupním otvorem; jeho nika je obdélná s přímým překladem a je vybavena novodobou výplní v železné zárubni.

Podlaha je kryta linem.

Strop je plochý, omítaný, po okrajích provázený fabiony.

A1/210 (obr. 306 - 308)

Místnost obdélného půdorysu, přístupná z chodby č. A1/204. Spodní partie stěn jsou z větší části obloženy novodobým, umakartovým obkladem.

S stěna je plná.

Z stěna je prolomena jednou průběžnou okenní nikou s přímým překladem, vybavenou novodobou, dřevěnou, čtyřdílnou výplní.

J stěna je plná.

V stěna je prolomena vstupním otvorem; jeho nika je obdélná s přímým překladem a je vybavena novodobou výplní v železné zárubni.

Podlaha je kryta linem.

Strop je plochý, omítaný, po okrajích provázený fabiony.

A1/211 (obr. 309 – 314)

Jedná se o dvoukřídlou chodbu, přístupnou z č. A1/201

S stěna je ve své V části prolomena čtveřicí novodobých, obdélných vstupů; Tři V jsou vybaveny novodobou výplní v železné zárubni, poslední je tvořen obdélným výřezem ve zdivu, ústícím do novodobého výtahu. Z část stěny (v Z křídle chodby) obsahuje obdélnou vstupní niku do místnosti č. A1/2015, provázenou po bocích novodobými, nestejně velkými obezděnými přístavky, jejichž neosvětlené interiéry jsou přístupné dveřmi.

Z stěna je prolomena dvojicí vstupů do místností č. A1/201 a 214; oba jsou situovány v mělké vpadlině a jsou vybaveny novodobou výplní v železné zárubni, J je umístěn v zúženém zdivu.

J stěna je na V straně pročleněna dvojicí novodobých, zabudovaných skříní, v Z části obsahuje vstupní niku, vedoucí do chodby č. A1/204. Ta je segmentově zaklenuta, její špalety se směrem dovnitř rozšiřují a je vybavena novodobou výplní v železné zárubni

V stěna je ve své S části tvořena průběžným výklenkem s novodobými, zabudovanými skříněmi, J část tvoří prosklený vstup z chodby č. A1/201 (viz tam).

Podlaha je kryta linem, v J části při stěně je ve výřezu v linu patrný úsek historické podlahy v leštěném teraccu.

Strop je plochý, omítaný, po okrajích provázený fabiony.

A1/212 (str. 315 - 316)

Místnost obdélného půdorysu, přístupná z chodby č. A1/211.

S stěna je plná.

Z stěna je prolomena jednou průběžnou okenní nikou s přímým překladem, vybavenou novodobou, dřevěnou, čtyřdílnou výplní.

J stěna je plná.

V stěna je prolomena obdélným vstupním otvorem, situovaným v mělké vpadlině. Vstup je vybaven novodobou výplní v železné zárubni.

Podlaha je kryta linem.

Strop je plochý, omítaný, po okrajích provázený fabiony.

A1/213 (obr. 317 - 322)

Soubor drobných místností sociálního zařízení, situovaný na S straně chodby č. A1/211 (V část) – z ní jsou taky přístupné trojicí vstupů. Strop je železobetonový s přiznanými průvlaky, příčky jsou prosvětleny luxferovými plochami, spodní části stěn jsou obloženy keramickým obkladem. Ze S strany jsou prostory prosvětleny trojicí okenních otvorů – krajní jsou situovány v průběžných, obdélných nikách, prostřední v prostém, obdélném výřezu; okna jsou vybavena novodobými, dřevěnými, čtyřdílnými výplněmi.

A1/214

Velká místnost obdélného půdorysu, situovaná V SZ nároží klášterní budovy; přístupná je z chodby č. A1/211.

S stěna je plná.

Z stěna je prolomena dvojitými průběžnými okenními nikami s přímými překlady, vybavenými novodobými, dřevěnými, čtyřdílnými výplněmi.

J stěna je plná.

V stěna je v J části prolomena vstupním otvorem; je situován v obdélné nise s přímým překladem a s novodobou výplní v železné zárubni. Nalevo od vstupu je situována nika s vestavěnou skříňí.

Podlaha je kryta linem.

Strop je plochý, omítaný, po okrajích provázený fabiony.

A1/215

Menší místnost obdélného půdorysu, přístupná je z chodby č. A1/211.

S stěna je plná.

Z stěna je plná.

J stěna je prolomena obdélným vstupním otvorem, vybaveným novodobou výplní v železné zárubni.

V stěna prolomena obdélným výřezem okenního otvoru s dřevěnou, čtyřdílnou výplní.

Podlaha je kryta linem.

Strop je plochý, omítaný, po okrajích provázený fabiony.

d) 2. patro

(obr. 323 - 387)

Tato část objektu odpovídá půdorysně zhruba 1. patru, je novodobého původu a popis je zde uveden pouze ve stručném rozsahu. Prostory jsou plochostropé, vstupní otvory obsahují novodobé výplně v kovových zárubních.

A1/301 (obr. 323 - 327)

Jedná se o schodišťový prostor, sestávající ze 2 schodišťových ramen, oddělených zdí; stupně mají povrch z leštěného teracca, trnože stěn jsou obloženy úzkými, keramickými obkladačkami, nad nimi je plocha stěn ve své spodní části opatřena strukturovanou omítkou s olejovým nátěrem. Strop je železobetonový s příznaným příčným průvlakem nad vstupem na schodišťová ramena. V J stěně je situována obdélná vstupní nika s novodobou výplní v kovové zárubni., na Z straně je prostor vyčleněn novodobou, prosklenou, dřevěnou výplní. Podlaha podesty je opatřena linem.

A1/302 (obr. 328 - 336)

Jedná se o dvoukřídlou chodbu, zpřístupňující místnosti č. A1/303, 304, 305, 306, 307, 308, 309 a 314. Prostor je plochostropý, podlaha je kryta linem.

A1/303, 304, 305 (obr. 337 – 347)

Trojice místností obdélného půdorysu (prostřední je nejprostornější), z J strany jsou osvětleny obdélnými okenními otvory s novodobými, dřevěnými, čtyřdílnými výplněmi, novodobé vstupy jsou situovány v S stěnách (místnosti č. A1/303 a 304 jsou propojeny navzájem dveřmi v dělicí příčce.

A1/306 (obr. 348 - 351)

Místnost obdélného půdorysu, osvětlená z V strany obdélným okenním otvorem s novodobou, čtyřdílnou výplní. Přístupná je od J obdélným vstupním otvorem s novodobou výplní v železné zárubni.

A1/307 (obr. 352 – 355)

Větší prostor, rozdělený novodobými příčkami a využitý jako oddělené sociální zařízení, v JZ části obezděná výtahová šachta.

A1/308, 309, 310, 311, 312, 313 (obr. 356 – 374)

Soubor pěti místností, přístupných dveřmi z chodeb č. A1/302 a A1/214; místnosti jsou osvětleny od Z jedním, či dvěma obdélnými okenními otvory s novodobými, dřevěnými, čtyřdílnými výplněmi. Místnost č. 313 je osvětlena dvojicí takovýchto oken i od J.

A1/314 (obr. 375 – 377)

Chodba obdélného půdorysu, osvětlená od V (od Rajského dvora) trojicí obdélných okenních otvorů a dřevěnými, trojdílnými výplněmi. V S, Z J stěně jsou vstupy do sousedních místností.

A1/315 (obr. 378 - 381)

Místnost obdélného půdorysu, osvětlená z J a V obdélným okenním otvorem s novodobou, dřevěnou, čtyřdílnou a dvoudílnou výplní. Přístupná je od S z č. A1/314. V J části V stěny je drobný vlez do půdního prostoru č. 316.

A1/316 (obr. 382 - 387)

Drobná, neosvětlená místůstka v krovu; J stěna je zčásti pokryta strukturovanou omítkou, nanesenou na nerovnou omítku podkladní; Z stěna je režná, cihelná, k J stěně je přiložena na spáru.

d) 3. patro

(obr. č. 388 – 415)

Tato část objektu je situována nad severním křídlem rajskeho dvora. Jedná se o novodobou vestavbu do půdního prostoru. Uvedená část je přístupná schodištěm, navazujícím na schodiště v nižších úrovních, ústícím do podélné chodby. Po stranách této chodby jsou umístěny jednotlivé místnosti vestavby, přičemž č. A1/402, 403 a 404 jsou osvětleny vikýřovými okny z J strany (od Rajskeho dvora), místnosti č. A1/406 a 407 jsou neosvětlené (součástí č. A1/407 je i výtahová šachta, procházející celou výškou objektu a vyčnívající i nad stávající střechu křídla), prostory č. A1/405 a 408 jsou součástmi půdních prostor s novodobým krovem. Z prostory č. A1/408 je přístupná horní část výtahové šachty.

Objekt A2

a) Sklepy

(obr. 416 - 457)

A2/001 (obr. 416 - 428)

Místnost je tvořena úzkým, dvojramenným schodištěm s kamennými stupni a je přístupná vstupem, opatřeným posuvnými dveřmi, z chodby č. 101. Vstup má nahoře dřevěný překlad, z vnitřní strany je za tímto překladem situován mělký pas. Horní rameno se zatáčí k S, dole pak končí na drobné podestě, ze které pak schází kratší rameno o 5 stupních, ústící so sklepa A2/002. Stěny místnosti jsou omítány a vybíleny.

S stěna je hladká, v horní části je ukončena hranolovým útvarem s dvířky v dolní straně.

Z stěna je v horní části prolomena popsáním vstupem, v dolní pak drobným, osvětlovacím okénkem se svažujícím se parapetem, vyústěným v soklu Z fasády budovy.

J stěna je hladká.

V stěnou probíhá cca ve výši 4. stupně shora horizontální ústupek v šířce zdiva, v S části zdvojený, povrch omítky spodní partie je nerovný. Nad ústupkem je ve zdivu drobný, obdélný výklenek. Na S straně v dolní části je ve stěně segmentově sklenutý výřez navazující chodby dolního ramene schodiště.

Strop je v Z části tvořen rubem kamenných, hrubě opracovaných stupňů nadlehlého schodiště, V SV části (nad dolním ramenem) je zaklenut klesající, segmentovou klenbičkou.

Podlaha je tvořena kamennými stupni schodiště.

A2/002 (obr. 429 - 446)

Místnost je součástí rozsáhlého, valeně klenutého sklepa, rozděleného pozdější příčkou na 2 prostory (A2/002 a A2/003).

S stěna je tvořena novodobou, cihelnou příčkou s výřezem vstupu (s ocelovými zárubněmi) a obdélného okna.

Z stěna je v S části prolomena výřezem vstupu ze schodiště č. A2/001, jeho segmentový záklenek má nepravidelný průběh (špalety výřezu jsou cihelné).

J stěna tvoří čelo klenuté místnosti, je budována z lomového kamene a po obvodu stěn i klenby se táhne drobná nuta (vzniklá snad vložením klenebního bednění na vyzdžené čelo klenby). Povrch zdiva je pokryt novou vápennou ličkou, vyjma vodorovného pásu ve spodní části, která je pokryta ličkou starší, již nekompaktní.

V stěna je ve své S části prolomena větracím okenním otvorem složitějšího utváření. Na nízkou parapetní zídku je posazen prudce stoupající parapet okenní niky, která se směrem vzhůru zužuje, ústící

do obdélného okénka s kamenným ostěním s mříží. Nika je opatřena stoupající, segmentovou, cihelnou klenbičkou s otisky bednění; mezi klenbou místnosti a Z ukončením klenbičky otvoru probíhá svislá, stavební spára. Pravá strana špalety otvoru má ve V líci vodorovný ústupek v šířce zdiva (přibližně v úrovni nasazení klenby místnosti).

Podlaha je betonová.

A2/003 (obr. 447 – 457)

Jedná se o součást druhotně rozděleného, valeně klenutého sklepa (A2/002 a A2/003).

S stěna tvoří klenební čelo místnosti, je budována z lomového kamene, v Z části je patrný zazděný vstupní (?) otvor s cihelným, segmentovým záklenkem. Zazdívka otvoru je cihelná, v levém horním rohu je tato zazdívka zčásti vylomena; Zde je patrné, že nika otvoru má kamenné špalety a cihelný záklenek (povrchy nejsou opatřeny omítkami, ani ličkami), S vyústění je zaslepeno další zazdívkou (snad kamennou?), interiér je zčásti vyplněn sutí. Ve V části stěny je drobná nika čtvercového výřezu.

Z a V stěny jsou plné, bez otvorů.

J stěna je tvořena novodobou, cihelnou příčkou s výřezem vstupu (s ocelovými zárubněmi) a obdélného okna.

Strop místnosti je tvořen valenou klenbou s výraznými otisky dřevěného bednění.

Podlaha je betonová.

b) Přízemí

(obr. 458 - 563)

A2/101 (obr. 458 - 486)

Jedná se o klenutou chodbu, do jejíž střední části je vloženo později zrušené schodiště; prostor je součástí původně větší chodby (A2/101, 102 a 109), rozdělené mladšími příčkami.

S stěna je plná.

Z stěna je prolomena třemi fasádními otvory; oba krajní jsou vstupy, situované v segmentově sklenutých nikách s dovnitř se rozšiřujícími špaletami a novodobými výplněmi. Prostřední otvor je okenní a je situován v segmentově sklenuté nice se sníženým parapetem. Je opatřen novodobou, dřevěnou, dvoudílnou výplní.

J stěna je prolomena novodobým vstupem, vybaveným novodobou výplní v kovové zárubni.

V stěna je v J části prolomena vstupem, vybaveným novodobou výplní v kovové zárubni. Nalevo odsud do plochy chodby proniká útvar dnes jednoramenného schodiště, v jehož zdivu je situován vstup do sklepa č. A2/001, uzavřený posuvnými dveřmi (viz tam). Zmíněné schodiště je vybaveno kamennými stupni s červeným nátěrem stupnic, nahoře je ukončeno mezipodestou, ze které míří na S stranu zbytek dalšího ramene, přerušeno novodobým, železobetonovým stropem. U paty zachovalého schodišťového ramene je ve V stěně situován obdélný výklenek s plechovými dvířky.

Strop místnosti je tvořen valenou klenbou s dvojicí styčných lunet, schodiště je zaklenuto stoupající, segmentovou klenbou.

Podlaha je opatřena teracovými dlaždicemi, vstup do sklepa má kamenný práh.

A2/102 (obr. 487 - 493)

Jedná se o drobnou místnůstku, přístupnou z č. A2/101, tvořící původně součást většího, chodbového prostoru (A2/101, 102 a 109), rozděleného mladšími příčkami.

S stěna je prolomena vstupem s upravovanými špaletami a mírně oblým záklenkem.

Z stěna je prolomena průběžnou okenní nikou se segmentově sklenutým parapetem a dovnitř se rozšiřujícími špaletami. Vlastní okenní otvor je úzký, obdélný, opatřený novodobou, dřevěnou, dvoudílnou výplní.

J a V stěny jsou plné.

Strop místnosti tvoří valená klenba s náběhy styčných lunet, při J stěně je v JZ koutě další obdobný náběh, naproti, na V stěně je situována drobná, oblá lunetka.

Podlaha je kryta linem.

A2/103 (obr. 494 – 499)

Jedná se o klenutou místnost obdélného půdorysu, přístupnou z č. A2/101.

S stěna je prolomena novodobým, obdélným vstupním otvorem s novodobou výplní v kovové zárubni.

Z stěna je ve své S části opatřena vstupní nikou se segmentově sklenutým záklenkem a dovnitř se rozšiřujícími špaletami.

J stěna je plná.

V stěna je prolomena průběžnou okenní nikou se segmentově sklenutým záklenkem a dovnitř se rozšiřujícími špaletami. Hrany špalet jsou široce zkoseny, zkosení se pod záklenkem oble vytrácí. Okenní výplň je kastlová, čtyřdílná, dřevěná.

Strop místnosti je zaklenut valenou klenbou s dvojicí lunet nad otvory v Z a V stěnách; hrany lunet jsou vytaženy do hřebínků.

Podlaha místnosti je opatřena linem.

A2/104 (obr. 500 – 514)

Jedná se o rozměrnou, klenutou místnost obdélného půdorysu, druhotně předělenou příčkou na 2 prostory; J část je přístupná z č. A2/103, S část pak z č. A2/105. V popisu je novodobá příčka pominuta.

S stěna je prolomena novodobým, obdélným vstupním otvorem s novodobou výplní v kovové zárubni.

Z stěna je plná, pouze v S části je v ní osazen drobný otvor s kovovými dvířky, vedoucí do niky u paty schodiště v č. A2/101.

J stěna je prolomena novodobým, obdélným vstupním otvorem s novodobou výplní v kovové zárubni.

V stěna je prolomena dvojicí průběžných okenních nik se segmentově sklenutým záklenkem a dovnitř se rozšiřujícími špaletami. Hrany špalet jsou široce zkoseny, zkosení se pod záklenkem oble vytrácí. Okenní výplň je kastlová, čtyřdílná, dřevěná.

Strop místnosti je zaklenut valenou klenbou s trojicí lunet nad otvory ve V stěně a další lunetou v ose Z stěny. Hrany lunet jsou vytaženy do hřebínků

Podlaha místnosti je opatřena linem.

A2/105 (obr. 515 - 523)

Jedná se o rozměrnou, klenutou místnost obdélného půdorysu, druhotně předělenou příčkou na 2 prostory; J část je přístupná z č. A2/103, S část pak z č. A2/105. V popisu je novodobá příčka pominuta.

S stěna je ve V části prolomena novodobým, obdélným vstupním otvorem s novodobou výplní v kovové zárubni.

Z stěna je opatřena vstupní nikou se segmentově sklenutým záklenkem a dovnitř se rozšiřujícími špaletami a s novodobou výplní; vstup ústí do č. A2/101.

J stěna je prolomena novodobým, obdélným vstupním otvorem s novodobou výplní v kovové zárubni.

V stěna je prolomena průběžnou okenní nikou se segmentově sklenutým záklenkem a dovnitř se rozšiřujícími špaletami. Hrany špalet jsou široce zkoseny, zkosení se pod záklenkem oble vytrácí. Okenní výplň je kastlová, čtyřdílná, dřevěná.

Strop místnosti je zaklenut valenou klenbou s dvojicí lunet nad otvory ve V a Z stěně. Hrany lunet jsou vytaženy do hřebínků

Podlaha místnosti je opatřena linem.

A2/106 (obr. 524 – 537)

Jedná se o rozměrnou, klenutou místnost obdélného půdorysu, druhotně předělenou příčkou na 2 prostory; J část je přístupná z č. A2/103, S část pak z č. A2/105. V popisu je novodobá příčka pominuta.

S stěna je v ose prolomena novodobým, obdélným vstupním otvorem s novodobou výplní v kovové zárubni. V Z části je pročleněna průběžnou, zaslepenou, segmentově sklenutou nikou.

Z stěna je opatřena vstupní nikou se segmentově sklenutým záklenkem a dovnitř se rozšiřujícími špaletami; vstup ústí do č. A2/109.

J stěna je prolomena novodobým, obdélným vstupním otvorem s novodobou výplní v kovové zárubni.

V stěna je prolomena dvojicí průběžných okenních nik se segmentově sklenutým záklenkem a dovnitř se rozšiřujícími špaletami. Hrany špalet jsou široce zkoseny, zkosení se pod záklenkem oble vytrácí. Okenní výplně jsou kastlové, čtyřdílné, dřevěné.

Strop místnosti je zaklenut valenou klenbou s čtveřicí lunet nad otvory ve V a Z stěně. Hrany lunet jsou vytaženy do hřebínků; V SZ koutě je patrný náběh další drobné lunetky (zřejmě se jedná o ubrání klenby při zrušené vstupní nice).

Podlaha místnosti je opatřena linem.

A2/107 (obr. 538 - 540)

Jedná se o rozměrnou, obdélnou místnost, krytou železobetonovým, trámovým stropem, rozdělenou příčkami na prostory sociálního zařízení. Je přístupná prostým, obdélným výřezem vstupu z č. A2/106 a dalším vstupem od Z, z č. A2/108, další vstup, proražený přes velmi širokou zed' (sestavující ze 2 k sobě přiložených konstrukcí) vede do kotelny č. A2/110.

A2/108 (obr. 541 – 549)

Místnost čtvercového půdorysu, završená rovným, betonovým stropem, přístupná novodobým vstupem z exteriéru (od Z), otevřená průchodem se segmentovým záklenkem do č. A2/109 (k J) a dalším, novodobým vstupem k V, do č. A2/107.

A2/109 (obr. 550 – 559)

Obdélná místnost, druhotně předělená příčkou; jedná se o původní součást chodby při Z průčelí křídla (A2/101, 102 a 109).

S stěna je prolomena vysokým, segmentově sklenutým průchodem s dovnitř se rozšiřujícími špaletami, bez výplně (bývalá okenní nika?).

Z stěna je prolomena průběžnou okenní nikou se segmentově sklenutým záklenkem a dovnitř se rozšiřujícími špaletami, výplň je dřevěná, kastlová, dvoudílná. Spodní část niky je vyplněná novodobou, zděnou vanou.

J stěna je plná.

V stěna je prolomena obdélným výřezem vstupu z č. A2/106, vybaveným novodobou výplní v kovové zárubni.

Strop místnosti je tvořen valenou klenbou s dvojicí lunet, jejichž hrany jsou vytaženy do hřebíků.

Podlaha je tvořena linem.

A2/110 (obr. 560)

Drobná, plochostropá místnost, přístupná novodobými vstupy z J, S a Z strany.

A2/111 (obr. 561 – 563)

Velká, vysoká prostora, rozdělená příčkou na 2 části – jedná se o novodobou kotelnu.

c) 1. patro

(obr. 564 - 644)

A2/201 (obr. 564 – 569)

Chodbový prostor, sestávající z malé, průchozí místnůstky v J části (ta navazuje na chodbu A1/201) a velkého, komunikačního prostoru na S. J místnost má spodní část stěn pokrytou strukturovanou omítkou s olejovým nátěrem nad keramickým soklem.

S stěna S prostoru je prolomena obdélným vstupním otvorem s novodobou výplní v dřevěné zárubni. S stěna J prostoru je rovněž prolomena obdélným vstupním otvorem s dřevěnou, prosklenou (4 prosklená pole nad sebou) výplní v dřevěné zárubni.

Z stěna je v S části prolomena dvojití obdélných okenních otvorů s dřevěnými, kastlovými, trojdílnými výplněmi, v části J se ve stěně nachází dveřní, obdélný otvor s dřevěnou, prosklenou (4 prosklená pole nad sebou) výplní v dřevěné zárubni, ústící do vnější fasády (viz tam).

J stěna je v J části prolomena obdélným průchodem, jehož špalety se ve své S části rozšiřují do interiéru místnosti, v S části tato stěna obsahuje obdélný vstupní otvor (viz u S stěny J prostoru).

V stěna je ve své S části prolomena prostým, obdélným, průchodem se zaobleným vyústěním špalet, v J části je prolomena obdélným vstupním otvorem s plnou, dřevěnou výplní v dřevěných zárubních.

Stropy jsou rovné s fabiony po obvodu, podlaha je v J části tvořena linem, v S části zátěžovým kobercem.

A2/202 (obr. 570 – 573)

Místnost obdélného půdorysu, přístupná od J z chodby č. A2/201, první v řadě místností, situovaných při Z straně patra objektu (jedná se o č. A2/202, 203, 204, 205 a 206).

S stěna je plná.

Z stěna je prosvětlena obdélným okenním otvorem s dřevěnou, kastlovou, trojdílnou výplní, pod parapetem je situována obdélná nika pro radiátor ústředního topení.

J stěna je prolomena obdélným, vstupním otvorem z chodby č, A2/201 (viz tam).

V stěna je ve své S části členěna obdélnou nikou, ve které je zabudována novodobá, vestavěná skříň.

Strop místnosti je plochý s drobným fabionem po obvodu

Podlaha je opatřena zátěžovým kobercem.

A2/203 (obr. 574 - 576)

Místnost obdélného půdorysu, přístupná od J z chodby č. A2/201, první v řadě místností, situovaných při Z straně patra objektu (jedná se o č. A2/202, 203, 204, 205 a 206).

S stěna je plná.

Z stěna je prosvětlena obdélným okenním otvorem s dřevěnou, kastlovou, trojdílnou výplní, pod parapetem je situována obdélná nika pro radiátor ústředního topení.

J stěna je plná.

V stěna je ve své J části prolomena obdélnou vstupní nikou s plnou, dřevěnou výplní v dřevěné zárubni.

Strop místnosti je plochý s drobným fabionem po obvodu

Podlaha je opatřena zátěžovým kobercem.

A2/204 (obr. 577 – 580)

Místnost obdélného půdorysu, přístupná od J z chodby č. A2/201, první v řadě místností, situovaných při Z straně patra objektu (jedná se o č. A2/202, 203, 204, 205 a 206).

S stěna je plná.

Z stěna je prosvětlena obdélným okenním otvorem s dřevěnou, kastlovou, trojdílnou výplní, pod parapetem je situována obdélná nika pro radiátor ústředního topení.

J stěna je plná.

V stěna je ve své J části prolomena obdélnou vstupní nikou s plnou, dřevěnou výplní v dřevěné zárubni.

Strop místnosti je plochý s drobným fabionem po obvodu

Podlaha je opatřena zátěžovým kobercem.

A2/205 (obr. 581 – 583)

Místnost obdélného půdorysu, přístupná od J z chodby č. A2/201, první v řadě místností, situovaných při Z straně patra objektu (jedná se o č. A2/202, 203, 204, 205 a 206).

S stěna je plná.

Z stěna je prosvětlena obdélným okenním otvorem s dřevěnou, kastlovou, trojdílnou výplní, pod parapetem je situována obdélná nika pro radiátor ústředního topení.

J stěna je plná.

V stěna je ve své J části prolomena obdélnou vstupní nikou s plnou, dřevěnou výplní v dřevěné zárubni.

Strop místnosti je plochý s drobným fabionem po obvodu.

Podlaha je opatřena zátěžovým kobercem.

A2/206 (obr. 584)

Místnost obdélného půdorysu, přístupná od J z chodby č. A2/201, první v řadě místností, situovaných při Z straně patra objektu (jedná se o č. A2/202, 203, 204, 205 a 206).

S stěna je plná.

Z stěna je prosvětlena obdélným okenním otvorem s dřevěnou, kastlovou, trojdílnou výplní, pod parapetem je situována obdélná nika pro radiátor ústředního topení.

J stěna je plná.

V stěna je ve své J části prolomena obdélnou vstupní nikou s plnou, dřevěnou výplní v dřevěné zárubni.

Strop místnosti je plochý s drobným fabionem po obvodu.

Podlaha je opatřena zátěžovým kobercem.

A2/208 (obr. 585 – 604)

Rozměrná chodba, zpřístupňující na Z straně místnosti č. A2/203, 204, 205, 206 a 209, na V straně pak č. V2/2012 – 217). Prostor chodby je předělen dodatečnou příčkou s průchodem, k chodbě náleží i menší prostor na S straně.

S stěna je pročleněna obdélnou okenní nikou s dřevěnou, kastlovou výplní; výplň je členěna v horní, dvoukřídlou část se čtvercovými tabulkami a dolní, rovněž dvoukřídlou, přičemž tato křídla jsou obdélná, dvoudílná. Kování je původní, mosazné, z vnější strany je okno zaslepeno tvárnice zdivem.

Z stěna je prolomena pěti obdélnými vstupy do místností v Z části objektu. S vstup je obdélný a jeho jednodílná, dřevěná výplň je kazetová v dřevěné, obložkové zárubni. Další 3 otvory jsou obdélné, s dovnitř se rozšiřujícími špaletami, s novodobými, dřevěnými výplněmi s prosklením, nad nikou je dochována horní část staré niky se segmentovými záklenky; v jejich prostoru jsou zabudovány novodobé skříňky. Další vstup je situován v obdélné nise s dovnitř se rozšiřujícími špaletami a novodobou, čalouněnou výplní, J vstup je nahrazen zabudovanou skříní.

J stěna je S stěna je pročleněna obdélnou vstupní nikou s dřevěnou, rámovou výplní v dřevěné zárubni.

V stěna je prolomena čtveřicí dveřních otvorů; S z nich má obdélný tvar a je vybaven dřevěnou, hladkou výplní v obložkové zárubni. Další je utvářen obdobně, pouze výplň je opatřena jednodílným prosklením v horní části. Napravo odsud je vstup s obložkovou zárubní vybaven původní, kazetovou výplní, další je opatřen obložkovou zárubní, výplň je však opatřena polstrováním.

Strop místnosti je plochý s drobným fabionem po obvodu.

Podlaha je opatřena zátěžovým kobercem, trnož stěn je opatřena keramickým obkladem.

A2/209 (obr. 605 – 613)

Jedná se o místnost přibližně čtvercového půdorysu, z jejíž plochy jsou vyčleněny 2 obezděné kabinky WC.

S stěna je v Z partii opatřena obdélným, dveřním otvorem, opatřeným novodobou, prosklenou výplní v železné zárubni. Ve V partii je stěna pročleněna drobnými, obdélnými okénky, původně prosvětlujícími obě kabinky WC – dnes jsou z vnější strany zaslepeny tvárnice zdivem. Z z nich je opatřeno výplní, složenou z dvojice nad sebou situovaných, jednoduchých křídel, vedlejší má výplň jednokřídlou.

Z stěna je prosvětlena obdélným, okenním otvorem s dřevěnou, kastlovou, dvoukřídlou výplní.

J stěna je plná.

V stěna je pročleněna obdélným vstupem z chodby č. A2/208 (viz tam), V JV koutě vystupuje komínové těleso.

A2/210 (obr. 614 - 616)

Prostor s úzkým, novodobým, dvouramenným schodištěm a komunikačním prostorem na Z straně, prosvětleným obdélnou plochou s luxferovou výplní. Komunikační prostor je přístupný vstupem z č. A2/209 (viz tam) a dále je propojen vstupem s č. A2/211.

A2/211 (obr. 617 – 620)

Jedná se o čtveřici novodobých, poměrně velkých místností, seskupených kolem komína kotelny, ke kterým se ještě připojuje drobnější místnost V od č. A2/210.

A2/212 (obr. 621 – 625)

Jedná se o místnost obdélného půdorysu, přístupnou od Z z chodby č. A2/208. Spodní část stěn je opatřena keramickým obkladem, v JV koutě je obezděný sprchový box.

S stěna je pročleněna obdélnou okenní nikou s dřevěnou, kastlovou výplní; výplň je členěna v horní, dvoukřídlou část se čtvercovými tabulkami a dolní, rovněž dvoukřídlou, přičemž tato křídla jsou obdélná, dvoudílná. Kování je původní, mosazné, z vnější strany je okno zaslepeno tvárnice zdivem.

Z stěna je opatřena obdélným výřezem vstupu s dřevěnou, hladkou výplní v obložkové zárubni.

J stěna je plná.

V stěna je prolomena obdélným okenním otvorem s mírně zaobleným záklenkem a kastlovou, dřevěnou výplní. Ta je čtyřdílná, horní dvojice křídel má čtvercový, dolní obdélný tvar.

Strop místnosti je plochý s drobným fabionem po obvodu.

Podlaha je zčásti pokryta keramickou dlažbou.

A2/213 (obr. 626 – 629)

Jedná se o místnost obdélného půdorysu, přístupnou od Z z chodby č. A2/208 V J stěně je vstup do č. A2/214.

S stěna je plná.

Z stěna je opatřena obdélným výřezem vstupu s dřevěnou, hladkou, v horní části prosklenou výplní v obložkové zárubni.

J stěna je opatřena obdélným výřezem vstupu s dřevěnou, kazetovou výplní v obložkové zárubni.

V stěna je v J části prolomena obdélnou okenní nikou se segmentově sklenutým záklenkem a dovnitř se rozšiřujícími špaletami. Vnitřní vyústění špalet je opatřeno drobným okosením, které se nahoře, pod patami záklenku, oble vytrácí. Otvor je opatřen kastlovou, dřevěnou výplní. Ta je čtyřdílná, horní dvojice křídel má čtvercový, dolní obdélný tvar.

Strop místnosti je plochý s drobným fabionem po obvodu.

Podlaha je pokryta zátěžovým kobercem.

A2/214 (obr. 630 - 634)

Jedná se o velkou místnost obdélného půdorysu, přístupnou od Z z chodby č. A2/208. V S stěně je vstup do sousední místnosti č. A2/213.

S stěna je opatřena obdélným výřezem vstupu s dřevěnou, kazetovou výplní v obložkové zárubni.

Z stěna je opatřena obdélným výřezem vstupu s dřevěnou, kazetovou výplní v obložkové zárubni, SZ kout místnosti je tvořen šikmo probíhající stěnou, kryjící komínový sopouch.

J stěna je plná.

V stěna je prolomena dvojicí průběžných okenních nik se segmentově sklenutým záklenkem a dovnitř se rozšiřujícími špaletami. Vnitřní vyústění špalet je opatřeno drobným okosením, které se nahoře, pod patami záklenku, oble vytrácí. Otvory jsou opatřeny kastlovou, dřevěnou výplní. Ta je čtyřdílná, horní dvojice křídel má čtvercový, dolní obdélný tvar.

Strop místnosti je plochý s drobným fabionem po obvodu.

Podlaha je pokryta zátěžovým kobercem a v J části linem.

A2/215 (635 - 637)

Jedná se o místnost čtvercového půdorysu, přístupnou od Z z chodby č. A2/208

S stěna je plná.

Z stěna je opatřena obdélným výřezem vstupu s výplní s čalouněným povrchem v obložkové zárubni, SZ kout místnosti je tvořen šikmo probíhající stěnou, kryjící komínový sopouch.

J stěna je prolomena půlkruhově završeným výřezem průchodu do č. A2/216.

V stěna je v ose prolomena obdélnou okenní nikou se segmentově sklenutým záklenkem a dovnitř se rozšiřujícími špaletami. Vnitřní vyústění špalet je opatřeno drobným okosením, které se nahoře, pod patami záklenku, oble vytrácí. Otvor je opatřen kastlovou, dřevěnou výplní. Ta je čtyřdílná, horní dvojice křídel má čtvercový, dolní obdélný tvar.

Strop místnosti je plochý s drobným fabionem po obvodu.

Podlaha je pokryta kobercem.

A2/216 (obr. 638 – 640)

Jedná se o místnost čtvercového půdorysu, přístupnou od S z místnosti č. A2/215.

S je prolomena půlkruhově završeným výřezem průchodu z č. A2/215.

Z stěna je plná, SZ kout místnosti je tvořen šikmo probíhající stěnou, kryjící komínový sopouch.

J stěna je plná.

V stěna je téměř v ose prolomena obdélnou okenní nikou se segmentově sklenutým záklenkem a dovnitř se rozšiřujícími špaletami. Vnitřní vyústění špalet je opatřeno drobným okosením, které se nahoře, pod patami záklenku, oble vytrácí. Otvor je opatřen kastlovou, dřevěnou výplní. Ta je čtyřdílná, horní dvojice křídel má čtvercový, dolní obdélný tvar.

Strop místnosti je plochý s drobným fabionem po obvodu.

Podlaha je pokryta kobercem.

A2/217 (obr. 641 – 644)

Jedná se o velkou místnost čtvercového půdorysu, přístupnou od S z chodby č. A2/208.

S je prolomena obdélným otvorem vstupu s dřevěnou, rámovou výplní v obložkové zárubni.

Z stěna je plná.

J stěna je plná.

V stěna je prolomena dvojicí průběžných okenních nik se segmentově sklenutým záklenkem a dovnitř se rozšiřujícími špaletami. Vnitřní vyústění špalet je opatřeno drobným okosením, které se nahoře, pod patami záklenku, oble vytrácí. Otvory jsou opatřeny kastlovou, dřevěnou výplní. Ta je čtyřdílná, horní dvojice křídel má čtvercový, dolní obdélný tvar.

Strop místnosti je plochý s drobným fabionem po obvodu.

Podlaha je pokryta linem.

Stavební vývoj kláštera

Nejdůležitější data z historie kláštera

14. srpna 1714 – položen základní kámen k novostavbě kostela Navštívení Panny Marie, budované na podnět majitele valašskomeziříčského panství, hraběte Karla Jindřicha ze Žerotína. Stavitelem kostela byl Jiří Kocurek z Kroměříže, architekt chrámu zůstává neznámý.

22. října 1722 - podepsána zakládací listina, upravující podmínky zřízení nového zašovského kláštera při rozestavěném kostele. Klášter měl být zbudován pro 13 řeholníků, součástí fundace byly i pozemky pro klášterní zahradu.

24. listopadu 1724 - císař Karel VI. vydal listinu, povolující výstavbu trinitářského kláštera v Zašové a stanovil podmínky jeho fungování

2. dubna, resp. 14. července 1725 – do Zašové přišli první trinitáři a začali zde připravovat prozatímní obydlí, neboť klášter nebyl ještě postaven. Řeholníci zatím bydleli v panském dvoře pod kostelem.

15. července 1725 – dokončený kostel požehnal olomoucký kanovník Jan Matěj z Thunu a Vallesasina

4. října 1725 – položen základní kámen k novostavbě trinitářského kláštera, situovaného severně od právě dokončeného kostela Navštívení Panny Marie

1728 – v závěru tohoto roku se trinitářské komunita nastěhovala do dostavěného východního křídla kláštera, jehož další části pravděpodobně zůstávaly ve výstavbě

29. července 1742 – slavnostní konsekrace klášterního kostela, provedená olomouckým biskupem Jakubem Arnoštem z Lichtensteina.

1767 - 1768 – zbudována dvojice hranolových věží nad západním průčelím kostela; určité stavební práce byly zřejmě prováděny i v klášteře

1783 – trinitářský klášter v Zašové byl z rozhodnutí císaře Josefa II zrušen. Z inventáře se dovídáme podrobnosti o kostele. Byl v něm dřevěný nepozlacený hlavní oltář s milostným obrazem Panny Marie, pět bočních oltářů vesměs ze dřeva, dřevěná kazatelna, 9 obrazů, 14 lavic z tvrdého dřeva, varhany, zpovědnice, skříň v sakristii a bohoslužebné předměty.

17. prosince 1783 - rožnovský farář Karel Kayl podal žádost o zřízení samostatné duchovní správy, přičemž fara měla být umístěna v části východního křídla kláštera. V té době k Zašové patřilo 7 vesnic: Zašová, Střítež, Veselá, Malá Lhota, Hrubá (Velká) Lhota, Brňov a Zubří. Prvním farářem po zřízení fary se stal r. 1785 dosavadní administrátor a bývalý ministr kláštera P. Anastasius od sv. Jana z Mathy, světským jménem František Jelínek.

21. dubna 1784 - císař Josef II. zrušil i poutě v Zašové

1794 – část klášterních budov přešla do soukromých rukou a byla využívána mimo jiné jako barvírna

1800 – v části někdejšího kláštera obec Zašová umístila místní školu.

1871, 1. června – shořela střecha kostela, obě věže a interiér přiléhající farní budovy, včetně archivu. Zda a jak byl při požáru poškozen i někdejší klášter není zřejmé, je to však pravděpodobné.

1898 – v Zašové založil Rudolf Schlattauer dílnu na výrobu gobelínů, ze které později, po přemístění provozovny do Valašského Meziříčí, vyrostla prosperující firma.

1901 – budovu bývalého kláštera zakoupil Spolek sv. Josefa z Vítkovic. Následovala proměna na sirotčinec a soukromou školu, později spravovanou školskými sestrami de Notre Dame. Tuto majetkovou změnu provázely četné stavební úpravy dosavadních budov, a to jak na exteriéru, tak zejména v interiéru. Zakladatelem a největším dobrodincem zašovského Ústavu sv. Josefa byl olomoucký světící biskup Msgr. Jan Stavěl.

1911 – výstavba nového, třípodlažního objektu v zadním nádvoří klášterního areálu, zbudovaného ve stylu geometrické secese, v němž byly situovány školní učebny a ložnice.

1916 - bývalý klášterní areál získává obec Zašová, část budovy přiléhající přímo ke kostelu však nadále patří církvi a slouží jako farní budova.

Únor 1940 – zhotovena projektová dokumentace na přestavbu a zvýšení o patro západního a středního křídla. Východní křídlo bylo upraveno zejména v úrovni prvního patra. Přestavba byla v intencích těchto plánů realizována počátkem 40. let 20. století.

1948 – bývalé klášterní, nyní školské budovy převzal do svého majetku stát.

1985 – 2016 – v někdejší klášteře sídlil Domov pro osoby se zdravotním postižením, který pro potřeby svého provozu realizoval řadu utilitárních úprav někdejších klášterních budov

2016 – majitel objektu, Zlínský kraj, jej v roce 2016 předal obci Zašová, v jejímž majetku areál setrvává dodnes.

2017 – zahájení odborného průzkumu a přípravných prací na obnově kulturní památky – někdejšího kláštera

Stavební historie kláštera

Stavebně historický průzkum bývalého trinitářského kláštera v Zašové byl prováděn v průběhu roku 2017 a soustředil se pouze na část rozsáhlého komplexu budov, formovaného složitým stavebním vývojem. Pro potřeby projekční přípravy rekonstrukce a návazně i SHP byl objekt rozčleněn na dva samostatné celky:

A 1 – západní křídlo kláštera a k němu pravouhle nasazené příčné křídlo, vymezující nevelký rajský dvůr.

A 2 - severní polovina východního (dlouhého) křídla.

Průzkum dalších objektů komplexu – tj. zejména klášterního kostela a jižní partie východního křídla se sakristií – nejsou součástí předkládaného elaborátu, ačkoliv jejich výpovědní hodnota byla pro potřeby poznání stavebního vývoje celku rovněž v omezené míře využita. Vypracování standardního SHP je však v budoucnu žádoucí také u těchto objektů, už proto, že s bývalými klášterními budovami tvoří nedílný celek vysokých architektonických hodnot.

Nejstarší stavební fáze v objektech kláštera

Provedený stavebně - historický průzkum zmíněných částí klášterních budov neidentifikoval žádné stavební konstrukce, které by bylo možno datovat do předbarokního období, tedy do období před čtvrtinou 18. století. Jediným detailem, který se svým tvaroslovím může hlásit do pozdního středověku nebo renesance, je nevelký, z pískovce tesaný architektonický článek s úzce okosenou hranou. Tento článek byl odkryt při odstraňování novodobých omítek v mezitraktové zdi místnosti 118, nacházející se v přízemí západního křídla kláštera (objektu A 1). Původ prvku ani jeho přesnější dataci neumíme zpřesnit – mohl však vzniknout nejpozději v 16. století, kdy již lze v Zašové předpokládat alespoň zčásti zděnou stavbu (ať již by to byla část staršího kostelíka nebo nějaké, blíže neznámé profánní stavby). Pouhé okosení bez datačně citlivé trnože však jakékoliv závěry ohledně přesnějšího časového zařazení prvku neumožňuje.

Lze předpokládat, případná starší zástavba v daném prostoru byla odstraněna nejpozději v rámci přípravy staveniště bezprostředně před stavbou barokního kláštera a navazujícího kostela, tedy před r. 1714, resp. 1725. Starší kostelík sv. Anny, situovaný na prostranství jižně od barokního kostela, však přetrval i jeho výstavbu – je (patrně jako zděná stavba?) zaznamenán ještě na rytině kláštera z druhé poloviny 18. století. Pravděpodobně se již tehdy jednalo o poslední stopu starší stavební situace v daném prostoru. Terénní zásahy, spojené s výstavbou kláštera (a prováděné i později) byly totiž poměrně razantní.

Barokní výstavba klášterních budov (1725 – 1728)

Pro výstavbu kostela a posléze i navazujícího kláštera trinitářů bylo vybráno místo v bezprostředním sousedství starší kaple či kostelíka sv. Anny, tedy poloha na vyvýšené terénní terase, lemující západní břeh severojižně tekoucího Zašovského potoka. Severojižní orientace místní vodoteče podmínila i základní konfiguraci nově budovaného klášterního areálu, rozvinutého rovněž přibližně v ose sever – jih, a to včetně klášterní zahrady, sestupující do rozšiřující se potoční nivy v těsném severovýchodním sousedství kláštera. Klášter vznikl v rámci starší, v jádru středověké vesnice Zašová, ovšem bez přímé vazby na vesnickou zástavbu. Nadmořská výška klášterního staveniště se pohybuje kolem 345 m.n.m.

Popis stavebních dějin zkoumané části klášterního komplexu je podán chronologicky, ovšem s důrazem na nejhodnotnější, barokní etapy stavebního vývoje. Z hlediska architektonické kvality jsou méně významné mladší, zejména novodobé stavební úpravy, přičemž tomuto kvalitativnímu hodnocení odpovídá i prostor, jenž je mladším etapám vývoje areálu v tomto elaborátu věnován.

Stavební vývoj objektu A 1 v barokní fázi

Objekt A 1 sestává ze dvou křídel – západního, nepodsklepeného a třípodlažního křídla a na něj navazujícího, pravouhle nasazeného křídla spojovacího, které je při shodné podlažnosti z velké části podsklepeno. Přes četné mladší přístavby a vestavby je i u tohoto objektu velmi dobře dochována původní, vrcholně barokní dispozice, dobře rozlišitelná zejména podle dimenzí zdí a podoby klenebních konstrukcí. Přesto budova A 1 ve srovnání s navazující budovou A 2 představuje razantněji přestavěný objekt.

Půdorysně nevelké, dispozičně však poměrně složité sklepy objektu A 1 jsou uplatněny pouze pod východní polovinou zmíněného příčného křídla. Současná velikost sklepů však vznikla teprve novějším zásahem, když došlo k zadržování průchodu mezi vstupní partií sklepů a rozsáhlejšími sklepy pod farní budovou, které však nebyly v rámci předkládaného SHP řešeny. Sklepy včetně přístupového schodiště a jemu předložené předsíně představují dobře dochovaný celek. Půdorysně sestávají z prostoru o půdorysu rovnoramenného písmene L, přístupného přímočarým, jednoramenným schodištěm. Z období barokní výstavby se zachovaly nejen obvodové zdi, ale i různorodé klenební konstrukce, vyzdívané obvykle z neomítaných cihel. Mají podobu valených kleneb s přibližně půlkruhovými čely, časté uplatnění klenebních výsečí trojúhelného tvaru vychází z četnosti otvorů, jimiž jsou sklepy vzájemně propojeny. Přestože sklepy objektu A 1 nepředstavují slohově či architektonicky prvořadou architekturu, jsou nesmírně zajímavé svojí členitostí i důvtipným a konstrukčně velmi dobře zvládnutým klenebním systémem. Řemeslně kvalitní provedení sklepů dokládá účast zkušeného stavitele, který se dokázal vyrovnat s půdorysně složitou situací. Velmi kvalitní výstavba ostatně charakterizuje celou vrcholně barokní stavební fázi klášterních budov.

V přízemí objektu A 1 se z barokní výstavby dochovala členitá, dvoutraktová dispozice, jasně rozlišující komunikační a užitné (ve vyšším patře obytné) prostory. Západní, delší křídlo je řešeno jako podélný dvoutrakt – k širšímu vnějšímu (západnímu) traktu je po celé délce přiložen užší, komunikační trakt. Jako trojtrakt je pak řešena dispozice příčného křídla s tím, že komunikační roli plní i východní polovina širokého, vnějšího traktu, v níž je situováno schodiště do vyšších podlaží. Toto spojovací, příčné křídlo je pak obohaceno o třetí, jižní trakt, který však již funkčně souvisí s ambitem kolem klášterního dvora. Výškové vyvinutí budovy dokládá rozdílnost tloušťky zdiv – zatímco u širšího, původně jednopatrového traktu dosahuje 130 cm (u vnější obvodové zdi, resp. 110 cm (u mezitraktové zdi), obvodové zdivo vnitřního, původně přízemního ambitu dosahuje pouze tloušťky 82, resp. 90 cm.

Průběžné, dlouhé západní křídlo klášterních budov se v přízemí velmi dobře dochovalo včetně kleneb a některých detailů. Přízemí je dnes čtyřprostorové, dělené masivními příčnými zdi tloušťky 55, resp. 62 cm. Zatímco vnější obvodové zdivo je vyzděno z lomového pískovce doplněného cihlou (zejména ve špaletách otvorů a v jejich záklencích), vnitřní příčné zdi jsou výhradně cihlové (pokud bylo možno soudit po dílčím odstranění omítek). Materiálová rozdílnost však neznamena odlišnou dobu vzniku příček, které tedy nejspíše vznikly ještě při první fázi barokní výstavby (s možnou výjimkou mladší (?) zdi mezi prostorami č. 118 a 119). Existence vnitřních dělicích zdí již v rámci barokní výstavby je zřejmá také podle rozestupů barokních oken vnější fasády, jejichž poloha příčné zdi evidentně akceptuje. Velmi zajímavý chronologický vztah se podařilo prokázat mezi příčnou zdí, dělicími prostory 106 a 118 a klenbou. Sondážně bylo prokázáno, že příčná zeď byla podložena pod již existující, průběžnou valenou klenbu. Stalo se tak ale ještě v rámci barokní výstavby, snad v rámci definitivního vymezení komunikačního prostoru (č. 106) za vstupním portálem, vedoucím do kláštera z prostranství před kostelem. Vkládání příčných zdí do jednotně zaklenutého prostoru podle potřeby dispozičního členění bylo ostatně v barokním stavitelství běžnou praxí. Klenba ve všech čtyřech místnostech přízemí západního traktu (106, 118, 119, 120) je shodná – jedná se o valenou klenbu s lehce odsazenou klenební patou s půlkruhovými čely, jíž prochází nespojitě klenební výseče trojúhelného půdorysu a půlkruhových až parabolických klenebních čel. Zatímco při západní, vnější obvodové zdi mají výseče poměrně pravidelné rozestupy, určené systémem oken na vnější fasádě, výseče při mezitraktové zdi mají poněkud rozvolněnější řazení (zejména v místnostech 119 a 120). Od podobné klenby v přízemí níže popisovaného objektu A 2 se klenba v přízemí objektu A 1 liší především nespojitostí klenebních výsečí. Rozdílnost v detailním řešení kleneb obou křídel se však podle našeho názoru nedá interpretovat jako výsledek dvou časově odlišných stavebních fází, jedná se spíše o důsledek ne zcela systematické výstavby, možná realizované jinou stavební skupinou, ovšem opět v rámci jednotné výstavby klášterních budov.

Průběžná mezitraktová zeď, zbudovaná téměř výhradně z lomového pískovce, po dílčím odstranění narušených novodobých omítek vydala svědectví o existenci několika komor bývalých topenišť. Komory, z nichž ta nejjižnější (vedle vstupu do místnosti 118 z chodby 105) vykazovala dvě stavební fáze, byly později v líci opět zazděny cihlovými zadržkami. Nápadná kumulace vestavěných skříní v mezitraktové (západní) zdi vstupní chodby č. 101 vzbuzuje zdání řady zazděných dveřních otvorů. Po odstranění interiérových omítek z vnitřního líce místností č. 119 a č. 120 se však neobjevily žádné relikty dveřních nik; vestavěné skříně tedy nelze spojit s historickými komunikačními otvory.

Vysokou vypovídací hodnotu ve vztahu k prvotní, tedy barokní podobě klášterní budovy má chodba, probíhající při východním boku západního křídla A 1 a po pravouhlém zalomení pokračující dále ve hmotě příčného (spojovacího) křídla (prostory č. 101 a 103). Z východního zakončení chodby (č. 103) byl dosažitelný postranní vstup do sklepů pod příčným křídlem. Chodba mírně odlišné šířky (úsek v nitru spojovacího křídla je užší) má zaklenutí valenou klenbou, prostoupenou celkem sedmi poli ve vrcholech styčných, protilehlých výsečí. Čela valené klenby i výsečí jsou půlkruhová, pata klenby odsazená, hrany výsečí jsou pak formovány v nepřímých zřetelných omítkových hřebínkách. Nejen těmito

tvoroslovnými detaily, ale především podobou styčných výsečí, se klenba chodby formálně blíží typickým prvkům architektury raného baroka, vznikající v našem prostoru přibližně ve druhé polovině 17. století. Formální rozdíly klenby chodby vynikají při srovnání s klenbou tří křídel chodeb obíhajících klášterní, tzv. rajský dvůr, ke kterým se vyslovíme dále (včetně jejich chronologie).

Do první barokní stavební fáze klademe i výstavbu obvodového zdiva chodeb kolem vnitřního dvora, přiložených ke klášterním křídům na severu, východě, západě a zčásti i na jihu, ovšem pouze v úrovni přízemí (prostory 104, 105, 107, 108, 109, 110, 111). Nádvorní fasády těchto křídel byly shodně řešeny – vždy s osově umístěným dveřním otvorem, po bocích provázeným jednou okenní osou. Výjimku tvořilo pouze krátké křídlo jižní, přisazené k severozápadní věži kostela a odlišující se i dvoupodlažní výškou. Po sérii mladších zásahů zůstala původní podoba fasády vnitřní chodby dochována pouze u východního křídla (tedy dnešní fary). Právě podkroví tohoto křídla, prozkoumané v souvislosti s realizovaným SHP, vydalo pozoruhodné nálezy, upozorňující na složitější stavební vývoj klenebních konstrukcí chodby kolem dvora. Nad rubem plackových kleneb severní části chodby při faře byly nalezeny přízední části starších, cihlových klenebních kápí, odpovídajících valené klenbě se styčnými, protilehlými výsečemi. Dokončení těchto starších kleneb dokládalo kvalitní vyomítání čel i omítka na pohledových lících kápí, opatřená několikanásobnými interiérovými nátěry. Na obvodovém zdivu objektu fary v úrovni podkroví se dochovalo několik víceméně pravidelně rozmístěných hranolových kapes, v nichž zůstaly pozůstatky ohořelých hraněných trámů. Zdivo zde kryje hrubá omítka, překvapivě zde nenacházíme pozůstatky definitivních omítkových úprav. Interpretace zjištěných skutečností není jednoduchá, ale prozatím předpokládáme, že se zde dochovaly relikty starší, barokní fáze výsečového zaklenutí, po požáru nižšího pultového zastřešení odstraněného a nahrazeného stávajícími plackami, oddělenými meziklenebními pasy. Je pravděpodobné, že i zbytek chodby kolem dvora (v rozsahu místností 104, 105, 107, 108, 109, 110) byl při výstavbě opatřen prostými valenými klenbami s dostřednými výsečemi, tvořícími typický křížový obrazec. Po předpokládaném poškození požárem došlo k jejich náhradě tvarově pokročilejšími, pozdně barokními plackovými klenbami, dělenými širokými pasy. Tato forma zaklenutí zůstala v chodbě dochována dodnes.

Barokní dispozice vnějšího, severního traktu příčného (spojovacího) křídla sestávala pouze ze dvou dispozičních jednotek - trojramenného schodiště do prvního patra na východě a obdélné místnosti na západě. Také tato prostora měla původně barokní klenbu s mírně odsazenými patami a dvojicí trojúhelných, ve vrcholu spojených výsečí s půlkruhovými klenebními čely. V jihozápadní části však byla klenba odstraněna v souvislosti s vestavbou novodobého výtahu a sama místnost byla nověji přepříčkována.

V prvním patře západního křídla i ve shodné úrovni příčného křídla zůstalo z barokní výstavby dochováno pouze obvodové zdivo širších, v dané úrovni obytných traktů. Zdivo je, vzhledem k tomu že obě křídla postrádala v úrovni pater klenby, poněkud subtilnější a dosahuje konstantní tloušťky asi 95 cm. Systém pravidelně řazených okenních nik v západním průčelí vnější, západní fasády dlouhého (západního) křídla odpovídá četnosti a řazení okenních os v přízemí. Niky oken v úrovni prvního patra jsou oproti výchozímu, baroknímu stavu nověji upraveny – bylo u nich provedeno zarovnání špalet a zřejmě i odstranění typických, segmentových okenních záklenků. Na výchozí, barokní stav tak v úrovni prvního patra poukazuje vyjma obvodového zdiva již jen několik stavebních detailů – např. segmentový záklenek dnešních dveří z chodby 211 do chodby 204. V chodbě 211 můžeme očekávat, že v polohách dvojice vestavěných skříní, nacházejících se ve vnější obvodové zdi, se mohla nacházet barokní, původně užší okna. Tento předpoklad je však zodpovědně řešitelný pouze sondážním průzkumem.

Velmi zajímavá je v souvislosti s rekonstrukcí barokní výstavby klášterních budov i problematika krátkého dvoupodlažního křídla v rozsahu místnosti 111 v přízemí a 205 v patře,

přiloženého k severnímu průčelí severozápadní věže klášterního kostela. Toto křídlo bylo (jako jediná část komunikačního traktu kolem nádvoří) dvoupodlažní, přičemž prostor ve druhém podlaží dosahoval téměř dvojnásobné velikosti jako interiér v přízemí (prostor v patře byl totiž rozšířen i nad okružní chodbu v přízemí). Přízemní prostor kryje placková klenba, druhé patro dvojice shodných, plackových kleneb oddělených pasem. Kvalitní osvětlení zajišťovala dvojice oken v severní, nádvorní zdi, opatřených segmentovými záklenky (východní okno se dodnes dochovalo, západní okno bylo přeřezáno ve dveřní otvor z chodby 204). Právě ve druhém podlaží této části (prostor 205) byl v rámci sondáží pro potřeby SHP odkryt dobře dochovaný, zazděný portál s pravoúhlým, původně olištovaným ostěním. Nachází se v jižní zdi místnosti a původně spojoval interiér 205 s interiérem v prvním patře sousední, severozápadní věže klášterního kostela. Na základě dochované situace se zdá, že obě podlaží této části postrádala vzájemné vertikální propojení, což bylo zřejmě dáno odlišnými funkcemi, které prostoru 111 a 205 náležely. Zatímco místnost 111 interpretujeme pouze jako pomocný prostor přízemí (ač zde nelze vyloučit přímé napojení chodby do podvěží severozápadní věže kostela), místnost 205 zjevně plnila komunikační poslání – zajišťovala totiž plynulý přechod z prvního patra klášterních budov do sousední věže a dále do kostela. Nádvorní fasáda krátkého, jižního křídla si dosud uchovala patrně vrcholně barokní omítkové členění s poli strukturovaných omítek, vymezených hladkými omítkovými pásy, o profilovanou korunní římsu.

Stavební vývoj objektu A 2 v barokní fázi

Objekt A 2 je podsklepený, dvoupodlažní a tvoří severní polovinu dlouhého, východního křídla kláštera. Ve většině svých konstrukcí se jedná o objekt historický, vzešlý z barokní výstavby, s výjimkou severního zakončení, tvořeného novodobými konstrukcemi. Stavební vývoj tohoto objektu lze charakterizovat jako postupnou transformaci řemeslně kvalitní, barokní architektury v účelově využívanou stavbu, ovšem se zachováním původní stavební dispozice i většiny stavebních detailů.

Barokní dispozice zůstala v objektu A2 bez větších zásahů dochována dodnes, mladší stavební fáze se projevily především vkládáním příček a dílčími změnami komunikačních návazností; do stavební podstaty objektu však významněji nezasáhly.

Dispozice objektu A 2 je dvoutraktová – širší trakt s místnostmi je orientován k východu, tedy vně klášterního areálu, kdežto užší, komunikační (chodbový) trakt se obrací k západu, do prostranství dnešního dvora před klášterní budovou. Tato dispozice je uplatněna v obou nadzemních podlažích budovy, podsklepen je pouze východní, vnější trakt.

Z barokní stavby zůstal v nejautentičtější podobě dochován rozsáhlý, původně nedělený sklep, vyvinutý téměř na celou dnešní délku objektu A 2. Sklep má masivní, valenou klenku s půlkruhovými čely. Klenba sklepa je sice pokryta téměř kompaktně dochovanou vrstvou malty s otisky dřevěného, konstrukčního bednění, přesto je však místy patrné, že je vyzděna z lomového kamene (pískovce). Paty klenby plynule navazují na spodní partie obvodových zdí a je tedy zjevné, že klenba je současná se zdí. Stejný chronologický vztah vykazuje též klenební výseč ve východní stěně, umožňující sporé osvětlení sklepa prostřednictvím okénka s pískovcovým, ležatě obdélným ostěním s původní železnou mříží. Zajímavá situace, poukazující k technologii výstavby klenby, je patrná v distanci asi 250 cm od jižní špalety okénka. V maltovém loži, do něž byly kladeny kameny klenby, se dochovala zřetelná linie, již interpretujeme jako rozmezí dvou úseků klenebního bednění. Po vyzdění východního úseku klenby

bylo bednění přesunuto do středu sklepa a poté opět rozebráno a posunuto do poslední, západní třetiny sklepa. Tento technologický postup výstavby ostatně potvrzuje i další obdobná linie, zřetelná přibližně 250 cm vlevo (severně) od severní špalety sklepního okénka.

Zmíněné okénko, situované uprostřed boční, východní, zdi sklepa je protilehlé dodatečnému vstupu do sklepa, vedenému dvakrát zalomeným schodištěm z komunikačního traktu v přízemí. Vstup do sklepa je zcela prostý, bez jakkoliv ztvárněného ostění, které má pouze pravoúhlé, vyzdívané špalety a mírně segmentový záklenek. Schodiště z doby kolem roku 1900 tedy racionálně využilo výhod polohy zmíněného okénka, které mohlo novější vstup výhodně přisvětlovat.

Pozůstatky dalšího, zřejmě původního barokního vstupu, se dochovaly v severní zdi sklepa, poblíž severozápadního nároží. Mají podobu 162 cm širokého otvoru se segmentovým záklenkem, dnes hlubokého 120 cm. Otvor je dnes uzavřen novodobou cihlovou zazdívkou, jeho další návaznosti proto nelze zjistit. Je možné, že tudy vedl vstup do sklepa z exteriéru budovy – později musel být zrušen, vzhledem k prodloužení objektu A 2 o novější přístavbu.

Poslední konstrukcí v prostoru sklepa je novodobá cihlová příčka, která byla do jeho interiéru sekundárně vložena a nemá s historickou situací žádnou spojitost.

S barokní výstavbou spojujeme i dispozici, dochovanou v přízemí objektu A 2. Nejstarší, tedy barokní konstrukce se věrohodně projevují díky svým dimenzím, mírně odlišným u vnějšího traktu s místnostmi a komunikačního traktu. Zatímco obvodové zdivo východního traktu dosahuje tloušťky cca 115 cm (podobnou dimenzi má mezitraktová zeď – 120 cm), vnější zeď západního, komunikačního traktu dosahuje tloušťky jen 95 cm. Poměrně značné dimenze zdiv jsou dány existencí interiérových kleneb v přízemí, naopak rozdíly v tloušťce zdi obou traktů (viz výše) lze vysvětlit odlišným patrováním. Vnější, obytný trakt byl jednopatrový, komunikační trakt byl ve zděné podobě vyvinut pouze v přízemí. Barokní výstavbě v interiérech budovy náleží také klenební systémy v obou traktech přízemí. V komunikačním traktu se dochovala převážná část valené klenby s půlkruhovým profilem, jíž prostupují tři dvojice ve vrcholu styčných klenebních výsečí. Klenba má mírně odsazenou patu, jednotlivé klenební výseče pak byly situovány nad otvory ve vnější zdi. Předpokládáme, že výseč se původně nacházela i v později odstraněné části klenby, nacházející se v místě dodatečně vestavěného schodiště. Pravoúhlé, nízkým světlíkem opatřené dveře ve vnějším, západním průčelí traktu sice postrádají jakékoliv známky historického původu, nelze však vyloučit případný výskyt barokních kamenných ostění nebo jejich pozůstatků pod stávající, novodobou omítkou.

Pro barokní fázi výstavby je zcela charakteristické i utváření interiérových nik jednotlivých okenních i dveřních otvorů. Mají do interiéru mírně rozevřené špalety a nepřilíživě výškově vzepjaté segmentové záklenky. Vlastní ostění, ať již kamenná nebo např. ve formě dřevěných zárubní, však zachována nejsou. Mladší otvory mají již výrazně odlišné řešení. Zajímavě jsou utvářeny hrany okenních nik ve vnější zdi. Nacházíme u nich výrazné zkosení v šířce 22 cm. Tuto úpravu nepovažujeme za původní, zřejmě vznikla při mladších zásazích patrně v 19. nebo 20. století.

Také vnější, východní trakt objektu si v přízemí z velké části zachoval barokní utváření. Dnes se zde nachází pětice prostor obdélného půdorysu, z nichž trojice jižních (pod č. 103 a 104) evidentně vznikla novodobým přepříčkováním větších prostor. Navazující prostory (č. 105 a 106) jsou vzájemně odděleny příčkami tl. 35 cm a z komunikačního traktu přístupny dvěma pod segmentovými záklenky. I přesto, že zmíněné dělicí příčky nezachovávají pravidelný rytmus nadokenních výsečí, předpokládáme, že mohou mít barokní původ. Relativní subtilnost příček může být způsobena jejich založením na rubu klenby sklepa a nutností co možná nejméně tuto klenbu přitížit.

Klenba prostor přízemí (103, 104, 105, 106) je průběžná, valená půlkruhového profilu, opatřená výraznými výsečemi trojúhelného tvaru a parabolických čel. Pouze v místnosti 105 je uplatněna dvojice styčných výsečí, vzhledem k tomu, že okenní otvor ve vnější zdi a dveře ve zdi mezitraktové jsou umístěny přímo naproti sobě. Ostatně, i tato odlišnost v podobě nadokenních výsečí svědčí o předělení přízemí tohoto traktu již v rámci barokní výstavby. Poblíž severozápadního koutu nejsevernější místnosti 106 se nachází původní, tedy barokní nika zaklenutá segmentovým záklenkem. Tato nika velmi pravděpodobně souvisí se situováním otopného zařízení (kamen?), čemuž nasvědčuje také výseč v klenbě. Další pozůstatky otopných zařízení z doby barokní výstavby se nepodařilo odhalit – pravděpodobně se nacházela při mezitraktové zdi, vzhledem k situování komínových průduchů.

V úrovni prvního patra s barokní výstavbou objektu A 2 spojujeme pouze obvodové zdivo vnějšího, tedy východního traktu, vymezující místnosti 208, 213, 214, 215 a 216. Rozvrh, jaký dostal interiér prvního patra při barokní výstavbě neznáme, jelikož celá úroveň byla přeřešena při mladších zásazích zejména v 19. a na počátku 20. století. Naopak, z období barokní výstavby se dochoval systém ne zcela pravidelně řešených oken prostupujících vnější, východní zdi. Na barokní původ oken můžeme opět usuzovat z uplatnění segmentových záklenků. Možné, ovšem pouze nepodstatné, změny rytmu okenních otvorů oproti baroknímu stavu, které přece jen nemůžeme zcela vyloučit, lze za současného stavu exteriérových i interiérových omítek zjistit pouze podomítkovým průzkumem, případně v rámci stavebních zásahů. Poměrně pravidelný sled otvorů (nyní dveřních) se dochoval také v někdejší vnější, západní obvodové zdi prvního patra (tedy v současné mezitraktové zdi). Dataci těchto otvorů neumíme zatím zpřesnit, většina z nich však pravděpodobně pochází až z mladších přestaveb, kdy byly upraveny kvůli možnosti přímého komunikačního napojení místností 202, 203, 204, 205 a 206 na nově vloženou střední chodbu 208. Otázkou zůstává datace a konstrukční řešení stropu nad prvním patrem – nelze zde vyloučit částečné dochování barokní stropní konstrukce nebo alespoň druhotně použitých konstrukčních prvků (trámů).

Objekt A 2 si z barokní výstavby nezachoval ani zastřešení – vše bylo nově řešeno v rámci četných mladších přestaveb a úprav v 19. a 20. století. Na základě pozdně barokní veduty však předpokládáme, že jednotlivá klášterní křídla kryly sedlové střechy a přízemní chodby měly střechy pultové. Veduty zaznamenávají též okenní šambrány, sporé členění fasád snad pásovou římsou a u východního (dlouhého) křídla také řadu komínů, situovaných při hřebeni střechy. Přes určitou schematičnost lze tedy známou barokní vedutu považovat za věrohodný informační zdroj.

Na tomto místě považujeme za nutné, vyslovit se k problematice dokončení či nedokončení výstavby barokní fáze zašovského kláštera. Z rozboru dispozice i určitých, dnes však již téměř zaniklých stavebních reliktnů totiž vyplývá, že klášterní budovy velmi pravděpodobně nebyly dokončeny v původně plánovaném rozsahu. Lze předpokládat, že severní část kláštera zůstala torzem a z původního plánu zůstalo dokončeno pouze východní křídlo s nádvorní chodbou. Délka východního křídla současně udává předpokládanou délku protilehlého, západního křídla, jehož nelogické přetažení přes dělicí (příčné křídlo) se zdá hypotéze o plánovaném pokračování západního křídla nasvědčovat, stejně jako uzavření západního křídla plnou, slepou zdí bez oken. Fotografie severního ukončení západního křídla i plány z doby před jeho přestavbou v roce 1940 informují o existenci opěráku a dalšího, obdobného bloku zdiva na obou nárožích tohoto průčelí. Nelze vyloučit, že právě tato situace mohla být výsledkem přerušení výstavby – pilíře mohly být reliktem úseků zdí, přichystaných pro navázání obvodových zdí plánované, severní části západního křídla. Do podoby, zachycené zejména na zmíněných fotografiích, byly pilíře nejspíše upraveny až v souvislosti s následnými, možná však ještě barokními stavebními zásahy v areálu kláštera. V této souvislosti nepůsobí příliš logicky ani situování přízemní, komunikační chodby před dvorním průčelím severní části východního křídla. Zajímavý je rovněž výběh obdobné chodby, vystupující při dvorním průčelí západního křídla směrem k severu (právě touto chodbou se v současnosti vstupuje do západního křídla). Hypotetická úvaha tedy směřuje

k závěru, podle něžž mělo západní křídlo kláštera pokračovat dále k severu a systém komunikací uvnitř této nedostavěné, severní poloviny areálu zde měl být řešen obdobně, jako u dostavěné části jižní – tedy přízemními, klenutými chodbami, obestupujícími dvůr. Jeho uzavření na severu (příčná zeď? - severní křídlo? - pouze chodbový trakt?) však nelze rekonstruovat ani v teoretické rovině. Neznáme ani důvody, které mohly vést k nedokončení výstavby severní části kláštera – byť tušíme, že zde hlavní roli mohla sehrát nepříliš utěšená ekonomická situace klášterní komunity.

Pozdně barokní úpravy kláštera ve druhé polovině 18. století

V současné době jsme schopni identifikovat jedinou rozsáhlejší stavební úpravu klášterních budov, časově zařaditelnou do období před zrušením instituce v roce 1783. jedná se o již zmíněné nové klenby, jimiž byl opatřen ochoz kolem jižního (rajského) dvora klášterních budov. Jak již bylo výše uvedeno, předpokládáme, že v první fázi výstavby kláštera (tedy krátce po roce 1725) měla chodba valenou klenbu se systémem styčných výsečí. Shodná klenba se ostatně dochovala v chodbě 101 objektu A 1 a její stopy jsme registrovali i v podkroví chodby při farní budově, které nese i stopy požáru (pozůstatky shořelých dřevěných konstrukcí, kotvených do dvorního průčelí dnešní farní budovy). Je tedy zřejmé, že tato partie chodby ještě v době fungování kláštera prodělala poškození požárem, který zlikvidoval nejen předpokládané pultové střechy chodby kolem vnitřního dvora, ale zřejmě i poškodil její klenby. Náhradou za odstraněné výsečové klenby byly provedeny náročnější klenby plackové, oddělené širokými pasy stlačeně půlkruhového průřezu. Pasy spočívají na jednoduchých římsových konzolách, jejichž prožlabená římsa podepírá plochou, lehce odsazenou krycí desku. Pozoruhodný je systém kleneb ve vztahu k otvorům dvorní zdi ochozu – dveřím na vnitřní dvůr a koutovým polím chodby odpovídá čtvercové pole placky, kdežto nad okenními otvory, situovanými po bocích dveří, se nachází vždy delší pole plackové klenby. Snad i tento rytmus klenebních polí můžeme přičíst dodatečnému vzniku klenby v rámci chodby, kdy bylo nutno reagovat na otvory, vzniklé již v první fázi barokní výstavby kláštera. Plackové klenby shodného tvarosloví a zjevně i doby vzniku dostala také obě podlaží jižního křídla okružní chodby.

Podle analogií lze tento typ plackové klenby datovat do období kolem poloviny 18. století, resp. druhé poloviny 18. století, kdy lze její výskyt považovat za obvyklý. Hledáme – li konkrétnější časové zakotvení možného vzniku plackových kleneb ve vztahu k doloženým stavebním aktivitám v areálu kláštera v Zašové, můžeme uvažovat o období kolem roku 1768, kdy na kostele byla budována dvojice západních věží. Součástí této stavební aktivity se nejspíše mohlo stát i nové zaklenutí chodby a obou podlaží krátkého, jižního křídla, na jednu z nově zbudovaných věží západního průčelí kostela ostatně i navazujícího.

K pozdně barokním úpravám snad můžeme přiřadit též zajímavé členění omítek, dochované na barokní části krátkého, dvoupodlažního úseku jižního křídla v rajském dvoře. Dominantním prvkem fasád byla obdélná pole strukturované omítky, oddělená hlazenými, omítkovými pásy. Shodné členění fasád je patrné i na fotografii kláštera od severozápadu, pořízené před rokem 1900. Dataci omítkových úprav však ještě bude nutno věnovat pozornost v rámci dalších průzkumů.

Stavební vývoj objektu A 1 a A 2 v závěru 18. a v průběhu 19. století

Po zrušení kláštera, provedeném v rámci josefinských reforem v roce 1783, byla jižní polovina východního křídla (budovy A2) určena k využití farním úřadem. Situování fary do této části budovy mělo svoji logiku, vzhledem k přímému napojení na bývalý klášterní (nově farní) kostel skrz sakristii, ale i vzhledem k existenci samostatného schodiště, umožňujícího pohodlné spojení obou podlaží farní budovy.

Zásahy, provedené v souvislosti s oddělením farní budovy od někdejších klášterních objektů, nebyly nijak rozsáhlé ani architektonicky významné. Jednalo se pouze o výstavbu prostých dělicích zdí, které v přízemí předělily průběžné chodby mezi farou a objektem A 1. Tato dělicí zeď dosud existuje mezi dvorní chodbou severního, příčného křídla klášterní budovy (místností 109) a navazujícím ramenem komunikační chodby před dvorním průčelím farní budovy. Obdobné dělicí zdi se dochovaly i v patře, ač jejich bližší datace, vzhledem k absenci jakékoliv architektonické výbavy, není možná. V souvislosti s novým využitím klášterní budovy bylo jistě realizováno více drobnějších změn, které byly ovšem odstraněny mladším stavebním vývojem, případně zůstávají pro svoji neuchopitelnost doposud nerozpoznány. Z historického kontextu, v němž se tyto změny odehrávaly je však zřejmé, že se nejednalo o podstatné zásahy.

Nejspíše v širším časovém úseku, rámcově mezi polovinou 18. století a třetinou 19. století, bylo také přistavěno pokračování jižního křídla někdejší chodby kolem nádvoří. Zcela prostá stavba respektovala šířku staršího, jednopatrového úseku jižního křídla, omezovala se však pouze na přízemí. Novější část jižního křídla je již zaznamenána (jako zděná stavba) na plánu stabilního katastru z roku 1834. Později, snad v rámci úprav kolem roku 1900, byl její dosud plochostropý (?) interiéru doplněn stávajícími, cihlovými segmentovými klenbičkami do traverz.

Historické fotografie západního průčelí objektu A 2 zaznamenávají přibližně v polovině délky jeho patrové části hranolový rizalit, posazený na odpovídající část s chodbou v přízemí. Rizalit s hladkými fasádami a jediným oknem v západním průčelí kryje pultová střecha. Období, kdy tento útvar vznikl ani účel, jemuž sloužil, prozatím neznáme – snad jej lze spojit se stavebními aktivitami, probíhajícími zde v 19. století.

Podstatné informace o dalších stavebních zásazích ve sledovaném období přinesl archivní průzkum Mgr. Jana Matyáše, jehož dílčí výsledky zde přebíráme: „Většina zatím známých informací o nějakých stavebních procesech u objektu kláštera pochází až z přelomu 18. a 19. století a dob mladších. Již při prodeji Ondřeji Vilímkovi se zmiňuje, že má nechat budovu stát a oddělit ji od farní a školní části protipožární zdí s tím, že i okenní, dveřní a jiné otvory měly být dobře zazděny (gut vermauert werden). V první polovině 19. století probíhaly nejrůznější blíže nespecifikované opravy především na farní části kláštera. Především se měnila krytina střech (r. 1822 měla být položena břidlice). Ta byla obnovena zřejmě až v roce 1870, přičemž rok na to kostel, farní část a klášter vyhořel. Podle zápisu ve farní kronice vyhořel klášter, fara (až do I. poschodí), archiv a chlévy. Po požáru následovalo nouzové zastřešení plechem, které vystřídaly na farní budově v roce 1872 tašky. Vše bylo zkolaudováno zřejmě v roce 1875, ale i přesto nebyla farní budova úplně opravena. Opravy porůznu probíhaly i v následujících letech a desetiletích, kdy např. v roce 1894 po bouři bylo nově obnoveno 14 oken“.

Stavební vývoj objektu A 1 a A 2 od přelomu 19. a 20. století do poloviny 20. století

Objekt A 2 prošel významnou stavební úpravou taktéž na přelomu 19. a 20. století – její rozsah umíme vcelku přesně určit především díky dochovaným historickým fotografiím, ale hlavně díky stavebním plánům z roku 1940, zaznamenávajícím původní a tehdy nově plánované stavební zásahy. Se stavebními období kolem roku 1900 spojujeme především prodloužení křídla A 2 severním směrem v délce přibližně 3,60 m. Architektonicky zcela nenáročná přístavba byla završena velmi mírně sklonitou pultovou střechou. Přístavbu vymezovalo zdivo tloušťky 60 cm a obsahovala v obou nadzemních podlažích patrně dva, dále členěné prostory. V přízemí se nacházela černá kuchyně, záchod a hospodářská část s chlévy, v patře pak byly situovány pokoj, lázeň a záchody. Západní část této nové přístavby i v úrovni prvního patra přesahovala do líce vnějšího, komunikačního traktu, který zůstával i nadále přízemní. Zřejmě současně s prodloužením objektu A 2 provedli výstavbu zajímavé, zastřešené lodžie, zbudované v úrovni prvního patra dosud přízemního, komunikačního traktu východního křídla. Lodžie byla zastřešena pultovou střechou mírného sklonu, jejíž okraj podepíralo šest sloupů s válcovými pilíři, jejichž hlavice byly redukovány na prosté krycí desky hranolového tvaru. Kladí nad sloupy bylo přímé, jeho detailní podoba není známa. V úrovni parapetů tuto vzdušnou lodžii uzavíralo subtilní, železné zábradlí. Návaznost na severní průčelí příčného křídla byla řešena prostřednictvím plné zdi, omezující se však na rozsah jediného travé lodžie – došlo zde tedy k uplatnění téhož motivu, jako na severním konci křídla A 2. Díky tomu lodžie dostala zcela symetrické řešení, což nepochybně znásobilo její architektonický účinek. Tato úprava se snad projevila i v přízemní chodbě, a sice vložení zdi, která nově vymezila malou místnost 102. Dodatečnost zdi se projevuje právě díky jejímu nesouladu s klenebními výsečemi barokní klenby.

Předpokládáme, že s komunikačním propojením barokní chodby (101) v přízemí křídla A 2 a nově vytvořené lodžie v úrovni prvního patra souvisí vložení vestavby s jednoramenným schodištěm, jehož poslední úsek se pravouhle zalamoval a stoupal na lodžii. Vložení této vestavby s plnými zdmi si vyžádalo odbourání jednoho výsečového pole barokní klenby v přízemí; schodiště však v přízemí muselo respektovat starší vstup do místnosti 103, před nímž tak nově vznikla úzká vstupní chodbička. Vložené schodiště nese všechny charakteristické znaky stavební produkce přelomu 19. a 20. století – máme tím na mysli nejen jeho půdorysnou formu, ostatně určenou nevelkým prostorem chodby, který byl k dispozici, ale především typické, vysoké vstupní otvory v jeho severním čele, završené nízkými segmenty. Dobu, po kterou bylo schodiště v provozu, však neznáme; na plánech z roku 1940 již jeho zaústění do prostoru lodžie není zaznamenáno.

Lze předpokládat, že stavba lodžie, řazená do období kolem roku 1900, byla součástí většího stavebního zásahu, možná dokonce celkové přestavby prvního patra zkoumané části objektu A 2. Snad současně byla nově řešena i jeho interiérová dispozice v patře, řešená s využitím subtilních příček, vymezujících místnosti osvětlené okny ve východní, vnější zdi, a úseku nově vložené chodby, probíhající při dvorní, tedy západní zdi. Chodba nejen spojovala tyto místnosti a umožňovala jejich napojení na nově zbudovanou lodžii, ale také zpřístupňovala jediný větší prostor v patře (217), situovaný v jižním konci objektu A 2 (tedy v sousedství fary) a osvětlený třemi okny od východu. S výstavbou architektonicky pozoruhodné lodžie se jistě pojila řada drobnějších změn, zejména v polohách okenních a dveřních otvorů a vzájemných komunikačních návaznostech jednotlivých prostor především v úrovni prvního patra. Tyto změny však nejsou spolehlivě rekonstruovatelné a vzhledem k důležitým etapám stavebního vývoje kláštera je ani nepovažujeme za prvořadé.

Také u objektu A 1 předpokládáme významné stavební zásahy, které směřovaly ke zvýšení užité kapacity interiéru. Zejména bylo provedeno zvýšení dosud přízemního, severního a západního křídla barokní chodby kolem vnitřního dvora, která nově dostala jednopatrovou podobu. Zdá se, že tato úprava byla architektonicky zcela nenáročná, což bylo jistě způsobeno utilitárními požadavky, jimiž byla tato stavební akce vedena.

Detaily k poznání stavebního dění na počátku 20. století opět přináší archivní bádání Jana Matyáše. „Na počátku 10. let 20. století se řešila krytina farní střechy, která měla být místo falcovek nahrazena bobrovkami (nestalo se tak), a také asfaltová izolace farního dvora proti nadbytečné vlhkosti. Kolaudace proběhla v roce 1913. V roce 1932 pak došlo v jedné místnosti ústavní části ke zřízení domácí kaple – pravděpodobně se jednalo o severní místnost západního křídla budovy A 2 v úrovni prvního patra (viz plán z roku 1940). Zásadní změnou klášterní objekt prošel počátkem 40. let, kdy byla povolena přestavba prvního a nadstavba druhého patra.“

Právě ve výše zmíněném roce 1940 byla provedena nejdůkladnější přestavba a rozšíření klášterních budov za celé období jejich existence. Současně se jedná o první, plánově podloženou stavební akci, ač dochované plány, datované do února roku 1940, zjevně nebyly důsledně realizovány. Plány přestavby jsou nejen datovány, ale i signovány „Architekt Jindra Kolář, stavitel, Mor. Ostrava“. Na plánu úprav objektu A 2 pak spatřujeme signaturu „Zaměřil a zakreslil Frant. Tlečk“ (?). Přestavba z roku 1940 zasáhla především objekt A 1, kterému dala dodnes dochované dimenze a vnitřní dispozici. Celý objekt (tedy západní křídlo i navazující křídlo střední, spojovací) byl zvýšen o druhé patro. Toto nové patro, zbudované z cihlového zdiva, bylo přirozeně plochostropé, jeho dispozice pak v podstatě kopírovala starší dispozici prvního patra. Interiér spojovacího křídla tedy zaujaly provozní a hygienické prostory, v západním křídle a prostorách dvorních traktů pak byly situovány obytné prostory, přístupné ze střední chodby. Nově pravděpodobně vznikly i stropní konstrukce nad prvním patrem objektu A 1. Dosavadní schodiště bylo prodlouženo i do nového, druhého patra. Rastr obdélných okenních otvorů na fasádách byl převzat i do nově zvýšené části. Zvýšenou budovu zakončila masivní, profilovaná korunní římsa, osazená ve shodné úrovni jako barokní, korunní římsa navazujícího kostela. Nově zvýšenou část klášterních budov překryla mohutná, valbová střecha.

V rámci přestavby, projektované v roce 1940, byla realizována i řada menších, dílčích zásahů – např. na štítovém, severním průčelí západního křídla objektu A 1 byl zarovnán půdorysný ozub, tedy situace, poukazující k nedokončené výstavbě západního klášterního křídla (podobně jako pilíř zdiva v prodloužení západní fasády, viz plány z roku 1940). Ze severního průčelí křídla zmizela i nevelká, dodatečná přístavba patrně z druhé poloviny 19. století nebo doby kolem roku 1900, s přízemím budovy spojená dveřmi.

Zvýšení objektu A 1 o druhé patro přineslo do celého areálu zcela nové měřítko – původně relativně drobná klášterní budova svým mohutným objemem začala konkurovat klášternímu kostelu; už proto je, z dnešního hlediska, hodnocení této přestavby rozporuplné. Je však zřejmé, že i tato fáze stavebních úprav se za více než třičtvrtěstoletí svého trvání stala integrální součástí někdejších klášterních budov a případné zásahy do nové části by se měly soustředit především na kultivaci nevhodných detailů.

Stavební vývoj kláštera ve druhé polovině 20. století

Již z let 1969 – 1975 se dochovala projektová dokumentace, která řešila stavební úpravu sklepa pod objektem A 1 na novou kotelnu, určenou pro vytápění objektu A 1 i A 2. Úprava sklepa byla realizována, naštěstí bez větších devastačních zásahů do hodnotných konstrukcí – zejména většiny barokních kleneb. Použití moderních stavebních postupů se však negativně projevilo i zde.

O poznání méně citlivá byla vestavba masivní výtahové šachty, vetknuté do nitra středního, spojovacího křídla objektu A 1 (místnosti 102). Kvůli šachtě, procházející všemi nadzemními podlaží objektu, musela být odstraněna část hodnotné, barokní klenby, dosud dochované nad prostorem. Jeho konečnou degradaci pak přineslo i situování záchodů, jejichž příčky definitivně znepřehlednily původní dispoziční řešení.

Nejdůležitějším stavebním počinem tohoto období bylo v pořadí již druhé prodloužení objektu A 2 (tedy východního křídla kláštera) o novou, severní přístavbu. Přístavba zcela utilitárního vzezření a určení je nepodsklepená, v souladu s historickou částí objektu A 2 má jen jedno patro. V interiéru přístavby se nachází plynová kotelná, schodiště a další, obslužné prostory. V patře byl situován cvičný byt pro chovance zdejšího ústavu. K této přístavbě se vztahuje plánová dokumentace, datovaná rokem 1985.

Ryze účelovou stavební úpravou byla i vestavba přízemního objektu, zaujímajícího téměř celou jižní polovinu vnitřního dvora. Objekt (místnosti 113, 114, 115, 116 a 117) postrádal jakékoliv architektonické hodnoty; jeho plochá střecha byla využita k situování na východ orientované, rozsáhlé terasy, překryté zastřešením, vynášeným ocelovou konstrukcí. Dílčí zástavba vnitřního dvora výrazně omezila jeho historicky definovaný, čtvercový půdorys, ale také negativně ovlivnila pohledové kvality prostoru, do něž se dosud obracely hodnotné, barokní fasády boční (severní) zdi kostela a východního křídla fary.

V souvislosti s novodobými úpravami musíme zmínit i změť subtilních příček, které výrazně znepřehlednily interiérovou dispozici severního křídla chodby středního křídla (místnosti 104, 107, 108, 109, 110). Komunikační účel této původně průběžné chodby s hodnotnou, pozdně barokní klenbou, byl touto velmi necitlivou úpravou zcela zastřen; architektonické a prostorové kvality této části dispozice však, naštěstí, lze jednoduše obnovit opětným vybouráním příček.

Utilitární využití někdejšího kláštera s sebou neslo i z dnešního pohledu řadu degradačních zásahů „kosmetického“ charakteru, jako je aplikace novodobých betonových dlažeb, bělninových obkladů, uložených do cementového lože zejména v přízemí západního křídla objektu A 1, řadu nevhodně vedených instalačních rozvodů především v užitkově využívaných prostorách přízemí, nebo třeba zbudování vestavěných skříní, nevhodně zasekaných do barokní zdi chodby 101 objektu A 1. Je nutno zdůraznit, že tyto, posledně jmenované zásahy sice snížily vizuální kvality někdejších klášterních budov, na druhé straně však výrazným způsobem nepostihly památkovou podstatu budovy a přispěly i k možnosti jejího kontinuálního využívání téměř až do současnosti.

Uměleckohistorické zhodnocení objektu

Provedený SHP objektu, byť měl převážně povrchový charakter doplněný pouze lokálními sondážními zásahy, přinesl poměrně výrazné obohacení dosavadních znalostí o stavebním vývoji kláštera a jeho nejhodnotnějších, tedy barokních vývojových fázích. V následující části proto přinášíme uměleckohistorické hodnocení kláštera, byť se jedná jen o shrnutí závěrů formulovaných současným stavem znalostí, které mohou být zmnoženy dalšími nálezy (ať už archivních materiálů nebo reliktní architektury či vnitřní výbavy a výzdoby objektu).

Dispozici barokního kláštera lze zcela spolehlivě rekonstruovat – sestával z dlouhého, východního, patrového a podsklepeného křídla a protilehlého, kratšího, jednopatrového a nepodsklepeného křídla západního. Obě křídla spojovalo rovněž jednopatrové, zčásti podsklepené příčné křídlo, obsahující mimo jiné i hlavní schodiště. Vymezovalo nevelký vnitřní (rajský) dvůr čtvercového půdorysu, po obvodu obestavěný přízemní, v interiéru klenutou chodbou. Na jihu na klášterní budovy navazoval rozsáhlý klášterní kostel, k němuž klášter dosahoval jednopatrovým komunikačním krčkem, tvořícím krátké, jižní křídlo okružní chodby. Zbytek jižního křídla, tedy přízemní úsek při severní obvodové zdi kostela, byl doplněn až později. Klášterní komplex zřejmě nebyl v celistvosti dostavěn.

Budovy kláštera měly, pokud můžeme soudit z dochovaného a rozpoznávaného stavu, velmi jednoduché architektonické ztvárnění. Z architektonických prvků, které lze obvykle využít pro bližší datování nebo ztotožnění s architektonickým okruhem, v němž lze hledat navrhujícího stavitele či architekta, se dochovalo pouze několik portálů a okenních ostění. Druhou, tvaroslovně citlivou skupinou stavebních prvků, umožňujících bližší analýzu, jsou pak detaily klenebních konstrukcí.

Nejnáročnějším dochovaným portálem v areálu kláštera je vstupní portál, vedoucí do přízemí západního křídla z prostranství před západním průčelím klášterního kostela. Obdélný portál charakterizuje plochá profilace dvojicí mělkých, ustupujících pásků při vnitřním obvodu dveřního otvoru a dominantní, ovšem dosti subtilní oblý prut, vsazený do další ploché lišty a obíhající vnější obvod portálu včetně uch v nadpraží. Profilace vystupuje z hranolového soklu, jehož někdejší výšku však výrazněji zkruslo sekundární zvýšení prahu. Portál zatěžuje masivní nadpražní římsa deskovitého tvaru, završená esovitě profilovanou krycí deskou, jejíž oba konce zatěžují nízké sokly s kamennými (?) koulemi. Uvedená profilace portálu nachází tvaroslovné obdoby i u portálů v interiéru kostela a lze tedy předpokládat shodného navrhujícího stavitele či architekta. Zejména přítomnost masivní krycí římsové desky v nadpraží se zdá poukazovat ještě k dílu významného architekta, působícího na Moravě ve službách olomouckého biskupa Karla II. z Lichtenstein – Castelcorna od 60. let 17. století – totiž Giovanni Pietro Tencally. Vzhledem k datu jeho úmrtí (1702) není reálné spojení výstavby zašovského kláštera s jeho jménem. Tencallovský styl však převzala řada stavitelů či kameníků, kteří v jeho intencích realizovali své zakázky i v první čtvrtině 18. století prakticky po celé Moravě.

Můžeme se alespoň domnívat, že z tencallovských forem vycházel i stavitel realizující výstavbu klášterních budov v Zašové, což zřetelně dokumentuje právě portál v jižním průčelí západního křídla kláštera. Ostatně, znalost charakteristických architektonických forem G. P. Tencally prozrazuje i hlavní,

západní portál v průčelí klášterního kostela. Jeho základní, obdélný tvar totiž po bocích obou stojek provází dvojice „vrstvených“ pilastrů, zakončených dekorativními hlavicemi. Tento detail plochých pilastrů po bocích portálu Tencalla často ve své tvorbě uplatňoval, lze jej dokonce považovat za jeden ze signifikantních znaků jeho architektury – viz například portály zámku v Kroměříži, kanovníckých domů v Jánské ulici tamtéž nebo obdobné detaily kroměřížské piaristické koleje z posledního desetiletí 17. století.

Další portály (např. portál s mělkou lištovou profilací a obdélným nadsvětlíkem vedoucí do sklepů pod příčným křídlem) jsou natolik jednoduchých forem, že prakticky neumožňují přesnější slohové a časové zařazení, lze je charakterizovat pouze obecně jako barokní. Ani dochovaná ostění obdélných oken s plasticky vystupující, pravouhlou lištou na vnějším obvodu nejsou nositeli chronologicky citlivých informací, ač nepochybně vznikla již při výstavbě kláštera krátce po roce 1725. Zcela prosté tvarosloví pak charakterizuje i další, kamenicky zpracované detaily okenních a dveřních ostění – např. parapetní římsy oken v přízemí východního křídla chodby klášterního dvora, nebo zcela prostá, pravouhlou lištou opatřená ostění sklepních okének tamtéž či portálu, vedoucího původně z prostoru 205 v krátkém jižním křídle do klášterního kostela.

Obdobná je pak i situace u klenebních konstrukcí, vykazujících nejjednodušší možné tvary (s výjimkou sklepa pod spojovacím křídlem, kde je ovšem podoba kleneb výsledkem složitější dispozice a tedy věci nutného řešení konstrukčních, nikoliv architektonických problémů). Jak již bylo zmíněno, klenby, které přičítáme fázi výstavby po roce 1725, jsou bezesbytku valené, opatřené trojím druhem výsečí: trojúhelnými, nespojitými v přízemí západního křídla, trojúhelnými spojitými v přízemních, komunikačních chodbách západního a spojovacího křídla a trojúhelnými, nespojitými s hroty přesahujícími podélnou osu klenby, uplatněnými v přízemí východního křídla. Všechny klenby naopak spojuje půlkruhový profil základní valené klenby, i mírné odsazení její paty, prostě jakékoliv dalšího ztvárnění nebo zvýraznění. Popsané tvary kleneb však považujeme za natolik průkazné a časově zařaditelné, že nepochybujeme o jejich vzniku v rámci první fáze výstavby klášterních budov, tedy rovněž krátce po roce 1725. V zásadě prezentují nejčastěji využívané typy barokních kleneb, jež dosáhly maximální obliby svého využití právě v desetiletích kolem roku 1700.

Poznáváme tedy, že klášterní budovy vystavěné na prahu druhé čtvrtiny 18. století měly pouze prosté architektonické ztvárnění, bez jakýchkoliv náročnějších tvaroslovných detailů. Tento soud však v žádném případě nelze chápat ve smyslu zpochybnění kvality souboru klášterních budov. Ostatně právě funkce objektu, sloužícího trinitářskému klášteru, mohla mít zřetelnou vazbu v k jednoduchému architektonickému ztvárnění celku i detailů, pro klášter tak charakteristickému. Výše podaný rozbor dispozice vrcholně barokních klášterních budov, jasně diferencujících komunikační a obytné (v přízemí užitné) prostory a celkově velmi dobře zvládnutá, velkorysá kompozice budovy jasně prozrazují kvalitního projektanta, jenž danou zakázku nikoliv skromného rozsahu poměrně dobře zvládnul. Pokud byl projektantem autor vstupního portálu v jižním čele západního křídla kláštera (což nelze vyloučit, ale ani zcela potvrdit), vyzorovali jsme zde jeho zřetelné tencallovské školení, což kvalitu navrhující projekční síly jen potvrzuje – byť se v době stavby kláštera již nejednalo o nejprogressivnější, ale spíše o tradiční, v prostředí moravského venkova již dlouho zakotvený slohový proud. V této souvislosti lze zmínit jméno stavitele Jiřího Kocurka z Kroměříže, jenž je na základě stávajícího stavu poznání spojován s výstavbou velkoryse pojatého a architektonicky velmi kvalitního klášterního kostela Nanebevzetí Panny Marie. Přestože kostel vyrostl již v etapě těsně předcházející výstavbu kláštera (1714 – 1725) a jméno jeho navrhujícího architekta neznáme, lze předpokládat účast totožného stavitele i na výstavbě časově (a dispozičně) navazujících klášterních budov. Kocurkův původ v kroměřížském prostředí, kde ještě na přelomu 17. a 18. století vznikaly stavby vzešlé z projektů již několikrát zmíněného, biskupova

architekta G. P. Tencally, pak představuje schůdné vysvětlení širších souvislostí kvalitní architektury zašovského kostela i několika zmíněných architektonických detailů klášterních budov.

Ostatně, účast velmi kvalitních prováděcích sil při výstavbě kláštera prozrazují i řemeslně bezchybně zvládnuté detaily stavby, zřetelné především v neomítaných prostorách sklepů pod východním a středním křídlem. Kvalita provedení klenebních konstrukcí dokumentuje obecně velmi vysokou úroveň stavebního řemesla, v našem prostředí charakteristickou zejména pro barokní období. Ani tato kvalitativní rovina by v případě architektonicky jinak prostého celku klášterních budov v Zašově neměla zůstat opomenuta.

Při hodnocení podoby trinitářského kláštera v Zašově musíme zmínit i druhý řádový dům na Moravě, vzniklý krátce před polovinou 18. století v Holešově (dnes okr. Kroměříž). Dispozice budov trinitářské rezidence zde byla ovšem podmíněna existencí staršího, renesančního kostela sv. Anny, k jehož barokně zbudovanému presbytáři se v letech 1747- 1750 na severu přiložila dvoukřídlá, na jihu potom jednokřídlá budova rezidence. Také objekty holešovského trinitářského areálu charakterizuje architektonická prostota, byť jejich dnešní stav je dílem mladších, zjednodušujících přestaveb. Nápadně do šířky rozvinutá dispozice pak může být (kromě zmíněného dědictví starší stavební situace) způsobena i nutností vytvořit odpovídající předpolí protilehlému, monumentálnímu holešovskému zámku. I zde se však setkáváme s typickým řešením vnitřní dispozice, využívající užší komunikační trakt a širší trakt, v němž byly situovány užité a obytné prostory.

Z mladších zásahů lze v případě zašovského kláštera vyzdvihnout zejména poměrně velkorysou a hlavně systematickou obnovu někdejšího kláštera po roce 1900. Zdá se, že se skutečně jednalo o komplexní rekonstrukci objektu, která nejen respektovala historický stav, ale zjevně přinesla i nové dispoziční řešení některých částí bývalého kláštera (např. prvního patra budovy A 2 v rozsahu místností 213, 214, 215 a 216). Architektonicky nejzajímavějším počinem této fáze zůstává zřízení kryté vyhlídkové (a komunikační) lodžie v prvním patře chodbového traktu tohoto křídla. Autorské určení této přestavby zatím není k dispozici – angažování kvalitních architektů, znalých aktuálních vývojových trendů, však jednoznačně dokládá výstavba o málo mladší (1911) protilehlé budovy, charakterizované uplatněním dekorativního aparátu geometrické secese.

Další stavební zásahy, včetně přestavby a zvýšení objektu A 1 v roce 1940, již byly vedeny spíše užitkovými zřeteli a k architektonickým hodnotám komplexu výrazněji nepřispěly. Přesto lze u detailů nadstavby budovy A 2 vyzorovat jistou snahu o kontextuální sladění se starším, barokním jádrem objektu – jedná se o respektování a formát okenních otvorů na vnějších, pohledově přístupných fasádách, ale třeba i profilaci korunní římsy, svojí mohutností i průběhem navazující na korunní římsu klášterního kostela.

Hodnotné detaily

Z výše podaného přehledu stavebních dějin zkoumané části kláštera jednoznačně vyplývá, že nejhodnotnější konstrukce a detaily vznikly v době barokní výstavby. Mladší stavební fáze objektu již byly obvykle vedeny záměrem na utilitární využití objektů, což netvořilo předpoklady pro jakoukoliv architektonicky významnější či řemeslně kvalitnější činnost. Řada mladších úprav také objekt významně ochudila o starší, architektonické a řemeslné detaily. V grafické části průzkumu jsou konstrukce, tvořící památkovou podstatu objektu, vyznačeny černě. Souhrnně se jedná o tyto části objektu A1 i A2:

- Obvodové i vnitřní nosné i nenosné zdivo barokního původu v podzemním i všech nadzemních podlažích, vzniklé ve všech stavebních fázích kláštera, tedy mezi lety 1725 – 1783;
- veškeré klenební konstrukce v interiérech, vzniklé jak při první stavební fázi kláštera po roce 1725, tak při předpokládané přestavbě kolem roku 1768;
- další, funkční prvky barokní výstavby – např. typické segmentové, nadedveřní a nadokenní záklenky, které představují signifikantní znak nejstarších fází výstavby klášterních budov;
- dekorativní prvky kleneb, zejména prožlabené klenební patky se štukovými profily, situované v chodbě kolem rajského dvora u objektu A 1, ale i typické, odsazené klenební paty a do omítkových hřebínků vytažené hrany klenebních výsečí v přízemích obou pojednávaných objektů;
- pozůstatky barokních úprav exteriérových fasád, dochované např. na dvorním průčelí krátkého jižního křídla rajského dvora, nebo na fasádách východního křídla téhož prostoru;
- architektonické prvky, tesané z kamene – vstupní portál v jižním průčelí objektu A 1 včetně niky v nadpraží se sochařskou výzdobou, nověji upravený vstupní portál vedoucí do chodby v přízemí objektu A 1 od severu, okenní šambrány v přízemí západního průčelí objektu A 1, portál s nadsvětlíkem v severním průčelí středního (spojovacího) křídla, vedoucí do sklepů pod tímto křídlem, portál, odkrytý pod omítkou prostoru 205 a vedoucí původně do interiéru přiléhající kostelní věže, kamenné články dveřních portálů a okenních ostění ve fasádách chodby kolem rajského dvora u objektu A 1, kamenné ostění sklepního okénka sklepa pod objektem A 2;
- dispoziční dělení také z hodnotných mladších fází, vzniklé zejména při úpravě kolem roku 1900 a z velké části dochované zejména v objektu A 2;
- pozůstatky původního řešení terasy v prvním patře chodbového traktu objektu A2 (sloupy zabudované do západní zdi traktu v úrovni patra?), včetně systému interiérového přístupového schodiště na tuto terasu;

- konstrukce trámových, podbitých a omítaných stropů, vzniklé od doby výstavby objektu po jeho poslední celistvou přestavbu počátkem 40. let 20. století (vyjma konstrukce z této fáze), a to včetně možných druhotně použitých stropních trámů;
- vysokou dokumentární hodnotu mají i detaily a prvky stavby, ukryté pod omítkami – sekundárně použité architektonické prvky (např. dílce tesaných ostění) a dosud neznámé stavební situace, poukazující k různorodým úpravám objektu v jednotlivých fázích jeho stavebního vývoje (zazděné otvory dveří a oken, topenišť, pozůstatky rozfázování výstavby, odkládací niky, apod.);
- archeologické situace v interiérech budovy nebo prostoru rajskeho dvora (historické dlažby, pozůstatky topenišť, relikty historických kanalizačních a větracích systémů atd.);
- historické, řemeslně kvalitně provedené okenní a dveřní výplně, včetně zárubní a okenních rámců, vzniklé přibližně do poloviny 20. století;
- historické okenní mříže v primárním i sekundárním umístění;
- kvalitní nášlapné povrchy v místnostech, hygienických i komunikačních prostorách – tj. kamenné stupně schodů, kamenné i keramické dlažby z různých vývojových etap kláštera, ale např. i teracové povrchy chodeb a schodišť z poslední celistvé úpravy klášterních budov v době po roce 1940;
- relikty topenišť ze starších vývojových fází kláštera (cca do roku 1940).

Závady objektu

Posouzení závad objektu opět vychází z definice jeho památkových a architektonických hodnot. Jak plyne z výše uvedeného stavebně - historického rozboru, objekt se z velké části zachoval ve své barokní podobě, včetně vnitřní dispozice a kleneb, tedy prvků, určujících hlavní body památkových kvalit této stavby. Mladší přestavby, zejména ve druhé polovině 20. století, však k objektu nepřistupovaly s dostatečným respektem a původní dispozici do značné míry znejasnily účelovými vestavbami, degradujícími původní, barokní dispoziční a komunikační souvislosti budovy. V příložené grafické části průzkumu jsou závadné konstrukce značeny červenou barvou. V obecné rovině, tedy pro budovu A 1 i A 2, se jedná o tyto nejzásadnější závady:

- vestavby parazitních příček do interiérů obou zkoumaných suterénů i přízemí objektu. Za nejzávažnější lze považovat zneprůchodnění severního ramene chodby někdejšího rajského dvora (mč. 104, 107, 108, 109 a 110), kdy byla zásadním způsobem znejasněna někdejší prostorová celistvost této části chodby i jejích velmi pozoruhodných, pozdně barokních kleneb;
- nevhodná, betonová podlaha v obou sklepech a další novodobé, betonové doplňky;
- vestavba moderní, novodobé výtahové šachty a příček hygienického zázemí do klenutého interiéru spojovacího křídla č. 102 a zejména demolice části barokní, výšečové klenby této místnosti;
- překrytí výšečových kleneb v chodbě 101 objektu A 1 novodobými podhledy, výrazně degradujícími architektonické i vizuální kvality tohoto prostoru;
- vestavba novodobého, architektonicky podřadného objektu se zastřešenou terasou do západní části rajského dvora (mč. 113, 114, 115, 116, 117) a související zásahy, zejména zadržování a korekce tvaru dveřního a okenních otvorů západního ramene bývalého rajského dvora;
- aplikaci novodobých, historickému prostředí zcela cizích keramických obkladů v cementovém loži, uplatněných zejména v přízemí západního traktu objektu A 1, ale i v dalších, zejména hygienických prostorách komplexu;
- provizorní, architektonicky bezcenné přístřešky, zbudované před severním průčelím spojovacího křídla;
- degradace intimního prostoru někdejšího rajského dvora nejen zmíněnou vestavbou, ale i zvýšením terénu nádvoří a jeho nevyhovující zádlažbou;
- aplikace nevhodných, ryze účelových výplní oken a dveří nejen v interiérech, ale i na pohledově exponovaných exteriérových fasádách objektu (typové výplně oken a dveří, skleněné tvárnice v nadsvětlicích, atd.);

- za nepřilíš vhodný zásah rovněž považujeme novodobou dostavbu východního křídla (objektu A 2). Tato část však není v přímém kontaktu s barokní partií křídla, a přestože po estetické stránce komplex v jádru barokních budov nezhodnocuje, není ani (také díky ke svému okrajovému situování) výrazně rušivým prvkem.

Náměty na rekonstrukci

Náměty na rekonstrukci objektu jsou syntézou závěrů z předchozích kapitol, hodnotících stavební vývoj a památkový potenciál objektu, jehož nejkvalitnější fázi nepochybně představuje období 18. století, kdy klášter vyrostl a plnil svoji primární funkci. Jak bylo již vícekrát zdůrazněno, za těžiště architektonických a památkových hodnot tedy považujeme barokní a pozdně barokní konstrukce a detaily. Naopak, konstrukce, vložené zejména v rámci mladších přestaveb, zejména ve druhé polovině 20. století, jsou z velké části vnímány jako parazitní a lze je odstranit. V této části textu je nutno zdůraznit, že náměty na rekonstrukci by měly vycházet nejen ze závěrů formulovaných v předkládaném průzkumovém elaborátu, ale i z prohlubujícího se poznání stavby samotné, která by měla být v zájmu úspěšné budoucí rekonstrukce nadále odborně zkoumána a dokumentována. Jako nezbytný podklad pro rozhodování o stavebních zásazích do historických částí kláštera se pak jeví realizace podomítkových sondáží a především průběžná komunikace s pracovníky výkonné i odborné složky státní památkové péče.

Hlavní náměty pro realizaci rekonstrukčních zásahů lze při současném poznání objektu formulovat následovně:

- rekonstrukční zásahy v interiéru obou částí někdejšího kláštera by měly směřovat k „vyčištění“ Jeho prostor od nehodnotných, novodobých vestaveb a detailů degradujících původně sice jednoduché, ale architektonicky ušlechtilé prostory;
- rehabilitace barokního komunikačního systému chodeb v přízemí objektu A 1 - tedy návaznosti vstupní chodby č. 101 a jeho napojení na chodby kolem barokního rajského dvora. Dále zprůchodnění severního ramene chodby rajského dvora, kde je v rámci tohoto zásahu nutné vybourání novodobých, vnitřních příček;
- alternativní napojení i na komunikační trakt farní budovy, tvořený východním ramenem chodby kolem rajského dvora. Nedoporučuje se však vybourat zadržku chodby v plném profilu, neboť se jedná o hodnotnou konstrukci z doby krátce po roce 1783, ale pouze spojení prostřednictvím dveřního otvoru;
- obnova původního rajského dvora v původním, čtvercovém půdoryse, který vynikne po odstranění novodobé, nehodnotné vestavby do dvora. Alternativně nutno zvážit také snížení terénu uvnitř dvora a obnovu zádlahy, identifikované zde archeologickým průzkumem. S těmito náměty souvisí i obnova původní, tedy barokní studny uprostřed nádvoří;
- obnova fasád chodbového traktu kolem rajského dvora, včetně původního systému středních dveří a po stranách symetricky umístěných okenních otvorů (viz východní fasáda dvora – chodba při budově fary);
- obnova horních partií dochovaných, segmentově zaklenutých okenních nik v přízemí okružní chodby objektu A 2 (i v dalších částech objektu), obvykle snížených mladšími železobetonovými překlady, podloženými pod historické záklenky;

- obnova barokního členění fasády dvoupodlažního, komunikačního úseku krátkého, jižního křídla někdejšího rajskeho dvora – lze ji věrohodně provést na základě z velké části dochovaného stavu, patrného zejména na severní fasádě jižního křídla;
- korekce tvarů rozměrných obdélných oken ve vyšších podlažích západního a severního traktu kolem někdejšího rajskeho dvora do tradičního formátu na výšku postaveného obdélníku, který se lépe sžije s prostředím historického objektu;
- rekonstrukční metoda může být uplatněna i u řady (obvykle dveřních) otvorů v interiérech obou budov, sekundárně (obvykle ve 20. století) zazděných – lze je tedy v původním rozměru otevřít a znovu zprovoznit;
- zejména u 2. patra objektu A 2 není nutno striktně trvat na dochování vnitřní, interiérové dispozice, vzniklé přestavbou po roce 1940; variabilita nově realizovaných zásahů zde může být vyšší. Mělo by však zůstat dochováno interiérové dispoziční schéma s jasně oddělenými prostory obytných traktů a komunikačních chodeb;
- také v interiéru 1. patra západního (dvorního) traktu východního křídla kláštera (objekt A 2, místnosti 201, 202, 203, 204, 205, 206) není nutno striktně dbát na zachování současné dispoziční skladby tohoto prostoru, vzniklé až po roce 1940;
- zcela libovolné vnitřní zásahy lze pak provést v obou podlažích novodobé, severní přístavby východního křídla (objektu A 2), který neobsahuje žádné historicky cenné konstrukce ani detaily.

Popisy fotografií:

- Obr. 1) – celkový pohled od Z (nalevo objekt A1)
- Obr. 2) – celkový pohled od SZ (objekt A1)
- Obr. 3) – celkový pohled od S (nalevo objekt A2, vpravo A1)
- Obr. 4) – pohled na objekt A2 od Z
- Obr. 5) – celkový pohled od SZ (nalevo S štít objektu A2)
- Obr. 6) – celkový pohled od V
- Obr. 7) – celkový pohled od V
- Obr. 8) – celkový pohled od JV
- Obr. 9) – S fasáda objektu A1, nalevo Z fasáda objektu A2
- Obr. 10) – S fasáda objektu A1, levá část
- Obr. 11) – S fasáda objektu A1, pravá část od SV
- Obr. 12) – S fasáda objektu A1, pravá část od SZ
- Obr. 13) – S fasáda objektu A1, levá část, spodní partie od S
- Obr. 14) – S fasáda objektu A1, levá část, vstup do sklepa od S
- Obr. 15) – S fasáda objektu A1, levá část, vstup do sklepa, detail
- Obr. 16) – S fasáda objektu A1, levá část přízemí s přístavbami, od S
- Obr. 17) – S fasáda objektu A1, pravá část, detail půdního vikýře, od SV
- Obr. 18) – Z fasáda objektu A1, celkový pohled od SZ
- Obr. 19) - Z fasáda objektu A1, detail přízemí a 1. patra, pohled od SZ
- Obr. 20) - Z fasáda objektu A1, J partie, pohled od SZ
- Obr. 21) – Z fasáda objektu A1, celkový pohled od JZ
- Obr. 22) – Z fasáda objektu A1, detail okna v přízemí, od Z
- Obr. 23) – J fasáda objektu A1, pohled od JZ
- Obr. 24) – J fasáda objektu A1, pohled od J
- Obr. 25) – J fasáda objektu A1, vstupní portál od J
- Obr. 26) – J fasáda objektu A1, vstupní portál od J, detail vstupu
- Obr. 27) – J fasáda objektu A1, vstupní portál od J, totéž, detail trnože levé stojky

- Obr. 28) – J fasáda objektu A1, vstupní portál od J, totéž, detail trnože pravé stojky
- Obr. 29) – J fasáda objektu A1, vstupní portál od J, detail nadpraží s nikou
- Obr. 30) – J fasáda objektu A1, vstupní portál od J, totéž
- Obr. 31) – J fasáda objektu A1, vstupní portál od J, totéž, pravá část
- Obr. 32) – J fasáda objektu A1, vstupní portál od J, totéž, levá část
- Obr. 33) – V fasáda objektu A1, celkový pohled od V (část fasády, náležející objektu A1 je pokryta lesklou plechovou střechou)
- Obr. 34) – V fasáda objektu A1, celkový pohled od JV
- Obr. 35) – V fasáda objektu A1, J část u sakristie, dole okénko do sklepa, pohled od SV
- Obr. 36) – V fasáda objektu A1, detail S části fasády přízemí se sklepním okénkem, pohled od JV
- Obr. 37) – V fasáda objektu A1, detail vstupu v S části, pohled od SV
- Obr. 38) – V fasáda objektu A1, detail okna v přízemí
- Obr. 39) – objekt A1, nádvoří, J fasáda, stav před odstraněním přístavby (vpravo)
- Obr. 40) - objekt A1, nádvoří, J fasáda, stav před odstraněním přístavby, detail přístupné partie fasády
- Obr. 41) – objekt A1, nádvoří, J fasáda, stav před odstraněním přístavby, detail otvoru
- Obr. 42) – objekt A1, nádvoří, J fasáda, stav po odstranění přístavby (srov. obr. 39)
- Obr. 43) – objekt A1, nádvoří, J fasáda, stav po odstranění přístavby, detail Z části (v přízemí, v pásu nad oknem, je dochována partie fasády, kombinující hladkou a strukturovanou omítku)
- Obr. 44) – objekt A1, nádvoří, Z fasáda, stav před odstraněním přístavby, J část
- Obr. 45) – objekt A1, nádvoří, Z fasáda, stav před odstraněním přístavby, S část
- Obr. 46) – objekt A1, nádvoří, Z fasáda, stav před odstraněním přístavby, detail styku J a Z křídla v úrovni 1. patra
- Obr. 47) – objekt A1, nádvoří, Z fasáda, stav před odstraněním přístavby, pohled na krytou terasu v úrovni 1. patra
- Obr. 48) – objekt A1, nádvoří, Z fasáda, stav po odstranění přístavby
- Obr. 49) - objekt A1, nádvoří, S fasáda, stav před odstraněním přístavby
- Obr. 50) - objekt A1, nádvoří, S fasáda, stav po odstranění přístavby
- Obr. 51) – objekt A1, nádvoří, S fasáda, detail situace v SV koutě v úrovni patra
- Obr. 52) – objekt A1, nádvoří, V fasáda, situace po uvolnění prostoru dvora
- Obr. 53) – objekt A1, nádvoří, V fasáda, pohled shora, stav před uvolněním prostoru dvora; u oken v patře jsou patrné kamenné, podokenní římsy
- Obr. 54) – objekt A1, nádvoří, V fasáda, J okno v přízemí od SZ
- Obr. 55) – objekt A1, nádvoří, V fasáda, J okno v přízemí, detail

- Obr. 56) – objekt A1, nádvoří, V fasáda, J část fasády s pozůstatkem ostění sklepního okénka
- Obr. 57) – objekt A1, nádvoří, V fasáda, detail vstupu ve střední části fasády přízemí
- Obr. 58) – objekt A1, nádvoří, V fasáda, detail vstupu ve střední části fasády přízemí, levá trnož ostění
- Obr. 59) - objekt A1, nádvoří, V fasáda, detail vstupu ve střední části fasády přízemí, detail vstupu ve střední části fasády přízemí, pravá trnož ostění
- Obr. 60) - objekt A1, nádvoří, V fasáda, okno v S části fasády přízemí, pohled od JZ
- Obr. 61) – objekt A1, nádvoří, V fasáda, okno v S části fasády přízemí, detail horní části
- Obr. 62) – objekt A2, pohled od SZ, napravo S část Z fasády
- Obr. 63) – objekt A2, Z fasáda, S část
- Obr. 64) – objekt A2, Z fasáda, pohled od JZ
- Obr. 65) – objekt A2, Z fasáda, pohled od Z
- Obr. 66) – objekt A2, Z fasáda, J část
- Obr. 67) – objekt A2, Z fasáda, partie v JV koutě, pohled od SZ
- Obr. 68) – objekt A2, Z fasáda, 1. patro, otvor v J části
- Obr. 69) – objekt A2, Z fasáda, přízemí, okno v J části
- Obr. 70) - objekt A2, S fasáda, pohled od SZ
- Obr. 71) – objekt A2, V fasáda, celkový pohled od SV
- Obr. 72) – objekt A2, Z fasáda, S část
- Obr. 73) – objekt A2, Z fasáda, S část, hospodářská přístavba od SV
- Obr. 74) – objekt A2, Z fasáda, hospodářská přístavba od JV
- Obr. 75) – objekt A2, Z fasáda, J část od SV
- Obr. 76) – objekt A2, Z fasáda, J část od JV
- Obr. 77) – objekt A2, Z fasáda, detail okna v přízemí se sklepním okénkem
- Obr. 78) – objekt A1, sklep 001, vstup z nádvoří, od JV
- Obr. 79) – objekt A1, sklep 001, J část vstupního prostoru (klenba pod schodištěm)
- Obr. 80) - objekt A1, sklep 001, pohled od vstupu (od Z) do prostoru schodiště
- Obr. 81) – objekt A1, sklep 001, S stěna schodiště (nalevo špaleta vstupu z nádvoří) od JZ
- Obr. 82) – objekt A1, sklep 001, pohled shora (od Z) na stupně schodiště
- Obr. 83) – objekt A1, sklep 001, S stěna schodiště s okenní nikou (dole) a klenebním pasem (nahore), pohled od JZ
- Obr. 84) – objekt A1, sklep 001, S stěna schodiště, detail okenní niky, pohled od JZ

- Obr. 85) – objekt A1, sklep 001, S stěna schodiště, detail levé špalety okenní niky a rozšíření zdiva, pohled od J
- Obr. 86) – objekt A1, sklep 001, S stěna schodiště, situace nad okenní nikou
- Obr. 87) – objekt A1, sklep 001, V stěna schodiště, horní část
- Obr. 88) – objekt A1, sklep 001, V stěna schodiště, dolní část s průchodem do č. 002
- Obr. 89) - objekt A1, sklep 001, J stěna schodiště, detail bočního vstupu z přízemí, pohled od SZ
- Obr. 90) - objekt A1, sklep 001, pohled z dolní partie schodiště ke vstupní části (od V)
- Obr. 91) – objekt A1, sklep 001, pohled na klenbu nad schodištěm
- Obr. 92) – objekt A1, sklep 001, boční vstup, pohled od SV
- Obr. 93) – objekt A1, sklep 001, boční vstup, pohled od S
- Obr. 94) – objekt A1, sklep 001, boční vstup, pohled na dveře, vedoucí do přízemí
- Obr. 95) – objekt A1, sklep 001, boční vstup, pohled na klenbu nad schodištěm (S je napravo)
- Obr. 96) – objekt A1, sklep 001, boční vstup, detail klenby nad schodištěm (S je dolů)
- Obr. 97) – objekt A1, sklep 001, boční vstup, průhled ze schodiště do interiéru přízemí (místnost č. 103), pohled od S
- Obr. 98) – objekt A1, sklep 001, boční vstup, pohled od J, z prostoru přízemí (z místnosti č. 103)
- Obr. 99) - objekt A1, sklep 002, vstup ze schodiště místnosti č. 001 (od SV)
- Obr. 100) - objekt A1, sklep 002, S stěna (nalevo schodiště č. 001)
- Obr. 101) – objekt A1, sklep 002, V stěna se zadržným vstupem, od SZ
- Obr. 102) – objekt A1, sklep 002, příčka mezi prostory, od S
- Obr. 103) – objekt A1, sklep 002, J část, J stěna
- Obr. 104) – objekt A1, sklep 002, J část, pohled k Z
- Obr. 105) – objekt A1, sklep 002, J část, Z partie se sníženým stropem
- Obr. 106) – objekt A1, sklep 002, J část, Z partie, nika s okénkem na schodiště (č. 001), pohled od J
- Obr. 107) – objekt A1, sklep 002, J část, V stěna
- Obr. 108) – objekt A1, sklep 002, J část, dělicí příčka od JZ
- Obr. 109) - objekt A1, sklep 002, J část, V stěna
- Obr. 110) - objekt A1, sklep 002, J část, JV kout prostoru
- Obr. 111) – objekt A1, přízemí, místnost č. 101, Z část, pohled od S (ke vstupu z nádvoří), stav před odstraněním podhledu
- Obr. 112) – objekt A1, přízemí, místnost č. 101, Z část, pohled od S (ke vstupu z nádvoří), stav po odstranění podhledu

- Obr. 113) – objekt A1, přízemí, místnost č. 101, Z část, pohled od J (k místnosti č. 104), stav před odstraněním podhledu
- Obr. 114) – objekt A1, přízemí, místnost č. 101, Z část, pohled od J (k místnosti č. 104), stav po odstranění podhledu
- Obr. 115) – objekt A1, přízemí, místnost č. 101, Z část, Z stěna, detail výklenku s policemi, pohled od SV
- Obr. 116) – objekt A1, přízemí, místnost č. 101, J část, pohled od V, před odstraněním podhledu
- Obr. 117) – objekt A1, přízemí, místnost č. 101, J část, pohled od V, po odstranění podhledu
- Obr. 118) – objekt A1, přízemí, místnost č. 101, styk J a Z části chodby, pohled od SV, stav před odstraněním podhledu
- Obr. 119) - objekt A1, přízemí, místnost č. 101, J část, pohled od Z, po odstranění podhledu
- Obr. 120) - objekt A1, přízemí, místnost č. 101, J část, pohled do SV kouta u schodiště (schodiště vlevo), detail klenby a pasu
- Obr. 121) – objekt A1, přízemí, místnost č. 101, schodiště, Z rameno, pohled z 1. mezipodesty k J
- Obr. 122) – objekt A1, přízemí, místnost č. 101, schodiště, 1. mezipodesta od V
- Obr. 123) – objekt A1, přízemí, místnost č. 101, schodiště, Z rameno, okno nad 1. mezipodestou, pohled od JV
- Obr. 124) – objekt A1, přízemí, místnost č. 101, schodiště, S rameno, pohled z 2. na 1. mezipodestu
- Obr. 125) – objekt A1, přízemí, místnost č. 101, schodiště, 2. mezipodesta, pohled od J
- Obr. 126) – objekt A1, přízemí, místnost č. 101, schodiště, V rameno, pohled od J
- Obr. 127) – objekt A1, přízemí, místnost 102, vstup z chodby 101, od JV
- Obr. 128) – objekt A1, přízemí, místnost 102, vstup z chodby 101, od J
- Obr. 129) - objekt A1, přízemí, místnost 102, klenba v JV koutě
- Obr. 130) - objekt A1, přízemí, místnost 102, detail styku výsečí ve vrcholu klenby (S vpravo)
- Obr. 131) – objekt A1, přízemí, místnost 102, okno v S stěně, V část, od J
- Obr. 132) – objekt A1, přízemí, místnost 102, okno v S stěně, Z část, od J
- Obr. 133) – objekt A1, přízemí, místnost 102, náběh klenby v SZ koutě, pohled od V
- Obr. 134) – objekt A1, přízemí, místnost 103, vstup z chodby č. 101, pohled od Z
- Obr. 135) – objekt A1, přízemí, místnost 103, pohled od Z
- Obr. 136) – objekt A1, přízemí, místnost 103, vstup do sklepa 001 v S stěně, pohled od JZ
- Obr. 137) – objekt A1, přízemí, místnost 103, klenba v JV koutě
- Obr. 138) – objekt A1, přízemí, místnost 103, klenba v SV koutě
- Obr. 139) - objekt A1, přízemí, místnost 103, detail Z čele klenby, pohled zespodu (S vlevo)

- Obr. 140) - objekt A1, přízemí, místnost 104, vstup z místnosti č. 101, pohled od S
- Obr. 141) – objekt A1, přízemí, místnost 104, J stěna místnosti
- Obr. 142) – objekt A1, přízemí, místnost 104, vstup ve V stěně, pohled od SZ
- Obr. 143) – objekt A1, přízemí, místnost 104, detail Z stěny, pohled od SV
- Obr. 144) – objekt A1, přízemí, místnost 104, detail klenby (S dole)
- Obr. 145) – objekt A1, přízemí, místnost 104, detail S klenebního čela, pohled od J
- Obr. 146) – objekt A1, přízemí, místnost 105, pohled od S
- Obr. 147) – objekt A1, přízemí, místnost 105, detail klenby v SV koutě
- Obr. 148) – objekt A1, přízemí, místnost 105, S část V stěny, pohled od SZ
- Obr. 149) - objekt A1, přízemí, místnost 105, totéž, pohled do niky od JZ
- Obr. 150) - objekt A1, přízemí, místnost 105, V stěna, pohled od SZ
- Obr. 151) – objekt A1, přízemí, místnost 105, klenební patky na V stěně, pohled od S
- Obr. 152) – objekt A1, přízemí, místnost 105, V stěna, J část, pohled od SZ (nalevo vstup do č. 114)
- Obr. 153) – objekt A1, přízemí, místnost 105, V stěna, vstup do č. 114
- Obr. 154) – objekt A1, přízemí, místnost 105, V stěna, J část, pohled od SZ (nalevo vstup do č. 113)
- Obr. 155) – objekt A1, přízemí, místnost 105, V stěna, vstup do č. 113
- Obr. 156) – objekt A1, přízemí, místnost 105, J čelo místnosti
- Obr. 157) – objekt A1, přízemí, místnost 105, V stěna, vstup do č. 111, pohled od SZ
- Obr. 158) – objekt A1, přízemí, místnost 105, J stěna s oknem
- Obr. 159) - objekt A1, přízemí, místnost 105, J stěna, detail parapetu okna, pohled od SV
- Obr. 160) - objekt A1, přízemí, místnost 105, J stěna, vstup do č. 106
- Obr. 161) – objekt A1, přízemí, místnost 105, detail klenby v JZ koutě
- Obr. 162) – objekt A1, přízemí, místnost 105, celkový pohled od J
- Obr. 163) – objekt A1, přízemí, místnost 105, Z stěna, pohled od JV (nalevo vstup do č. 106)
- Obr. 164) – objekt A1, přízemí, místnost 105, Z stěna, pohled od JV (nalevo vstup do č. 118)
- Obr. 165) – objekt A1, přízemí, místnost 105, S část místnosti od J
- Obr. 166) – objekt A1, přízemí, místnost 105, SZ kout místnosti
- Obr. 167) – objekt A1, přízemí, místnost 105, celkový pohled od S po vystěhování nábytku (srov. obr. č. 146)
- Obr. 168) – objekt A1, přízemí, místnost 106, vstup do místnosti z č. 105, pohled od V
- Obr. 169) - objekt A1, přízemí, místnost 106, Z stěna místnosti, nalevo vstup z venku

- Obr. 170) - objekt A1, přízemí, místnost 106, J stěna se vstupními dveřmi od SV
- Obr. 171) – objekt A1, přízemí, místnost 106, J stěna, vstupní dveře od S
- Obr. 172) – objekt A1, přízemí, místnost 106, J stěna, vstupní dveře, detail
- Obr. 173) – objekt A1, přízemí, místnost 106, J stěna, vstupní dveře, detail
- Obr. 174) – objekt A1, přízemí, místnost 106, J stěna, vstupní dveře, detail
- Obr. 175) – objekt A1, přízemí, místnost 106, J stěna, vstupní dveře, detail
- Obr. 176) – objekt A1, přízemí, místnost 106, J stěna, vstupní dveře, detail
- Obr. 177) – objekt A1, přízemí, místnost 106, J stěna, vstupní dveře, detail
- Obr. 178) – objekt A1, přízemí, místnost 106, V stěna s průchodem do č. 105
- Obr. 179) - objekt A1, přízemí, místnost 106, detail klenby (S nahoře)
- Obr. 180) - objekt A1, přízemí, místnost 107, vstup z č. 104, od JZ
- Obr. 181) – objekt A1, přízemí, místnost 107, V stěna
- Obr. 182) – objekt A1, přízemí, místnost 107, J stěna, detail klenebního pasu
- Obr. 183) – objekt A1, přízemí, místnost 107, Z stěna
- Obr. 184) – objekt A1, přízemí, místnost 107, S stěna, detail klenebního pasu
- Obr. 185) – objekt A1, přízemí, místnost 108, V stěna
- Obr. 186) – objekt A1, přízemí, místnost 108, J stěna s patou klenby
- Obr. 187) – objekt A1, přízemí, místnost 108, Z stěna, horní část
- Obr. 188) – objekt A1, přízemí, místnost 108, Z stěna, horní část, od JV
- Obr. 189) - objekt A1, přízemí, místnost 108, S stěna, horní část
- Obr. 190) - objekt A1, přízemí, místnost 109, vstupní místnost od SV, napravo vstup do č. 110
- Obr. 191) – objekt A1, přízemí, místnost 109, V stěna
- Obr. 192) – objekt A1, přízemí, místnost 109, JV kout s klenbou
- Obr. 193) – objekt A1, přízemí, místnost 109, JZ kout
- Obr. 194) – objekt A1, přízemí, místnost 109, Z stěna
- Obr. 195) – objekt A1, přízemí, místnost 109, S stěna
- Obr. 196) – objekt A1, přízemí, místnost 109, dveře ze vstupní místnůstky, pohled od J
- Obr. 197) – objekt A1, přízemí, místnost 109, vstupní místnůstka, SV kout s klenbou
- Obr. 198) – objekt A1, přízemí, místnost 109, vstupní místnůstka, Z stěna
- Obr. 199) - objekt A1, přízemí, místnost 110, JZ kout
- Obr. 200) - objekt A1, přízemí, místnost 110, V stěna

- Obr. 201) – objekt A1, přízemí, místnost 110, J stěna s oknem
- Obr. 202) – objekt A1, přízemí, místnost 110, JZ kout
- Obr. 203) - objekt A1, přízemí, místnost 110, Z stěna, horní část
- Obr. 204) – objekt A1, přízemí, místnost 110, SZ kout
- Obr. 205) – objekt A1, přízemí, místnost 111, vstup z č. 105, pohled od Z
- Obr. 206) – objekt A1, přízemí, místnost 111, V stěna
- Obr. 207) – objekt A1, přízemí, místnost 111, SV kout
- Obr. 208) – objekt A1, přízemí, místnost 111, JV kout
- Obr. 209) - objekt A1, přízemí, místnost 111, Z stěna
- Obr. 210) - objekt A1, přízemí, místnost 112, pohled od Z
- Obr. 211) – objekt A1, přízemí, místnost 112, SV kout s větracím otvorem
- Obr. 212) – objekt A1, přízemí, místnost 112, Z část S stěny, pohled od JV
- Obr. 213) – objekt A1, přízemí, místnost 112, pohled od V
- Obr. 214) – objekt A1, přízemí, místnost 112, detail vstupu v Z stěně
- Obr. 215) – objekt A1, přízemí, místnost 113, vstup z č. 105, pohled od Z
- Obr. 216) – objekt A1, přízemí, místnost 113, pohled od Z
- Obr. 217) – objekt A1, přízemí, místnost 113, J stěna od SZ
- Obr. 218) – objekt A1, přízemí, místnost 113, Z stěna
- Obr. 219) - objekt A1, přízemí, místnost 114, vstup z č. 105, pohled od Z
- Obr. 220) - objekt A1, přízemí, místnost 114, JV kout místnosti
- Obr. 221) – objekt A1, přízemí, místnost 115, pohled od Z
- Obr. 222) – objekt A1, přízemí, místnost 115, pohled od V
- Obr. 223) – objekt A1, přízemí, místnost 116, pohled od Z
- Obr. 224) – objekt A1, přízemí, místnost 116, pohled od V
- Obr. 225) – objekt A1, přízemí, místnost 117, V stěna od JZ
- Obr. 226) – objekt A1, přízemí, místnost 117, JZ kout místnosti
- Obr. 227) – objekt A1, přízemí, místnost 118, vstup z č. 105, pohled od V
- Obr. 228) – objekt A1, přízemí, místnost 118, J stěna
- Obr. 229) - objekt A1, přízemí, místnost 118, Z stěna od JV
- Obr. 230) - objekt A1, přízemí, místnost 118, Z stěna, J okno
- Obr. 231) – objekt A1, přízemí, místnost 118, Z stěna, pohled od SV

- Obr. 132) – objekt A1, přízemí, místnost 118, S stěna
- Obr. 233) – objekt A1, přízemí, místnost 118, V stěna, pohled od SZ
- Obr. 234) – objekt A1, přízemí, místnost 118, JV kout místnosti, vlevo vstup z č. 105
- Obr. 235) – objekt A1, přízemí, místnost 119, S stěna
- Obr. 236) – objekt A1, přízemí, místnost 119, S stěna
- Obr. 237) – objekt A1, přízemí, místnost 119, S stěna po vyklizení
- Obr. 238) – objekt A1, přízemí, místnost 119, Z stěna od JV
- Obr. 239) - objekt A1, přízemí, místnost 119, Z stěna od JV
- Obr. 240) - objekt A1, přízemí, místnost 119, Z stěna
- Obr. 241) – objekt A1, přízemí, místnost 119, J stěna
- Obr. 242) – objekt A1, přízemí, místnost 119, J stěna po vyklizení
- Obr. 243) – objekt A1, přízemí, místnost 119, V stěna
- Obr. 244) – objekt A1, přízemí, místnost 120, J stěna, stav před vyklizením
- Obr. 245) – objekt A1, přízemí, místnost 120, J stěna, stav po vyklizení
- Obr. 246) – objekt A1, přízemí, místnost 120, JZ kout místnosti
- Obr. 247) – objekt A1, přízemí, místnost 120, Z stěna, pohled od SV
- Obr. 248) – objekt A1, přízemí, místnost 120, Z stěna, stav po vyklizení, pohled od V
- Obr. 249) - objekt A1, přízemí, místnost 120, SV kout místnosti
- Obr. 250) - objekt A1, přízemí, místnost 120, S stěna po vyklizení
- Obr. 251) – objekt A1, přízemí, místnost 120, V stěna, detail vstupu z chodby č. 101
- Obr. 252) – objekt A1, přízemí, místnost 120, V stěna, pohled od SZ
- Obr. 253) – objekt A1, patro, místnost 201, SV část, vstup z objektu A2, pohled od S
- Obr. 254) – objekt A1, patro, místnost 201, SV část, Z stěna s francouzským oknem, pohled od SV (srov. obr. 68)
- Obr. 255) – objekt A1, patro, místnost 201, SV část, V stěna se vstupem, pohled od JZ
- Obr. 256) – objekt A1, patro, místnost 201, SV část, průchod v J stěně do J části prostoru
- Obr. 257) – objekt A1, patro, místnost 201, V část, pohled od S
- Obr. 258) – objekt A1, patro, místnost 201, V část, J stěna s oknem
- Obr. 259) - objekt A1, patro, místnost 201, V část, pohled od J (nalevo prostor schodiště)
- Obr. 260) - objekt A1, patro, místnost 201, Z část, pohled od JV
- Obr. 261) – objekt A1, patro, místnost 201, Z část, detail paty záklenku průchodu mezi V a Z částí, pohled od JV

- Obr. 262) – objekt A1, patro, místnost 201, Z část, pohled od V
- Obr. 263) – objekt A1, patro, místnost 201, Z část, pohled od SV
- Obr. 264) – objekt A1, patro, místnost 201, Z část, J stěna, pohled od SV
- Obr. 265) – objekt A1, patro, místnost 201, Z část, pohled od J na V rameno schodiště
- Obr. 266) – objekt A1, patro, místnost 201, Z část, pohled od Z
- Obr. 267) – objekt A1, patro, místnost 201, Z část, J stěna, pohled od SZ
- Obr. 268) – objekt A1, patro, místnost 201, Z část, pohled od J na Z rameno schodiště, vedoucí do 2. patra
- Obr. 269) - objekt A1, patro, místnost 201, Z část, pohled od J na mezipodestu, na kterou ústí Z rameno schodiště, vedoucí do 2. patra
- Obr. 270) - objekt A1, patro, místnost 201, Z část, pohled od S na výstupní rameno schodiště, vedoucí do 2. patra
- Obr. 271) – objekt A1, patro, místnost 201, Z část, pohled od S na výstupní rameno schodiště, vedoucí do 2. patra
- Obr. 272) – objekt A1, patro, místnost 202, vstup z chodby č. 201, pohled od S
- Obr. 273) – objekt A1, patro, místnost 202, J stěna, pohled od SV
- Obr. 274) – objekt A1, patro, místnost 202, Z stěna
- Obr. 275) – objekt A1, patro, místnost 202, V stěna
- Obr. 276) – objekt A1, patro, místnost 203, pohled od V
- Obr. 277) – objekt A1, patro, místnost 203, J stěna, pohled od SV
- Obr. 278) – objekt A1, patro, místnost 203, pohled od Z
- Obr. 279) - objekt A1, patro, místnost 203, vstup z chodby č. 204, pohled od Z
- Obr. 280) - objekt A1, patro, místnost 204, pohled od S
- Obr. 281) – objekt A1, patro, místnost 204, pohled od J
- Obr. 282) – objekt A1, patro, místnost 204, V stěna od JZ
- Obr. 283) – objekt A1, patro, místnost 205, pohled od V
- Obr. 284) – objekt A1, patro, místnost 205, Z stěna, detail nadpraží vstupu do místnosti č. 207
- Obr. 285) – objekt A1, patro, místnost 205, JZ kout místnosti
- Obr. 286) – objekt A1, patro, místnost 205, okno v J stěně, pohled od S
- Obr. 287) – objekt A1, patro, místnost 205, pohled od Z
- Obr. 288) – objekt A1, patro, místnost 205, SV kout místnosti, nalevo okno v S stěně
- Obr. 289) - objekt A1, patro, místnost 205, S stěna, pohled od JZ

- Obr. 290) - objekt A1, patro, místnost 205, S stěna, průchod do č. 204 (napravo), pohled od JV
- Obr. 291) – objekt A1, patro, místnost 206, vstup z chodby č. 204, pohled od Z
- Obr. 292) – objekt A1, patro, místnost 206, pohled od J
- Obr. 293) – objekt A1, patro, místnost 206, detail římsy v SZ koutě
- Obr. 294) – objekt A1, patro, místnost 206, pohled od S
- Obr. 295) – objekt A1, patro, místnost 207, vstup z chodby č. 204, pohled od V
- Obr. 296) – objekt A1, patro, místnost 207, JZ kout
- Obr. 297) – objekt A1, patro, místnost 207, Z stěna, pohled od SV
- Obr. 298) – objekt A1, patro, místnost 207, J stěna, pohled od SZ
- Obr. 299) - objekt A1, patro, místnost 207, V stěna se vstupy do místností č. 204 (vlevo) a 205 (vpravo)
- Obr. 300) - objekt A1, patro, místnost 207, S stěna, pohled od JV
- Obr. 301) – objekt A1, patro, místnost 208, pohled od V
- Obr. 302) – objekt A1, patro, místnost 208, JZ kout
- Obr. 303) – objekt A1, patro, místnost 208, pohled od Z
- Obr. 304) – objekt A1, patro, místnost 209, pohled od V
- Obr. 305) – objekt A1, patro, místnost 209, pohled od Z
- Obr. 306) – objekt A1, patro, místnost 210, vstup z chodby č. 204, pohled od JV
- Obr. 307) – objekt A1, patro, místnost 210, pohled od V
- Obr. 308) – objekt A1, patro, místnost 210, pohled od Z
- Obr. 309) - objekt A1, patro, místnost 211, vstup z chodby č. 204, pohled od JV
- Obr. 310) - objekt A1, patro, místnost 211, pohled od J do S části
- Obr. 311) – objekt A1, patro, místnost 211, Z stěna, vstup do místnosti č. 212, pohled od JV
- Obr. 312) – objekt A1, patro, místnost 211, V část, pohled od Z
- Obr. 313) – objekt A1, patro, místnost 211, V část, pohled od SZ
- Obr. 314) – objekt A1, patro, místnost 211, A - V část, pohled od JZ, B – detail teracové podlahy u J stěny místnosti (S napravo)
- Obr. 315) – objekt A1, patro, místnost 212, pohled od V
- Obr. 316) – objekt A1, patro, místnost 212, pohled od Z
- Obr. 317) – objekt A1, patro, místnost 213, pohled od JZ na trojici vstupů z chodby č. 211
- Obr. 318) – objekt A1, patro, místnost 213, Z část, pohled od J
- Obr. 319) - objekt A1, patro, místnost 213, Z část, prostor za výtahovou šachtou, pohled od V

- Obr. 320) - objekt A1, patro, místnost 213, střední část, pohled od J
- Obr. 321) – objekt A1, patro, místnost 213, V část, pohled od J
- Obr. 322) – objekt A1, patro, místnost 213, S stěna, detail záklenku okna
- Obr. 323) – objekt A1, 2. patro, místnost 301, Z stěna
- Obr. 324) – objekt A1, 2. patro, místnost 301, J stěna se vstupem do č. 303, pohled od SV
- Obr. 325) – objekt A1, 2. patro, místnost 301, V stěna
- Obr. 326) – objekt A1, 2. patro, místnost 301, Z rameno schodiště, vedoucího do 3. patra, pohled od J
- Obr. 327) – objekt A1, 2. patro, místnost 301, V rameno schodiště, vedoucího do 3. patra, pohled od S
- Obr. 328) – objekt A1, 2. patro, místnost 302, V část, pohled od V
- Obr. 329) - objekt A1, 2. patro, místnost 302, V část, pohled od Z
- Obr. 330) – objekt A1, 2. patro, místnost 302, V část, pohled od J do S části
- Obr. 331) – objekt A1, 2. patro, místnost 302, V část, S stěna, pohled od JZ
- Obr. 332) – objekt A1, 2. patro, místnost 302, V část, S stěna, vstup do střední části místnosti č. 307
- Obr. 333) – objekt A1, 2. patro, místnost 302, S část, V stěna od JZ
- Obr. 334) – objekt A1, 2. patro, místnost 302, S část, SZ kout
- Obr. 335) – objekt A1, 2. patro, místnost 302, S část, SZ kout, detail
- Obr. 336) – objekt A1, 2. patro, místnost 302, S část, pohled od S
- Obr. 337) – objekt A1, 2. patro, místnost 303, vstup z chodby č. 301, pohled od SV
- Obr. 338) – objekt A1, 2. patro, místnost 303, J stěna
- Obr. 339) - objekt A1, 2. patro, místnost 303, Z stěna
- Obr. 340) – objekt A1, 2. patro, místnost 303, S stěna
- Obr. 341) – objekt A1, 2. patro, místnost 303, V stěna
- Obr. 342) – objekt A1, 2. patro, místnost 304, vstup z chodby č. 302, pohled od S
- Obr. 343) – objekt A1, 2. patro, místnost 304, J stěna od SV
- Obr. 344) – objekt A1, 2. patro, místnost 304, SV kout místnosti
- Obr. 345) – objekt A1, 2. patro, místnost 305, vstup z chodby č. 302, pohled od SV
- Obr. 346) – objekt A1, 2. patro, místnost 305, J stěna
- Obr. 347) – objekt A1, 2. patro, místnost 305, S stěna
- Obr. 348) – objekt A1, 2. patro, místnost 306, vstup z chodby č. 302, pohled od J
- Obr. 349) - objekt A1, 2. patro, místnost 306, S stěna

- Obr. 350) – objekt A1, 2. patro, místnost 306, JV kout místnosti
- Obr. 351) – objekt A1, 2. patro, místnost 306, pohled od S
- Obr. 352) – objekt A1, 2. patro, místnost 307, Z část, pohled od J
- Obr. 353) – objekt A1, 2. patro, místnost 307, Z část, S stěna, pohled od JV
- Obr. 354) – objekt A1, 2. patro, místnost 307, střední část, pohled od J
- Obr. 355) – objekt A1, 2. patro, místnost 307, V část, pohled od J
- Obr. 356) – objekt A1, 2. patro, místnost 308, vstup z chodby č. 302, pohled od JV
- Obr. 357) – objekt A1, 2. patro, místnost 308, Z stěna
- Obr. 358) – objekt A1, 2. patro, místnost 308, V stěna
- Obr. 359) - objekt A1, 2. patro, místnost 309, vstup z chodby č. 302, pohled od V
- Obr. 360) – objekt A1, 2. patro, místnost 309, Z stěna
- Obr. 361) – objekt A1, 2. patro, místnost 309, V stěna
- Obr. 362) – objekt A1, 2. patro, místnost 310, vstup z chodby č. 314, pohled od V
- Obr. 363) – objekt A1, 2. patro, místnost 310, Z stěna
- Obr. 364) – objekt A1, 2. patro, místnost 310, V stěna
- Obr. 365) – objekt A1, 2. patro, místnost 311, vstup z chodby č. 314, pohled od V
- Obr. 366) – objekt A1, 2. patro, místnost 311, Z stěna
- Obr. 367) – objekt A1, 2. patro, místnost 311, V stěna
- Obr. 368) – objekt A1, 2. patro, místnost 312, vstup z chodby č. 314, pohled od V
- Obr. 369) - objekt A1, 2. patro, místnost 312, Z stěna
- Obr. 370) – objekt A1, 2. patro, místnost 312, V stěna
- Obr. 371) – objekt A1, 2. patro, místnost 313, vstup z chodby č. 314 (vpravo), pohled od SV
- Obr. 372) – objekt A1, 2. patro, místnost 313, Z stěna
- Obr. 373) – objekt A1, 2. patro, místnost 313, J stěna
- Obr. 374) – objekt A1, 2. patro, místnost 313, SV kout místnosti
- Obr. 375) – objekt A1, 2. patro, místnost 314, vstup z chodby č. 320, pohled od S
- Obr. 376) – objekt A1, 2. patro, místnost 314, pohled od S
- Obr. 377) – objekt A1, 2. patro, místnost 314, pohled od J
- Obr. 378) – objekt A1, 2. patro, místnost 315, vstup z chodby č. 314, pohled od S
- Obr. 379) - objekt A1, 2. patro, místnost 315, pohled od S
- Obr. 380) - objekt A1, 2. patro, místnost 315, pohled od J

- Obr. 381) – objekt A1, 2. patro, místnost 315, J část V stěny, vstup do č. 316, pohled od Z
- Obr. 382) – objekt A1, 2. patro, místnost 316, pohled od Z
- Obr. 383) – objekt A1, 2. patro, místnost 316, J stěna, horní část, pohled od SZ
- Obr. 384) – objekt A1, 2. patro, místnost 316, J stěna, dolní část, pohled od SZ
- Obr. 385) – objekt A1, 2. patro, místnost 316, J stěna, horní část, levá (V) partie, původní exteriérové omítky
- Obr. 386) – objekt A1, 2. patro, místnost 316, J stěna, horní část, levá (V) partie, původní exteriérové omítky, detail
- Obr. 387) – objekt A1, 2. patro, místnost 316, J stěna, horní část, pravá (Z) partie, původní exteriérové omítky
- Obr. 388) – objekt A1, 3. patro, místnost 401, Z rameno schodiště, vedoucího z 2. patra (srov. č. 301), pohled od J
- Obr. 389) - objekt A1, 3. patro, místnost 401, prostor mezipodesty, S stěna od JZ
- Obr. 390) - objekt A1, 3. patro, místnost 401, výstupní rameno schodiště do 3. patra, pohled od S
- Obr. 391) – objekt A1, 3. patro, místnost 401, pohled do chodby od V
- Obr. 392) – objekt A1, 3. patro, místnost 402, pohled od S
- Obr. 393) – objekt A1, 3. patro, místnost 403, pohled od S
- Obr. 394) – objekt A1, 3. patro, místnost 404, vstup z chodby č. 401, pohled od S
- Obr. 395) – objekt A1, 3. patro, místnost 404, pohled od S
- Obr. 396) – objekt A1, 3. patro, místnost 405, vstup z chodby č. 401, pohled od JZ
- Obr. 397) – objekt A1, 3. patro, místnost 405, Z část, pohled od J
- Obr. 398) – objekt A1, 3. patro, místnost 405, V část, pohled od JZ
- Obr. 399) - objekt A1, 3. patro, místnost 405, J část, detail rubu stropu schodiště, pohled od Z
- Obr. 400) - objekt A1, 3. patro, místnost 405, J část (nad chodbou), od SV
- Obr. 401) – objekt A1, 3. patro, místnost 406, vstup z chodby č. 401, pohled od JZ
- Obr. 402) – objekt A1, 3. patro, místnost 406, pohled od J
- Obr. 403) – objekt A1, 3. patro, místnost 407, vstup z chodby č. 401, pohled od JZ
- Obr. 404) – objekt A1, 3. patro, místnost 407, pohled od J
- Obr. 405) – objekt A1, 3. patro, místnost 408 (půda), vstup z chodby č. 401, pohled od V
- Obr. 406) – objekt A1, 3. patro, místnost 408 (půda), Z trakt, pohled od S
- Obr. 407) – objekt A1, 3. patro, místnost 408 (půda), Z trakt, pohled od S (Z část)
- Obr. 408 – objekt A1, 3. patro, místnost č. 408 (půda), Z trakt, J část, pohled od S

- Obr. 409) – objekt A1, 3. patro, místnost 408 (půda), Z trakt, JV kout
- Obr. 410) - objekt A1, 3. patro, místnost 408 (půda), Z trakt, pohled od J
- Obr. 411) - objekt A1, 3. patro, místnost 408 (půda), Z trakt, vikýřové okno, pohled od V
- Obr. 412) – objekt A1, 3. patro, místnost 408 (půda), Z trakt, S část, pohled od J
- Obr. 413) – objekt A1, 3. patro, místnost 408 (půda), Z trakt, S část, detail vikýře od J
- Obr. 414) – objekt A1, 3. patro, místnost 408 (půda), V trakt, pohled od Z
- Obr. 415) – objekt A1, 3. patro, místnost 408 (půda), V trakt, schodiště ve výtahové šachtě, pohled od J
- Obr. 416) – objekt A2, sklepy, místnost č. 001, vstup z chodby č. 101, pohled od SZ
- Obr. 417) – objekt A2, sklepy, místnost č. 001, vstup z chodby č. 101, pohled od JZ
- Obr. 418) – objekt A2, sklepy, místnost č. 001, vstup z chodby č. 101, horní část, pohled od SV
- Obr. 419) – objekt A2, sklepy, místnost č. 001, vstup z chodby č. 101, dolní část, pohled od V
- Obr. 420) - objekt A2, sklepy, místnost č. 001, Z rameno schodiště, pohled od J
- Obr. 421) - objekt A2, sklepy, místnost č. 001, S stěna, horní část
- Obr. 422) – objekt A2, sklepy, místnost č. 001, S stěna, detail horní části
- Obr. 423) – objekt A2, sklepy, místnost č. 001, Z stěna, detail okénka v S části, pohled od V
- Obr. 424) – objekt A2, sklepy, místnost č. 001, Z rameno schodiště, pohled od S
- Obr. 425) – objekt A2, sklepy, místnost č. 001, Z rameno schodiště, pohled od SZ
- Obr. 426) – objekt A2, sklepy, místnost č. 001, S rameno schodiště, pohled od Z
- Obr. 427) – objekt A2, sklepy, místnost č. 001, podesta mezi Z a S ramenem schodiště, pohled od V
- Obr. 428) – objekt A2, sklepy, místnost č. 001, S rameno schodiště, pohled od V
- Obr. 429) - objekt A2, sklepy, místnost č. 002, pohled od S
- Obr. 430) - objekt A2, sklepy, místnost č. 002, J čelo místnosti
- Obr. 431) – objekt A2, sklepy, místnost č. 002, J čelo, levá spodní partie
- Obr. 432) – objekt A2, sklepy, místnost č. 002, J čelo, pravá spodní partie
- Obr. 433) – objekt A2, sklepy, místnost č. 002, Z stěna od JV
- Obr. 434) – objekt A2, sklepy, místnost č. 002, Z stěna od SV
- Obr. 435) – objekt A2, sklepy, místnost č. 002, SZ kout místnosti se vstupem z č. 001 (vlevo)
- Obr. 436) – objekt A2, sklepy, místnost č. 002, Z stěna, pravá špaleta vstupu z č. 001 s e železnou skobou
- Obr. 437) – objekt A2, sklepy, místnost č. 002, Z stěna, levá špaleta vstupu z č. 001 s e železnou skobou

- Obr. 438) – objekt A2, sklepy, místnost č. 002, S čelo místnosti
- Obr. 439) - objekt A2, sklepy, místnost č. 002, V stěna, pohled od JZ
- Obr. 440) – objekt A2, sklepy, místnost č. 002, SV kout s oknem ve V stěně
- Obr. 441) – objekt A2, sklepy, místnost č. 002, SV kout s oknem ve V stěně
- Obr. 442) – objekt A2, sklepy, místnost č. 002, V stěna, okno
- Obr. 443) – objekt A2, sklepy, místnost č. 002, V stěna, okno, detail levé špalety
- Obr. 444) – objekt A2, sklepy, místnost č. 002, V stěna, okno, detail pravé špalety
- Obr. 445) – objekt A2, sklepy, místnost č. 002, V stěna, okno, průhled nikou
- Obr. 446) – objekt A2, sklepy, místnost č. 002, V stěna, okno, průhled nikou
- Obr. 447) – objekt A2, sklepy, místnost č. 003, pohled od S
- Obr. 448) – objekt A2, sklepy, místnost č. 003, JZ kout, napravo Z stěna
- Obr. 449) - objekt A2, sklepy, místnost č. 003, SZ kout, nalevo Z stěna
- Obr. 450) - objekt A2, sklepy, místnost č. 003, pohled od J
- Obr. 451) – objekt A2, sklepy, místnost č. 003, S čelo
- Obr. 452) – objekt A2, sklepy, místnost č. 003, S čelo, detail levé části se zazděným otvorem
- Obr. 453) – objekt A2, sklepy, místnost č. 003, S čelo, zazděný otvor, pohled od J (nalevo levá špaleta otvoru)
- Obr. 454) – objekt A2, sklepy, místnost č. 003, S čelo, zazděný otvor, pohled od JZ, napravo pravá špaleta otvoru)
- Obr. 455) – objekt A2, sklepy, místnost č. 003, V stěna, pohled od SZ
- Obr. 456) – objekt A2, sklepy, místnost č. 003, V stěna, pohled od JZ
- Obr. 457) – objekt A2, sklepy, místnost č. 003, detail klenby, pohled od S
- Obr. 458) – objekt A2, přízemí, místnost č. 101, J část, pohled od Z
- Obr. 459) - objekt A2, přízemí, místnost č. 101, J část, J stěna, pohled od SZ
- Obr. 460) - objekt A2, přízemí, místnost č. 101, J část, pohled od SV (nalevo vstup do č. 102, napravo vstup z nádvoří)
- Obr. 461) – objekt A2, přízemí, místnost č. 101, J část, pohled od V
- Obr. 462) – objekt A2, přízemí, místnost č. 101, J část, SZ kout místnosti
- Obr. 463) – objekt A2, přízemí, místnost č. 101, J část, klenba (S vlevo)
- Obr. 464) – objekt A2, přízemí, místnost č. 101, S část, pohled od J
- Obr. 465) – objekt A2, přízemí, místnost č. 101, S část, Z stěna od JV
- Obr. 466) – objekt A2, přízemí, místnost č. 101, S část, okno v Z stěně od JV

- Obr. 467) – objekt A2, přízemí, místnost č. 101, S část, okno v Z stěně, pohled od SV
- Obr. 468) – objekt A2, přízemí, místnost č. 101, S část, pohled od okna k J
- Obr. 469) - objekt A2, přízemí, místnost č. 101, S část, detail klenby, pohled od S
- Obr. 470) - objekt A2, přízemí, místnost č. 101, S část, zrušené schodiště, pohled od S
- Obr. 471) – objekt A2, přízemí, místnost č. 101, S část, V stěna, situace u paty schodiště
- Obr. 432) – objekt A2, přízemí, místnost č. 101, S část, V stěna, situace u paty schodiště
- Obr. 473) – objekt A2, přízemí, místnost č. 101, S část, V stěna, situace u paty schodiště
- Obr. 474) – objekt A2, přízemí, místnost č. 101, S část, V stěna, V rameno schodiště, pohled od S
- Obr. 475) – objekt A2, přízemí, místnost č. 101, S část, V stěna, mezipodesta schodiště, pohled od S
- Obr. 476) – objekt A2, přízemí, místnost č. 101, S část, V stěna, mezipodesta schodiště, pohled od V
- Obr. 477) – objekt A2, přízemí, místnost č. 101, S část, V stěna, zrušené Z rameno schodiště, pohled od JV
- Obr. 478) – objekt A2, přízemí, místnost č. 101, S část, V rameno schodiště, pohled od J
- Obr. 479) - objekt A2, přízemí, místnost č. 101, S část, Pohled od J
- Obr. 480) - objekt A2, přízemí, místnost č. 101, S část, detail křídla přepážky, pohled od SV
- Obr. 481) – objekt A2, přízemí, místnost č. 101, S část, přepážka, detail kování
- Obr. 482) – objekt A2, přízemí, místnost č. 101, S část, přepážka, detail číselného označení dveří
- Obr. 483) – objekt A2, přízemí, místnost č. 101, S část, partie za přepážkou, pohled od Z
- Obr. 484) – objekt A2, přízemí, místnost č. 101, S část, partie za přepážkou, pohled od J
- Obr. 485) – objekt A2, přízemí, místnost č. 101, S část, partie za přepážkou, pohled od V (vstup na nádvoří)
- Obr. 486) – objekt A2, přízemí, místnost č. 101, S část, detail klenby nad přepážkou, pohled od JZ
- Obr. 487) – objekt A2, přízemí, místnost č. 102, pohled od S
- Obr. 488) – objekt A2, přízemí, místnost č. 102, V stěna
- Obr. 489) - objekt A2, přízemí, místnost č. 102, V stěna, detail klenby
- Obr. 490) - objekt A2, přízemí, místnost č. 102, Z stěna
- Obr. 491) – objekt A2, přízemí, místnost č. 102, Z stěna, detail klenby
- Obr. 492) – objekt A2, přízemí, místnost č. 102, S stěna
- Obr. 493) – objekt A2, přízemí, místnost č. 102, S stěna, detail klenby
- Obr. 494) – objekt A2, přízemí, místnost č. 103, J stěna od SZ
- Obr. 495) – objekt A2, přízemí, místnost č. 103, V stěna
- Obr. 496) – objekt A2, přízemí, místnost č. 103, V stěna, detail okenní niky

- Obr. 497) – objekt A2, přízemí, místnost č. 103, S stěna od JV
- Obr. 498) – objekt A2, přízemí, místnost č. 103, Z stěna od SV
- Obr. 499) - objekt A2, přízemí, místnost č. 103, detail klenby (S napravo)
- Obr. 500) - objekt A2, přízemí, místnost č. 104, J část, S stěna
- Obr. 501) – objekt A2, přízemí, místnost č. 104, J část, S stěna, levá část
- Obr. 502) – objekt A2, přízemí, místnost č. 104, J část, S stěna, pravá část
- Obr. 503) – objekt A2, přízemí, místnost č. 104, J část, V stěna
- Obr. 504) – objekt A2, přízemí, místnost č. 104, J část, V stěna, detail klenby nad oknem
- Obr. 505) – objekt A2, přízemí, místnost č. 104, J část, J stěna, levá část
- Obr. 506) – objekt A2, přízemí, místnost č. 104, J část, J stěna, pravá část (s průchodem do č. 303)
- Obr. 507) – objekt A2, přízemí, místnost č. 104, J část, Z stěna
- Obr. 508) – objekt A2, přízemí, místnost č. 104, J část, Z stěna, detail paty klenby
- Obr. 509) - objekt A2, přízemí, místnost č. 104, S část, J stěna
- Obr. 510) - objekt A2, přízemí, místnost č. 104, S část, V stěna od JZ
- Obr. 511) – objekt A2, přízemí, místnost č. 104, S část, S stěna, levá část
- Obr. 512) – objekt A2, přízemí, místnost č. 104, S část, S stěna, pravá část
- Obr. 513) – objekt A2, přízemí, místnost č. 104, S část, Z stěna
- Obr. 514) – objekt A2, přízemí, místnost č. 104, S část, detail klenby (S dole)
- Obr. 515) – objekt A2, přízemí, místnost č. 105, S stěna s průchodem do místnosti č. 106
- Obr. 516) – objekt A2, přízemí, místnost č. 105, S stěna, pohled od JV
- Obr. 517) – objekt A2, přízemí, místnost č. 105, V stěna, pohled od JZ
- Obr. 518) – objekt A2, přízemí, místnost č. 105, V stěna, detail levé špalety okna
- Obr. 519) - objekt A2, přízemí, místnost č. 105, V stěna, detail pravé špalety okna
- Obr. 520) - objekt A2, přízemí, místnost č. 105, J stěna
- Obr. 521) – objekt A2, přízemí, místnost č. 105, JZ kout místnosti, Napravo vstup z chodby č. 101
- Obr. 522) – objekt A2, přízemí, místnost č. 105, Z stěna
- Obr. 523) – objekt A2, přízemí, místnost č. 105, Z stěna, detail vstupu z chodby č. 101
- Obr. 524) – objekt A2, přízemí, místnost č. 106, S stěna od JV
- Obr. 525) – objekt A2, přízemí, místnost č. 106, S stěna, zaslepená nika v Z části
- Obr. 526) – objekt A2, přízemí, místnost č. 106, S stěna, zaslepená nika v Z části, detail
- Obr. 527) – objekt A2, přízemí, místnost č. 106, S stěna, zaslepená nika v Z části, detail, pohled od JZ

- Obr. 528) – objekt A2, přízemí, místnost č. 106, S stěna, vstup do č. 107 ve V části
- Obr. 529) - objekt A2, přízemí, místnost č. 106, Z stěna
- Obr. 530) - objekt A2, přízemí, místnost č. 106, Z stěna, S partie se vstupem na chodbu č. 109
- Obr. 531) – objekt A2, přízemí, místnost č. 106, Z stěna, S partie se vstupem na chodbu č. 109, detail
- Obr. 532) – objekt A2, přízemí, místnost č. 106, Z stěna, J partie, pohled od SV
- Obr. 533) – objekt A2, přízemí, místnost č. 106, J stěna
- Obr. 534) – objekt A2, přízemí, místnost č. 106, V stěna
- Obr. 535) – objekt A2, přízemí, místnost č. 106, V stěna, detail klenby
- Obr. 536) – objekt A2, přízemí, místnost č. 106, V stěna, levé okno, detail pravé špalety s okosením a výstupem ústředního topení od SZ
- Obr. 537) – objekt A2, přízemí, místnost č. 106, Z stěna, pravé okno, detail levé špalety s okosením, pohled od JZ
- Obr. 538) – objekt A2, přízemí, místnost č. 107, vstup z místnosti č. 106, pohled od J
- Obr. 539) - objekt A2, přízemí, místnost č. 107, Z část, pohled od V
- Obr. 540) - objekt A2, přízemí, místnost č. 107, V část, pohled od Z
- Obr. 541) – objekt A2, přízemí, místnost č. 108, vstup ze dvora, pohled od Z
- Obr. 542) – objekt A2, přízemí, místnost č. 108, pohled od vstupu (od Z)
- Obr. 543) – objekt A2, přízemí, místnost č. 108, totéž, horní partie
- Obr. 544) – objekt A2, přízemí, místnost č. 108, Z stěna, horní partie
- Obr. 545) – objekt A2, přízemí, místnost č. 108, Z stěna, dolní partie
- Obr. 546) – objekt A2, přízemí, místnost č. 108, J stěna, pohled do č. 109
- Obr. 547) – objekt A2, přízemí, místnost č. 108, pohled do V partie
- Obr. 548) – objekt A2, přízemí, místnost č. 108, zaslepené dveře ve V stěně V partie
- Obr. 549) - objekt A2, přízemí, místnost č. 108, V partie, S stěna, průchod do č. 110, pohled od JV
- Obr. 550) - objekt A2, přízemí, místnost č. 109, S část, detail klenby, pohled od S
- Obr. 551) – objekt A2, přízemí, místnost č. 109, S část, klenba, Z část
- Obr. 552) – objekt A2, přízemí, místnost č. 109, S část, klenba, V část
- Obr. 553) – objekt A2, přízemí, místnost č. 109, S část, pohled od J
- Obr. 554) – objekt A2, přízemí, místnost č. 109, totéž, detail záklenku
- Obr. 555) – objekt A2, přízemí, místnost č. 109, J část, pohled od S
- Obr. 556) – objekt A2, přízemí, místnost č. 109, J část, JZ kout
- Obr. 557) – objekt A2, přízemí, místnost č. 109, J část, Z stěna, okno v S partii

- Obr. 558) – objekt A2, přízemí, místnost č. 109, J část, S stěna
- Obr. 559) - objekt A2, přízemí, místnost č. 109, SV kout
- Obr. 560) - objekt A2, přízemí, místnost č. 110, Z stěna
- Obr. 561) – objekt A2, přízemí, místnost č. 111, V stěna J partie
- Obr. 562) – objekt A2, přízemí, místnost č. 111, vstup do S partie, pohled od J
- Obr. 563) – objekt A2, přízemí, místnost č. 111, S partie, pohled od Z
- Obr. 564) – objekt A2, patro, místnost č. 201, pohled od J
- Obr. 565) – objekt A2, patro, místnost č. 201, SV kout
- Obr. 566) – objekt A2, patro, místnost č. 201, JV kout
- Obr. 567) – objekt A2, patro, místnost č. 201, pohled od S
- Obr. 568) – objekt A2, patro, místnost č. 201, pohled od SV
- Obr. 569) - objekt A2, patro, místnost č. 201, pohled od JV
- Obr. 570) - objekt A2, patro, místnost č. 202, vstup z chodby č. 208
- Obr. 571) – objekt A2, patro, místnost č. 202, Z stěna od JV
- Obr. 572) – objekt A2, patro, místnost č. 202, J stěna
- Obr. 573) – objekt A2, patro, místnost č. 202, V stěna
- Obr. 574) – objekt A2, patro, místnost č. 203, pohled od JV
- Obr. 575) – objekt A2, patro, místnost č. 203, S stěna
- Obr. 576) – objekt A2, patro, místnost č. 203, V stěna
- Obr. 577) – objekt A2, patro, místnost č. 204, pohled od JV
- Obr. 578) – objekt A2, patro, místnost č. 204, Z stěna
- Obr. 579) - objekt A2, patro, místnost č. 204, J stěna
- Obr. 580) - objekt A2, patro, místnost č. 204, V stěna
- Obr. 581) – objekt A2, patro, místnost č. 205, pohled od JV
- Obr. 582) – objekt A2, patro, místnost č. 205, J stěna
- Obr. 583) – objekt A2, patro, místnost č. 205, V stěna
- Obr. 584) – objekt A2, patro, místnost č. 206, vstup z chodby č. 208
- Obr. 585) – objekt A2, patro, místnost č. 208, vstup z chodby č. 201, pohled od Z
- Obr. 586) – objekt A2, patro, místnost č. 208, pohled od J
- Obr. 587) – objekt A2, patro, místnost č. 208, Z stěna, pohled od JV (vlevo zrušený vstup do č. 202)
- Obr. 588) – objekt A2, patro, místnost č. 208, Z stěna, pohled od JV (vlevo vstup do č. 203)

- Obr. 589) - objekt A2, patro, místnost č. 208, Z stěna, pohled od JV (vlevo vstup do č. 204)
- Obr. 590) - objekt A2, patro, místnost č. 208, Z stěna, pohled od JV, vstup do č. 204, výklenek v horní partii
- Obr. 591) – objekt A2, patro, místnost č. 208, Z stěna, pohled od JV (vlevo vstup do č. 205)
- Obr. 592) – objekt A2, patro, místnost č. 208, Z stěna, pohled od JV, výklenek nad vstupem do č. 205
- Obr. 593) – objekt A2, patro, místnost č. 208, Z stěna, pohled od JV (vlevo vstup do č. 206)
- Obr. 594) – objekt A2, patro, místnost č. 208, Z stěna, pohled od JV, výklenek nad vstupem do č. 206
- Obr. 595) – objekt A2, patro, místnost č. 208, Z stěna, SZ kout
- Obr. 596) - objekt A2, patro, místnost č. 208, Z stěna, pohled od JV (vlevo vstup do č. 209)
- Obr. 597) – objekt A2, patro, místnost č. 208, S stěna s oknem
- Obr. 598) – objekt A2, patro, místnost č. 208, SV kout se vstupem do č. 212
- Obr. 599) - objekt A2, patro, místnost č. 208, pohled k J (vlevo vstup do č. 213)
- Obr. 600) - objekt A2, patro, místnost č. 208, pohled k JV (vlevo vstup do č. 213)
- Obr. 601) – objekt A2, patro, místnost č. 208, pohled k JV (vlevo vstup do č. 214)
- Obr. 602) – objekt A2, patro, místnost č. 208, V stěna, vstup do č. 214
- Obr. 603) – objekt A2, patro, místnost č. 208, pohled k JV (vlevo vstup do č. 215)
- Obr. 604) – objekt A2, patro, místnost č. 208, J stěna se vstupem do č. 217
- Obr. 605) – objekt A2, patro, místnost č. 209, vstup z chodby č. 208, pohled od V
- Obr. 606) – objekt A2, patro, místnost č. 209, pohled od V
- Obr. 607) – objekt A2, patro, místnost č. 209, V stěna se vstupem z chodby č. 208
- Obr. 608) – objekt A2, patro, místnost č. 209, vestavba v SV koutě s dvojicí kabinek, pohled od JZ
- Obr. 609) - objekt A2, patro, místnost č. 209, vestavba v SV koutě, pravá kabinka, interiér
- Obr. 610) - objekt A2, patro, místnost č. 209, vestavba v SV koutě, pravá kabinka, detail okna
- Obr. 611) – objekt A2, patro, místnost č. 209, vestavba v SV koutě, levá kabinka, interiér
- Obr. 612) – objekt A2, patro, místnost č. 209, vestavba v SV koutě, levá kabinka, detail okna
- Obr. 613) – objekt A2, patro, místnost č. 209, Z část, pohled od J
- Obr. 614) – objekt A2, patro, místnost č. 210, pohled od J
- Obr. 615) - objekt A2, patro, místnost č. 210, V stěna, levý vstup – schodiště na půdu
- Obr. 616) - objekt A2, patro, místnost č. 210, V stěna, pravý vstup – schodiště do přízemí
- Obr. 617) – objekt A2, patro, místnost č. 211, Z část, pohled od J
- Obr. 618) – objekt A2, patro, místnost č. 211, Z část, pohled k V

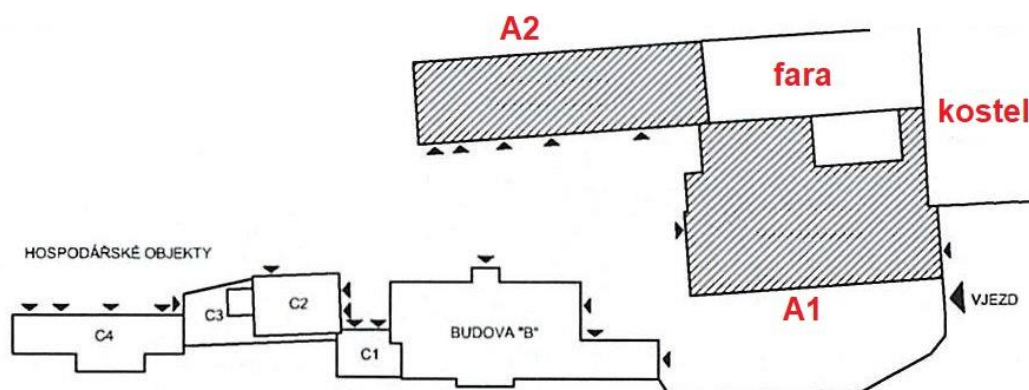
- Obr. 619) - objekt A2, patro, místnost č. 211, V část, J místnost, V stěna
- Obr. 620) - objekt A2, patro, místnost č. 211, Z část, S místnost, pohled od J
- Obr. 621) – objekt A2, patro, místnost č. 212, pohled od Z
- Obr. 622) – objekt A2, patro, místnost č. 212, pohled od V
- Obr. 623) – objekt A2, patro, místnost č. 212, S stěna s oknem, pohled od JV
- Obr. 624) – objekt A2, patro, místnost č. 212, S stěna, detail kování okna
- Obr. 625) - objekt A2, patro, místnost č. 212, S stěna, detail kování okna
- Obr. 626) - objekt A2, patro, místnost č. 213, vstup z chodby č. 208, pohled ze SZ
- Obr. 627) – objekt A2, patro, místnost č. 213, V stěna
- Obr. 628) – objekt A2, patro, místnost č. 213, Z stěna
- Obr. 629) - objekt A2, patro, místnost č. 213, J stěna
- Obr. 630) - objekt A2, patro, místnost č. 214, V stěna, pohled od JZ
- Obr. 631) – objekt A2, patro, místnost č. 214, S stěna se vstupem do č. 213
- Obr. 632) – objekt A2, patro, místnost č. 214, SZ kout
- Obr. 633) – objekt A2, patro, místnost č. 214, J stěna, vpravo vstup na chodbu č. 208
- Obr. 634) – objekt A2, patro, místnost č. 214, trezor v místnosti
- Obr. 635) - objekt A2, patro, místnost č. 215, V stěna
- Obr. 636) - objekt A2, patro, místnost č. 215, Z stěna se vstupem z chodby č. 208
- Obr. 637) – objekt A2, patro, místnost č. 215, J stěna, pohled od SZ
- Obr. 638) – objekt A2, patro, místnost č. 216, V stěna, pohled od SZ
- Obr. 639) - objekt A2, patro, místnost č. 216, V stěna
- Obr. 640) - objekt A2, patro, místnost č. 216, S stěna, nalevo SZ kout místnosti
- Obr. 641) – objekt A2, patro, místnost č. 217, V stěna, pohled od SZ
- Obr. 642) – objekt A2, patro, místnost č. 217, V stěna, pohled od JZ
- Obr. 643) – objekt A2, patro, místnost č. 217, S stěna
- Obr. 644) – objekt A2, patro, místnost č. 217, J stěna

Grafická dokumentace

Jako podklad půdorysů bylo využito aktuální zaměření objektů od J. Šimčíka a J. Žůrka z roku 2016, poskytnuté zadavatelem.

Kresby B – L - Jan Štětina, 2017.

- A). Situace a označení zkoumaných objektů (dole).
- B). Sklepy objektu, stavebně - historická analýza.
- C). Sklepy objektu, vyhodnocení památkových hodnot.
- D). Objekt A1, 1. NP, stavebně - historická analýza.
- E). Objekt A1, 1. NP, vyhodnocení památkových hodnot.
- F). Objekt A1, 2. NP, stavebně - historická analýza.
- G). Objekt A1, 2. NP, vyhodnocení památkových hodnot.
- H). Objekt A1, 3. NP, stavebně - historická analýza.
- CH). Objekt A1, 3. NP, vyhodnocení památkových hodnot.
- I). Objekt A2, 1. NP, stavebně - historická analýza.
- J). Objekt A2, 1. NP, vyhodnocení památkových hodnot.
- K). Objekt A2, 2. NP, stavebně - historická analýza.
- L). Objekt A2, 2. NP, vyhodnocení památkových hodnot.
- M). Střední část obce Zašová s kostelem a klášterem (nahore) na mapě stabilního katastru z roku 1834.

A.

Stavebně – historická analýza objektu

Pozn.: Zdivo v půdorysu je značeno v ploše, vyhodnocení stropních a klenebních konstrukcí v kruhových terčích.

Stavba kostela (1714 – 1725)

Barokní stavební fáze (počátek r. 1725)

Úpravy po zrušení kláštera roku 1783

Stavební úpravy konce 19. století – kolem roku 1900

Zdiva z přestavby počátkem 40. let 20. století

Konstrukce z přestaveb ve druhé polovině 20. století

Vyhodnocení památkových kvalit objektu

Pozn.: Zdivo v půdorysu je značené v ploše, vyhodnocení stropních a klenebních konstrukcí v kruhových terčích. Poloha hodnotných detailů vyplývá z textové části a není proto v grafické příloze zdůrazněna.

Konstrukce a detaily vytvářející památkovou podstatu objektu

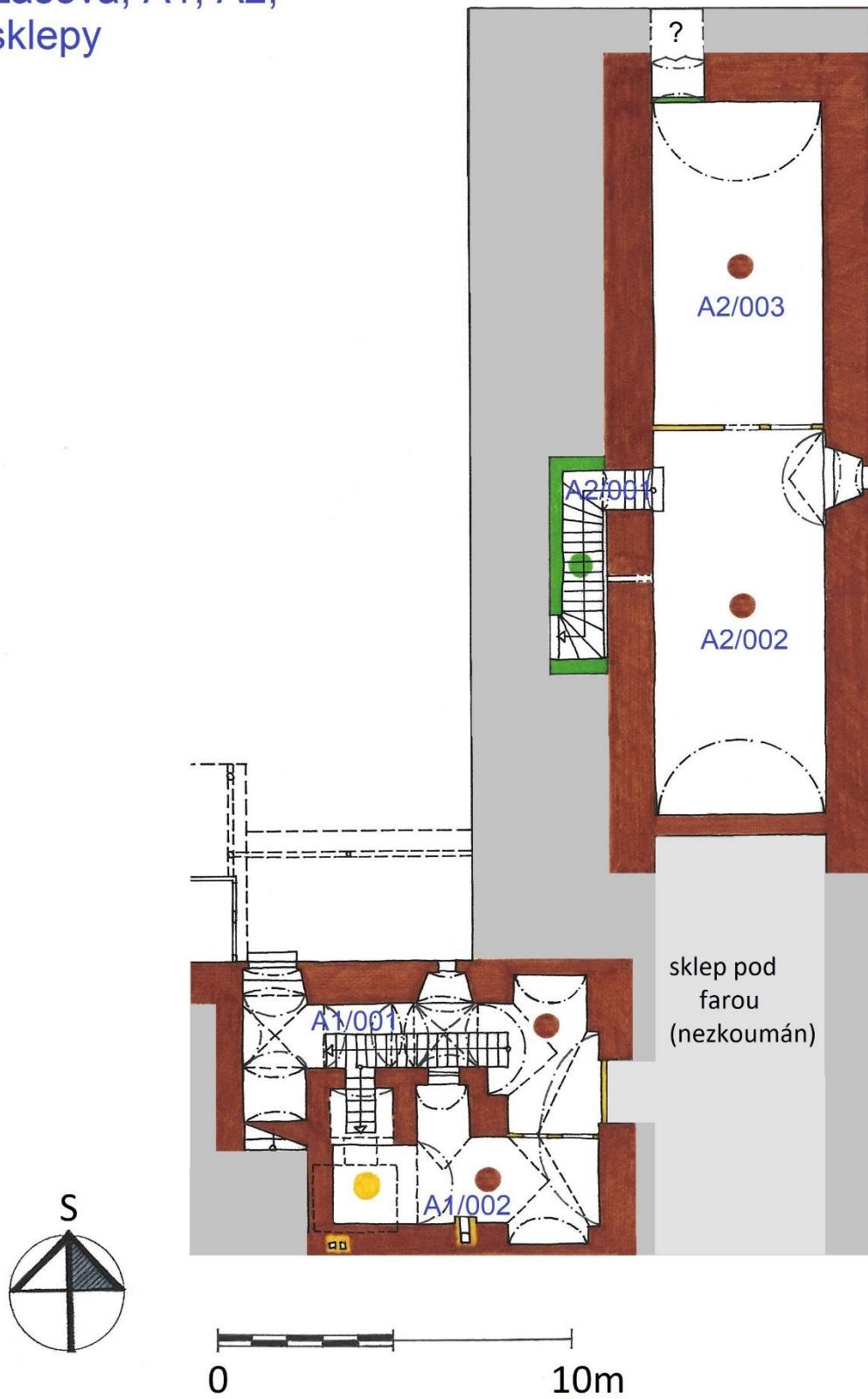

Konstrukce a detaily neutrální, mohou být upravovány

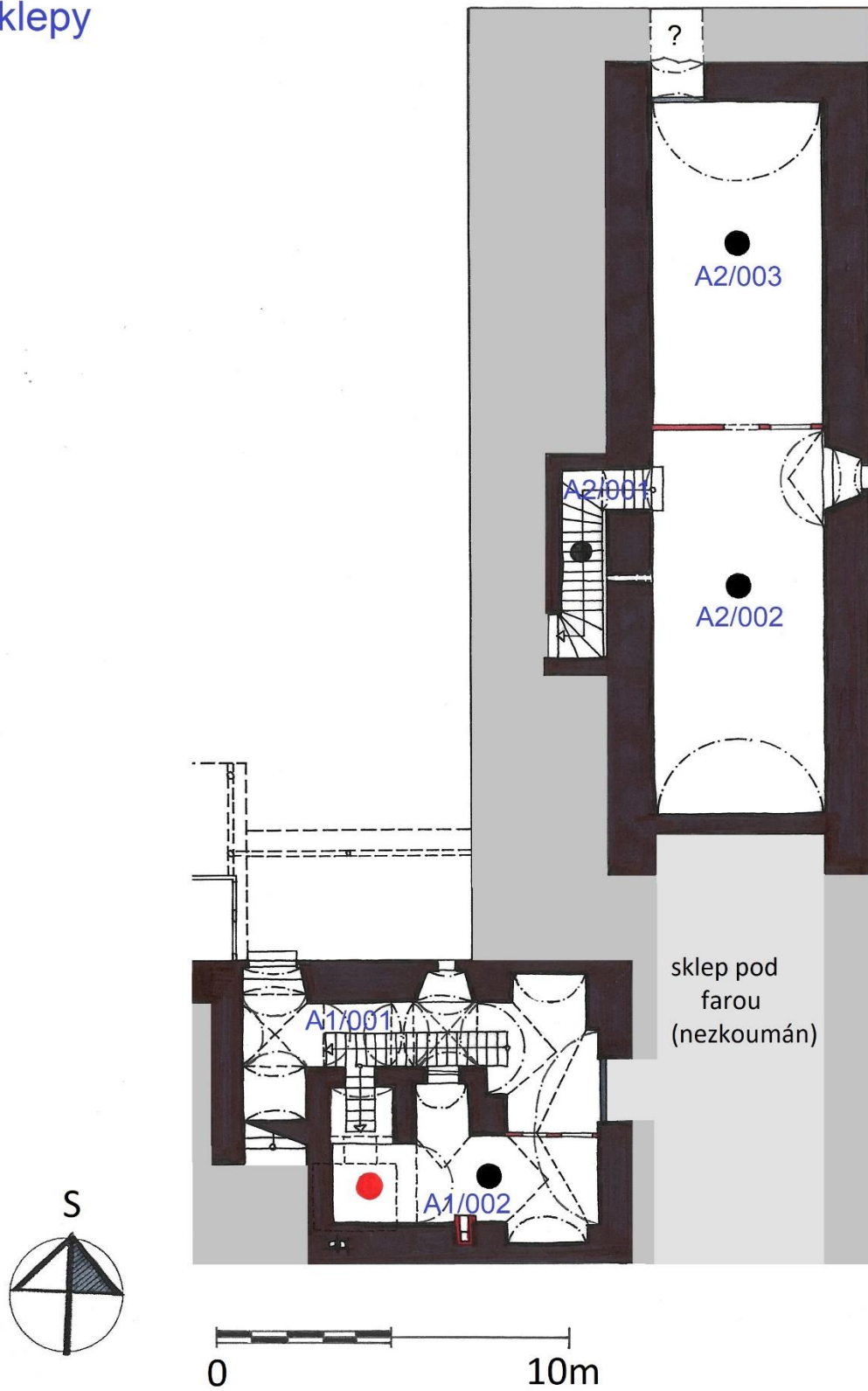
Konstrukce a detaily rušivé, možno odstranit nebo přeředit

Zašová, A1, A2,
sklepy

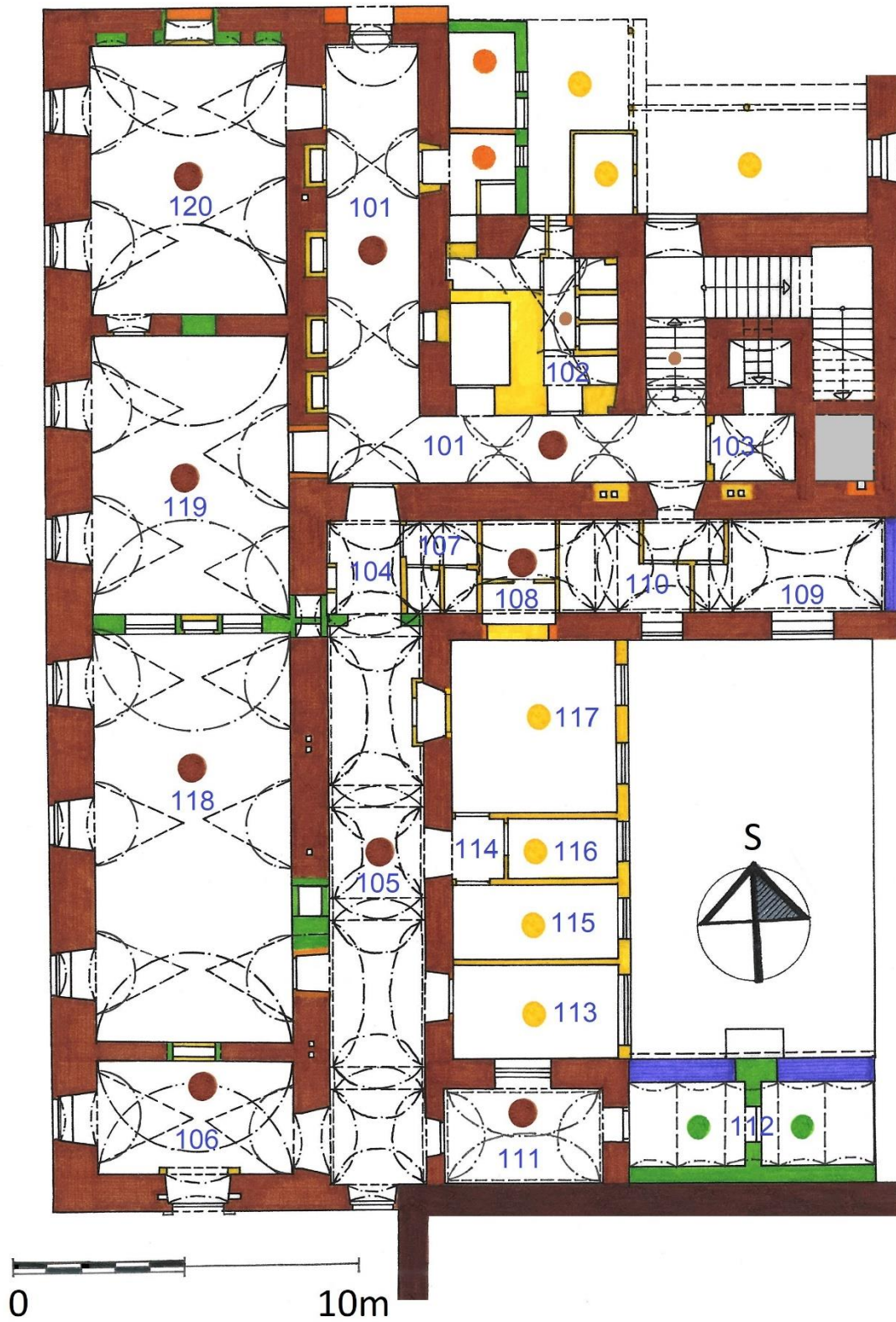
B.

Zašová, A1, A2,
sklepy

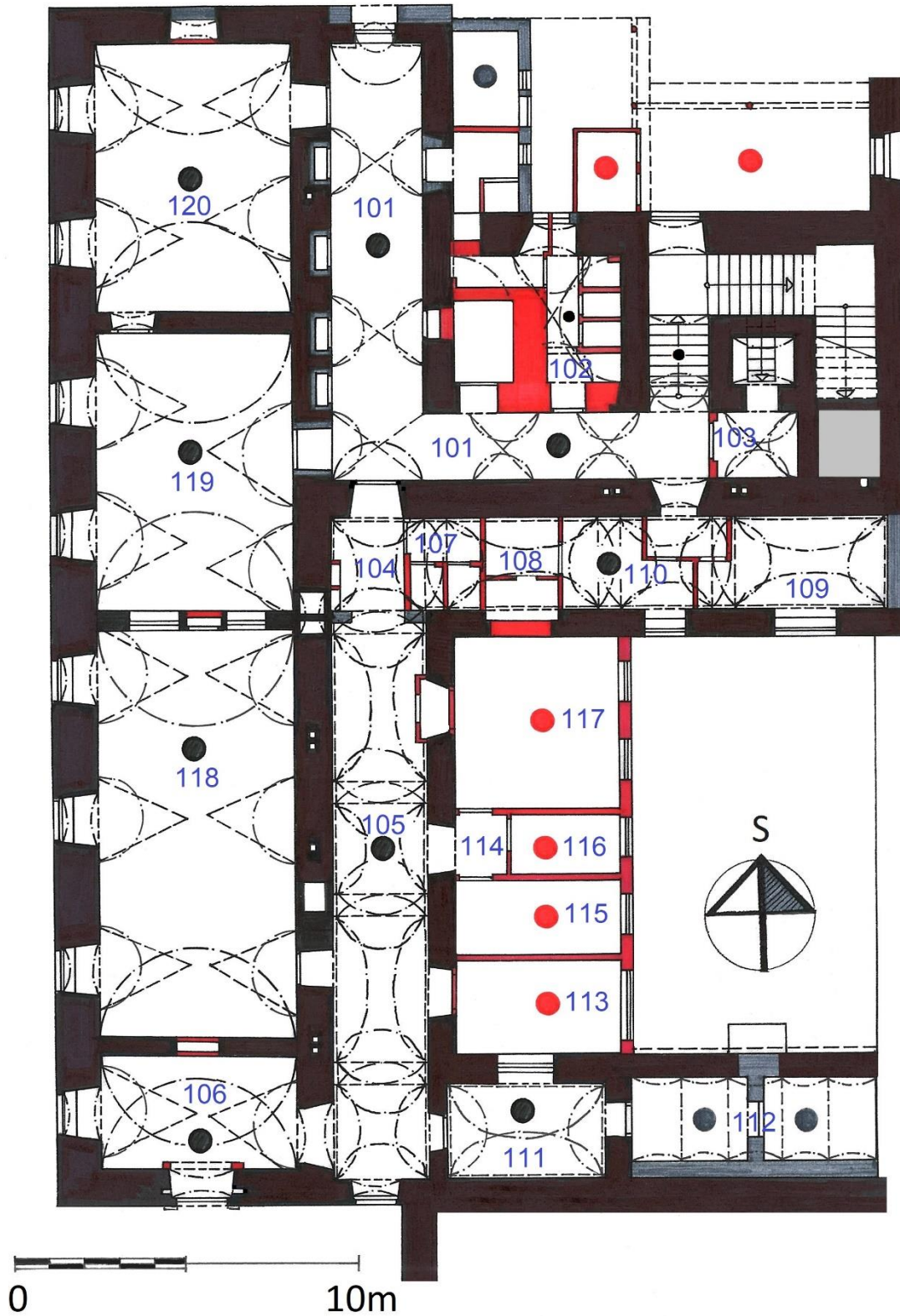
C.

Zašová, A1, 1.NP

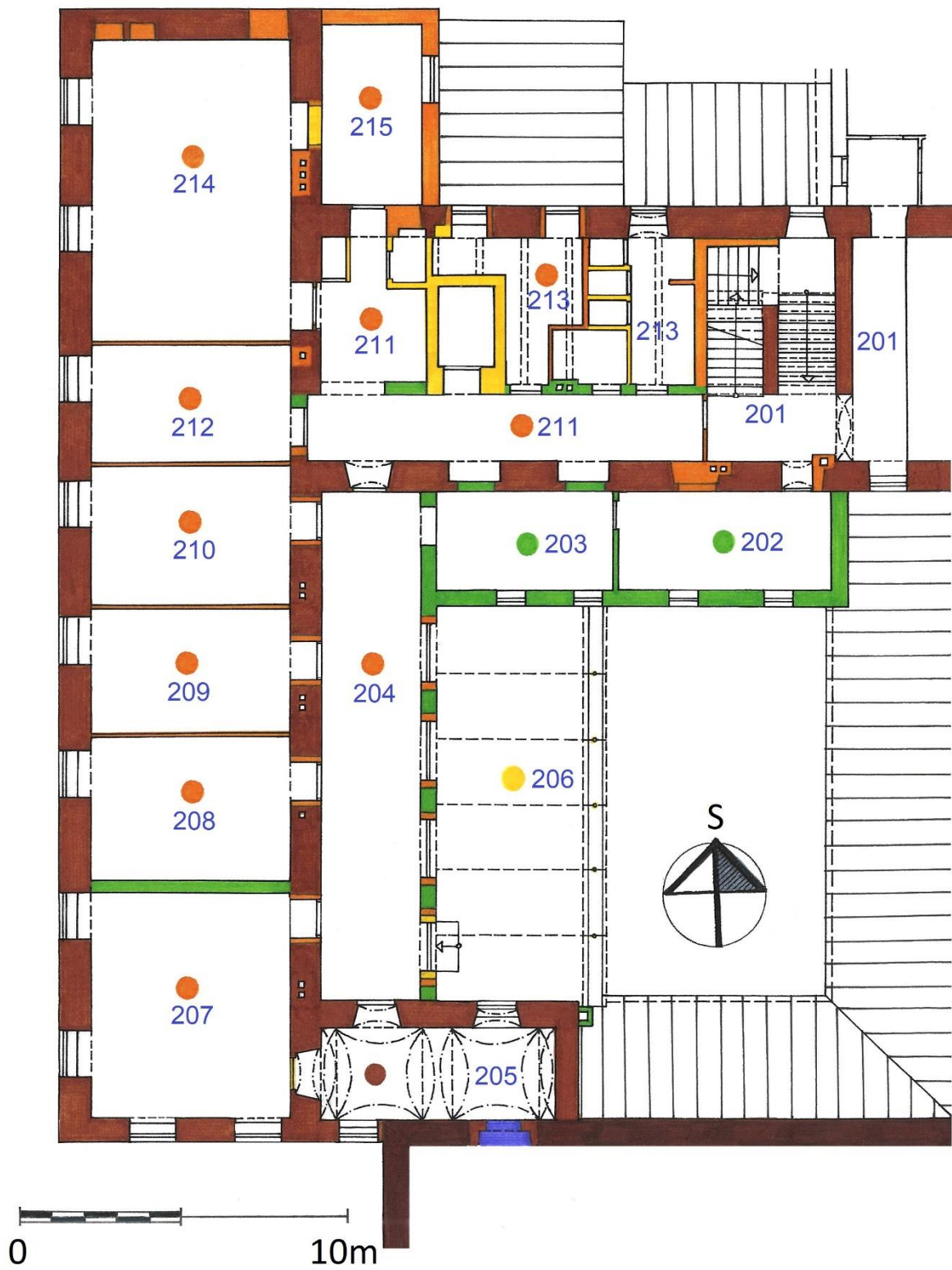
D.

Zašová, A1, 1.NP

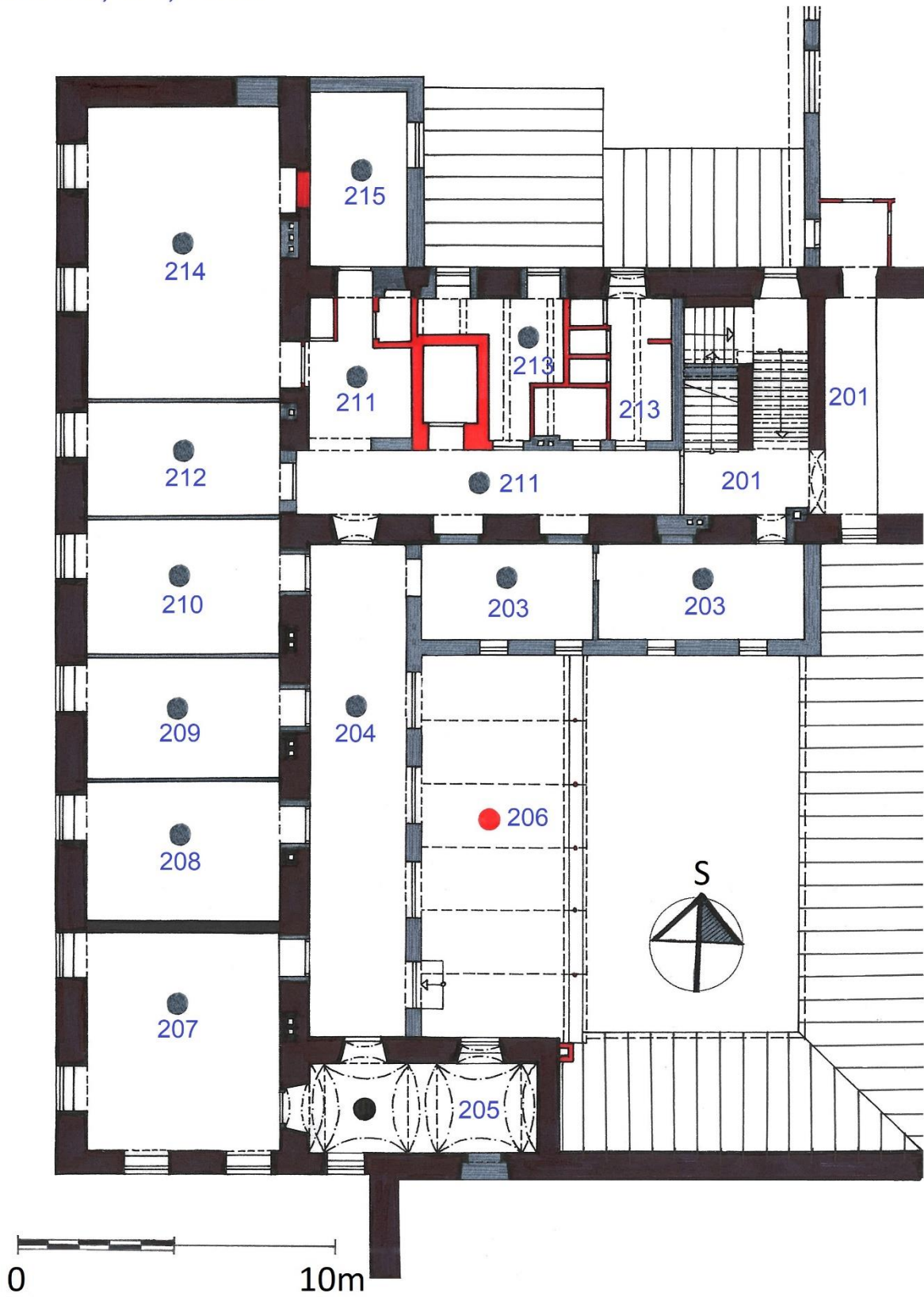
E.

Zašová, A1, 2. NP

F.

Zašová, A1, 2. NP

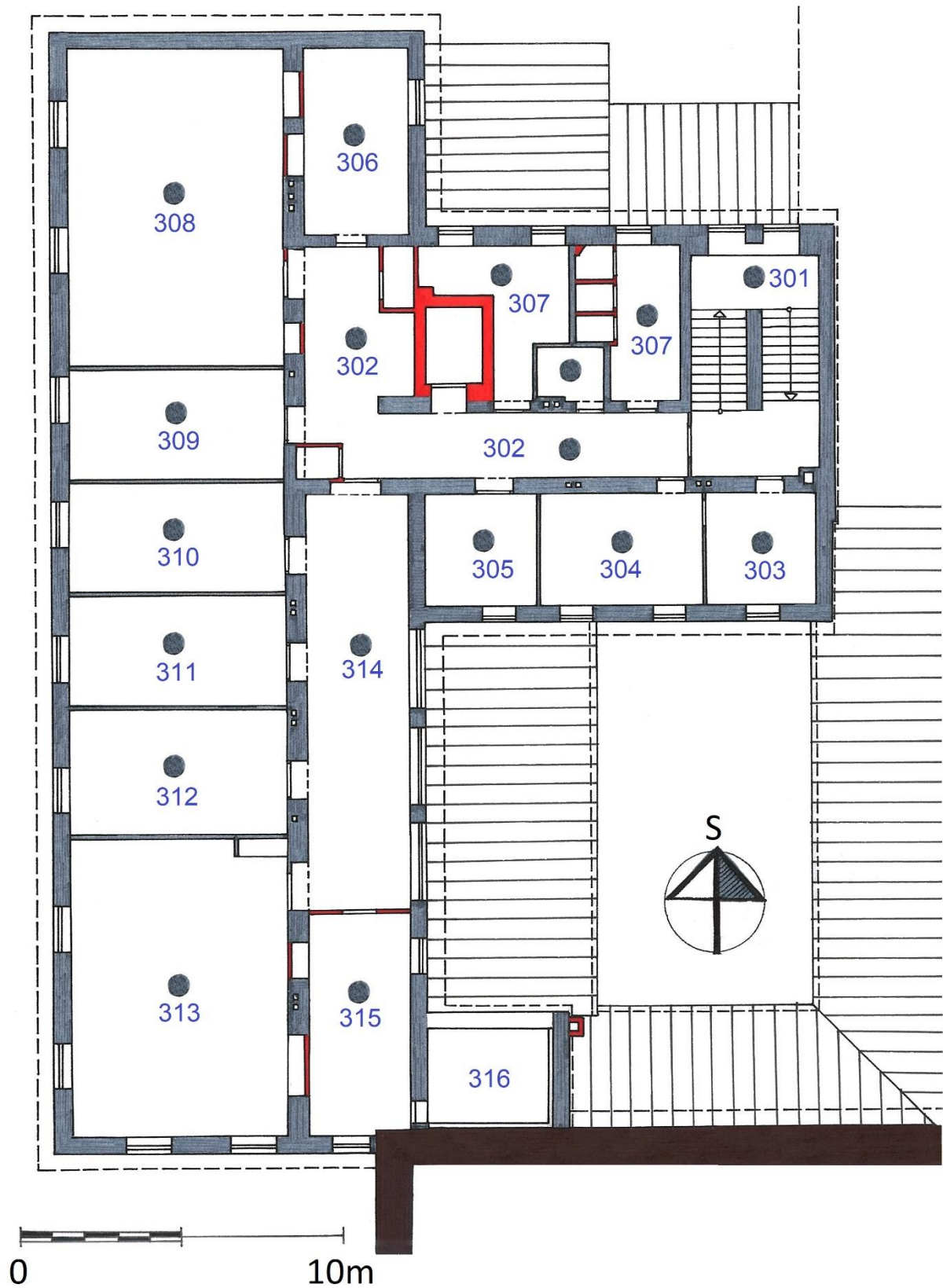
G.

Zašová, A1, 3. NP

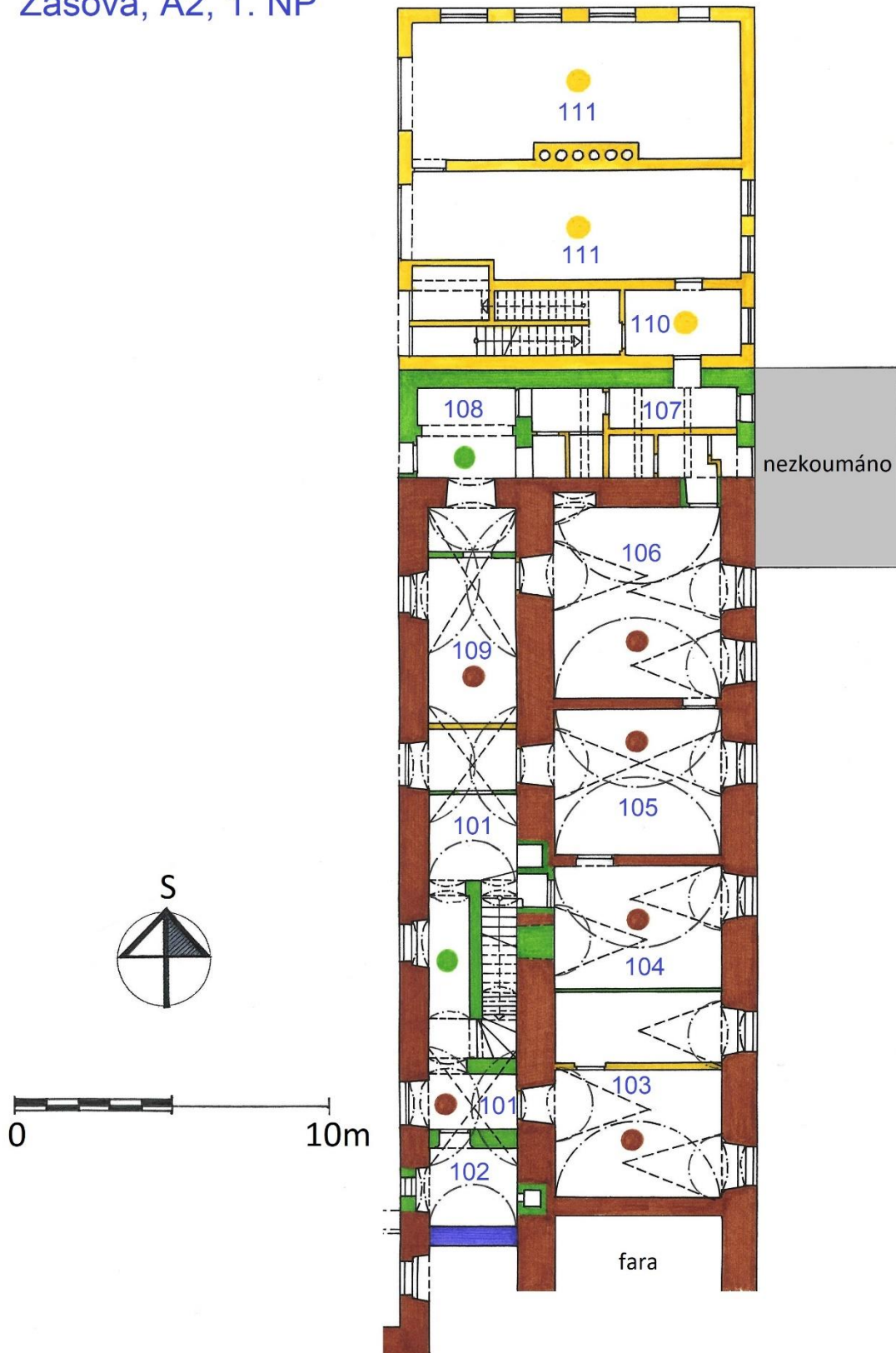
H.

Zašová, A1, 3. NP

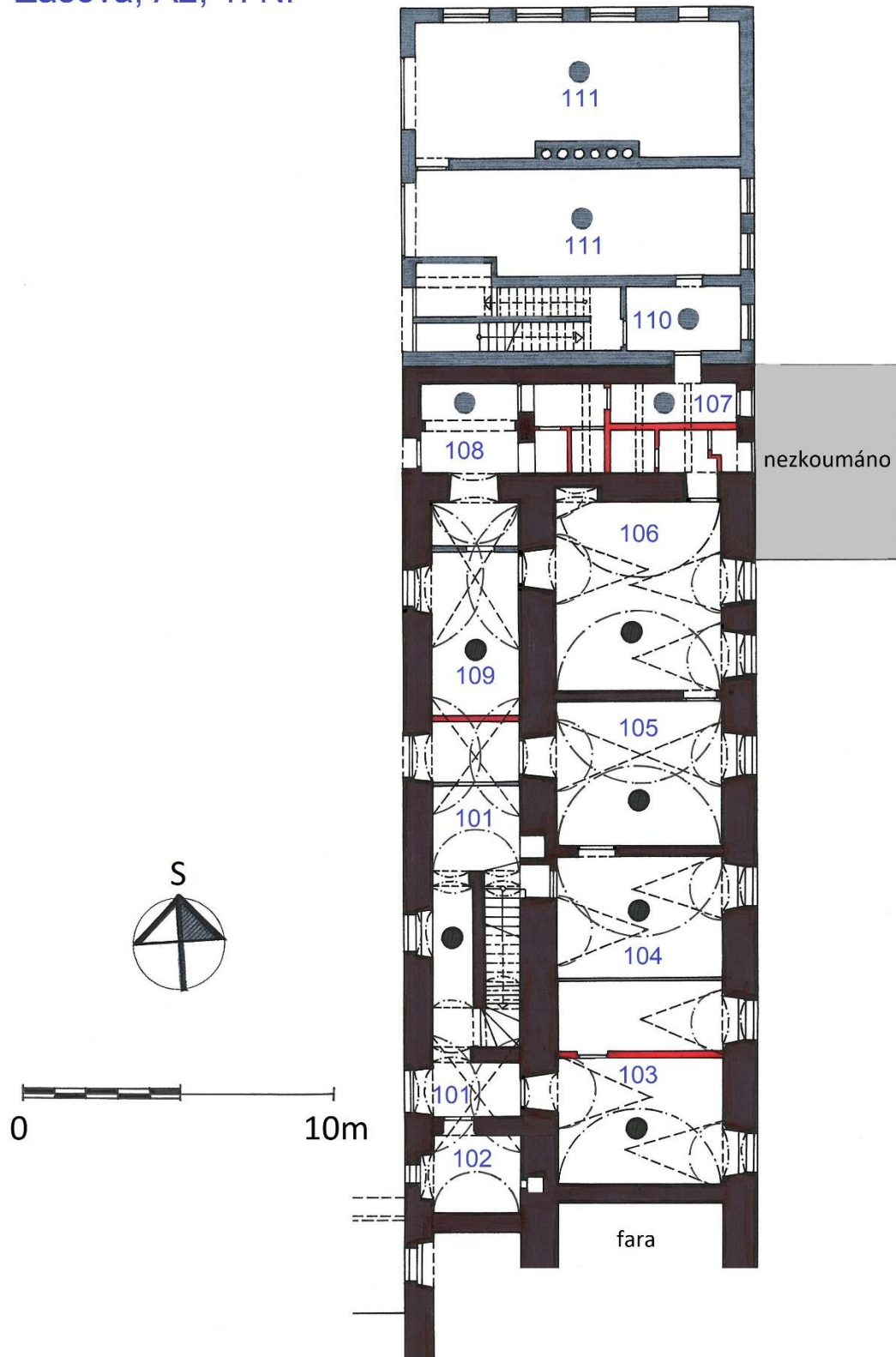
CH.

Zašová, A2, 1. NP

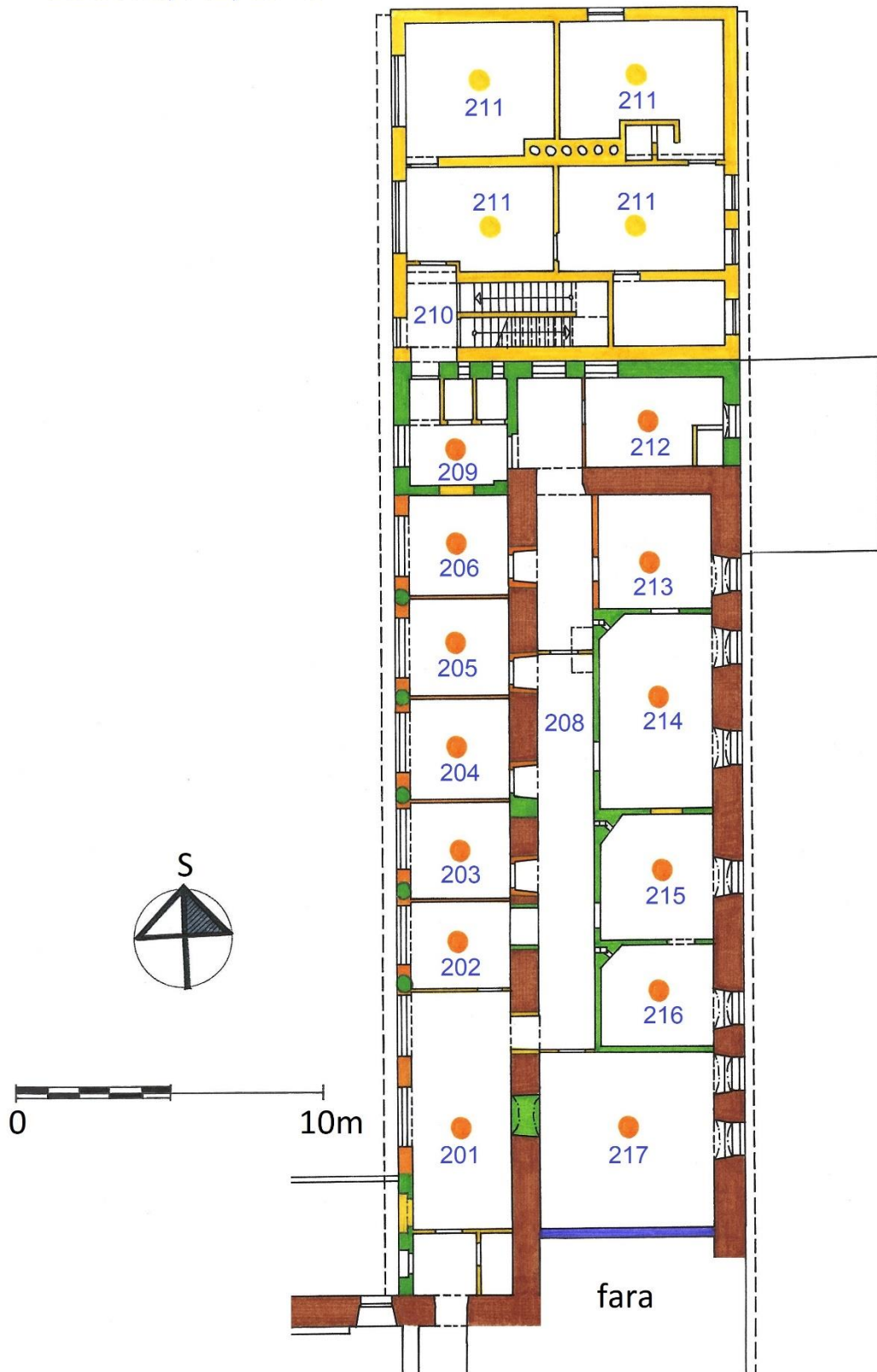
I.

Zašová, A2, 1. NP

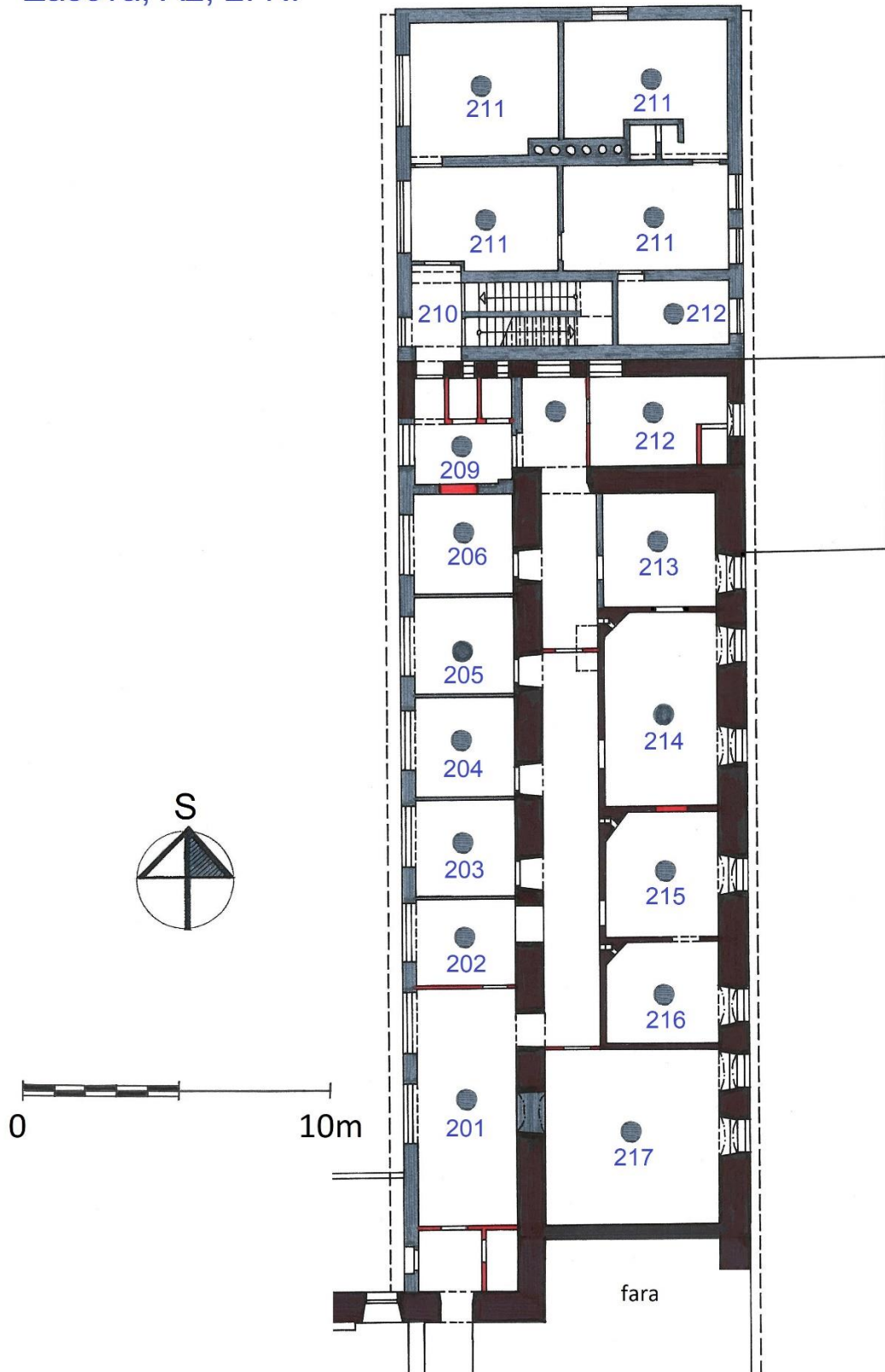
J.

Zašová, A2, 2. NP

K.

Zašová, A2, 2. NP

L.

M.

Seznam základní literatury a pramenů

(viz níže citovaná práce J. Matyáše)

DEMEK, J. – NOVÁK, V., 1992: Vlastivěda Moravská. Země a lid. Brno.

FOLTÝN, Dušan a kol. Encyklopedie moravských a slezských klášterů. Praha 2005

MATYÁŠ, J., 2011: Dějiny poutního kostela Navštívení Panny Marie v Zašové, Slezská Univerzita v Opavě, Filozoficko-přírodovědecká fakulta, Opava 2011.

ŠIMČÍK, J. – ŽUREK, J.: 2016: Bývalý Ústav sociální péče Zašová. Zaměření stávajícího objektu č. p. 45 – OBJEKT A1.